የመጀመሪያው
የአዳምና
የሔዋን መጽሐፍ

ምዕራፍ 1

1 በሦስተኛውም ቀን እግዚአብሔር ገነትን በምድር ምሥራቅ ተከለ፣ በዓለም ዳርቻ በምሥራቅ በኩል፣ ከዚያም በፀሐይ መውጫ በኩል አንድ ሰው ከውኃ በቀር ምንም አላገኘም፣ ዓለምን ሁሉ የሚሸፍን እስከ ምድርምይደርሳል። የሰማይ ድንበሮች.

2 በአትክልቱ ስፍራም በሰሜን በኩል ያለ ምንም የማይመስል ንጹህና ለጣዕም ንጹህ የሆነ የበሰለ ባሕር አለ። በንጽህናውበኩል, አንድ ሰውየ ምድርን ጥልቀት ለመመልከት.

3 ሰውም በእርሱ ውስጥ ገላውን ሲታጠብ ከንጹሕነቱ ንጹሕ ይሆናል፥ ነጭነቱም ነጭ ይሆናል፥ ጨለማምቢሆን ነበር።

4 እግዚአብሔርም ያንን ባሕር በፈቃዱ ፈጠረው፥ ለሰው የሚመጣውንም ያውቅ ነበርና። ከገነት ከወጣ በኋላ በበደሉ ምክንያት ሰዎች በምድር ላይ ይወለዱ ነበር ከእነርሱም ጻድቃን ይሞታሉ እግዚአብሔር በመጨረሻው ቀን ነፍሳቸውን ያስነሣል። ወደ ሥጋቸው ሲመለሱ; በባሕሩ ውኃ ውስጥ መታጠብ አለባቸው, እና ሁሉም ከኃጢአታቸው ንስሐ መግባት አለባቸው.

5 ነገር ግን አዳምን ከገነት ባወጣውጊዜ ወደ ውኃ ባሕር እንዳይቀርብ በሰሜንዋ ዳርቻ አላስቀመጠውም፤ እርሱና ሔዋንም ታጠቡባት ከኃጢአታቸውም ንጹሐን ሆነው። የሠሩትን በደል ረሱ፥ ቅጣታቸውንም በማሰብ ፈጽሞ አላሰበውም።

6 ዳግመኛም በአትክልቱ ደቡባዊ ክፍል፣ እግዚአብሔር አዳምን በዚያ እንዲያድርበት አልፈቀደም፤ ምክንያቱም ነፋሱ ከሰሜን ሲነፍስ በዚያ ደቡባዊ በኩል የአትክልቱን ዛፎች የሚጣፍጥ ሽታ ያመጣለት ነበር.

7፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አዳምን በዚያ አላኖረውም፥ የዛፎችን መዓዛ ሽታ እንዳይሸተው በደሉንም እንዳይረሳ፥ ለሠራውም ነገር መጽናናትን እንዳያገኝ፥ የዛፎችንም ሽታ እንዳይደሰት፥ ከበደሉም እንዳይነጻ።

፰ ደግሞም፣ እግዚአብሔር መሐሪና መሐሪ ነው፣ እና ሁሉንም ነገር የሚገዛው እሱ ብቻ በሚያውቀው መንገድ ስለሆነ ፣ አባታችን አዳምን በገነት በምዕራብ በኩል አኖረው፣ ምክንያቱም በዚያ በኩል ምድር ሰፊ ነች።

9 እግዚአብሔርም በዚያ ከገነት በታች ባለው የመዝገብ ዋሻ ውስጥ በዋሻ ውስጥ እንዲኖር አዘዘው።

ምዕራፍ 2

1 ነገር ግን አባታችን አዳምና ሔዋን ከገነት በወጡጊዜ፥ እንደረገጡ ሳያውቁ በእግራቸው ምድሩን ረገጡ።

2 ወደ ገነትም ደጃፍ በመጡ ጊዜ ሰፊው ምድር በፊታቸው ተዘርግቶ ባዩ ጊዜ ትላልቅና ትናንሽ ድንጋዮች በአሸዋም ተሸፍኖ ባዩ ጊዜ ፈርተው ተንቀጠቀጡ፥ በግንባራቸውም ወደቁ፥ ከፍርሃትም የተነሣ በግንባራቸው ተደፉ። በእነርሱ ላይ መጣ; እነርሱም እንደ ሙታን ነበሩ።

3 ምክንያቱም እስከ አሁን በአትክልቱ ስፍራ ሳሉ፣ በልዩ ልዩ ዛፎች በመልካም ተክለው ነበር፣ አሁን ግን በማያውቋት እና አይተውት በማያውቁት ባዕድ አገር ራሳቸውን አዩ።

፬ እናም በዚያን ጊዜ በብሩህ ተፈጥሮ ጸጋ ተሞልተው ነበርና፣ እናም ልባቸው ወደ ምድራዊ ነገር አላዘነበሉም።

5 እግዚአብሔርም አዘነላቸው፤ በገነት ደጃፍም ወድቀው ባያቸው ጊዜ ቃሉን ወደ አባታቸው አዳምና ሔዋን ልኮ ከወደቁበት አስነሣቸው።

ምዕራፍ 3

1 እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ አለው፡ — በዚህ ምድር ላይ ቀኖችንና ዓመታትን ሾምሁ፡ አንተና ዘርህ ትኖራለህ፥ ዘመናትና ዓመቶችም እስኪፈጸሙ ድረስ የፈጠረህን ቃል በምልክበት ጊዜ አንተና ዘርህ በእርስዋ ትኖራለህ። ከገነት ያወጣህ በወደቅክም ጊዜ ያስነሳህን ቃል ወሰንህ።

፪ አዎን፣ አምስቱ ቀን ተኩል ሲፈጸም እንደገና የሚያድንህ ቃል።

3 አዳም ግን ይህንና የታላቁን አምስት ቀን ተኩል ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ በሰማ ጊዜ የእነርሱን ፍቺ አላስተዋለም።

4 አዳም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ አምስት ቀን ተኩል ብቻ እንዲሆንለት አስቦ ነበርና።

5 አዳምም አለቀሰ ነገሩንም ይገልጽለት ዘንድ እግዚአብሔርን ለመነ።

6 እግዚአብሔርም እንደ አርአያውና ምሳሌው ለተፈጠረው አዳም በምሕረቱ 5,000 እና 500 ዓመት እንደ ሆነ ገለጸለት። እና አንድ ሰው መጥቶ እሱንና ዘሩን እንዴት እንደሚያድን።

7 ነገር ግን እግዚአብሔር ከገነት ሳይወጣ በፊት ከአባታችን ከአዳም ጋር ይህን ቃል ኪዳን አድርጎ ሔዋን ፍሬ ወስዳ ይበላ ዘንድ በሰጠችውዛፍ አጠገብ ነበረ።

8 አባታችን አዳም ከገነት በወጣ ጊዜ በዚያ ዛፍ ላይ አልፎ እግዚአብሔርም መልክዋን ሌላ መልክ እንደ ለወጠ እንደ ደረቀም አየ።

9 አዳምም ወደ እርስዋ በሄደ ጊዜ ፈርቶ ደነገጠ ወድቆም። ነገር ግን እግዚአብሔር በምሕረቱ ከፍ ከፍ አደረገው, ከዚያም ይህን ቃል ኪዳን ከእርሱ ጋር አደረገ.

፲ እናም፣ እንደገና፣ አዳም በገነት ደጃፍ ሳለ፣ እና ኪሩብ የሚንበለበለብ የእሳት ሰይፍ በእጁ ይዞ ባየ ጊዜ፣ ኪሩብም ተቆጣ እና በእርሱ ላይ ተናደደ፣ አዳምና ሔዋንም ፈሩት፣ እናም አሰቡ። ሊገድላቸው ነው።

በግምባራቸውም ወደቁ በፍርሃትም ተንቀጠቀጡ።
11 እርሱ ግን አዘነላቸው ምሕረትንም አዘዛቸው። ከእነርሱም ዘወር ብሎ ወደ ሰማይ ወጣ፥ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ፥ እንዲህም አለ።
12 “ጌታ ሆይ፣ በአትክልቱ ስፍራ በር እንድጠብቅ በእሳት ሰይፍ ላክኸኝ።
13 ነገር ግን ባሪያዎችህ አዳምና ሔዋን ባዩኝ ጊዜ በግምባራቸው ወደቁ እንደ ሞቱም ሆኑ፤ ጌታዬ ሆይ፥ ለባሪያዎችህ ምን እናድርግ?
14 እግዚአብሔርም አዘነላቸው፥ ምሕረትንም አዘዛቸው፥ ገነትንም ይጠብቅ ዘንድ መልአኩን ሰደደ።
15 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳምና ሔዋን መጣና አስነሣቸው።
16 እግዚአብሔርም አዳምን አለው፡ — ከአምስት ቀን ተኩል በኋላ ቃሌን ልኬ አድንህ ዘንድ ነግሬሃለሁ።
17 ልብህን አጽና፥ አስቀድሜም በነገርሁህ በመዝገብ ዋሻ ውስጥ ተቀመጥ።
18 አዳምም ይህን ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ በሰማ ጊዜ እግዚአብሔር በነገረው ነገር ተጽናና። እንዴት እንደሚያድነው ነግሮት ነበርና።

ምዕራፍ 4

1 አዳምና ሔዋን ግን የመጀመሪያ መኖሪያቸው ከሆነችው ከገነት ስለ ወጡ አለቀሱ።
2 አዳምም የተለወጠውን ሥጋውን ባየ ጊዜ እርሱና ሔዋን ስላደረጉት እጅግ አለቀሰ። ሄዱና ቀስ ብለው ወደ ሀብት ዋሻ ወረዱ።
3 ወደ እርስዋም በመጡ ጊዜ አዳም ስለ ራሱ አለቀሰ ሔዋንንም እንዲህ አለው፡ — እነሆ በዚህ ዓለም እስር ቤት የሚሆነውን ዋሻና የቅጣት ቦታ!
4 ከገነት ጋር ምን ይነጻጸራል? ጠባብነቱ ከሌላው ቦታ ጋር ሲነጻጸር ምንድር ነው?
5 በእነዚያም የማምለኪያ ዐፀዶች አጠገብ ያለው ይህ ዓለት ምንድር ነው? የዚህ ዋሻ ጨለማ ከገነት ብርሃን ጋር ሲወዳደር ምንድር ነው?
6 ከሸፈነን ከእግዚአብሔር ምሕረት ጋር ሲነጻጸር ይህ የተንጠለጠለበት የድንጋይ ዐለት ምንድር ነው?
7 ይህች የዋሻ አፈር ከገነት ጋር ምንድር ነው? ይህች ምድር በድንጋይ የተወረረች፥ በጣፋጭም ፍሬም ከተተከለችው ምድር ምንድር ነው?
8 አዳምም ሔዋንን እንዲህ አለው፡ — በፊት በሰማይ ያሉ መላእክት ሲያመሰግኑ ያዩትን ዓይኖችሽንና የእኔን ተመልከቺ፤ እነርሱም ደግሞ ሳያቋርጡ ያያሉ።
9 አሁን ግን እንዳየነው አናይም፤ ዓይኖቻችንም ሥጋ ለብሰውባቸዋል፤ በፊትም እንዳዩት እንዲሁ ማየት አይችሉም።
10 አዳምም ሔዋንን ዳግመኛ፡ — በገነት ስንኖር ከነበረው ከነበረው፥ ዛሬ ሥጋችን ምንድር ነው?
11 ከዚህ በኋላ አዳም ከተንጠለጠለበት ዓለት በታች ወዳለው ዋሻ መግባትን አልወደደም; በፍፁም አይገባበትም ነበር።
12 እርሱ ግን ለእግዚአብሔር ትእዛዝ ሰገደ። በዋሻው ውስጥ ካልገባሁ ዳግመኛ ወሰን አላፊ እሆናለሁ ብሎ በልቡ ተናገረ።

ምዕራፍ 5

1 አዳምና ሔዋንም ወደ ዋሻው ገብተው ለእኛ በማያውቁት ነገር ግን እነርሱ ጠንቅቀው የሚያውቁ በራሳቸው አንደበት ሲጸልዩ ቆሙ።
2 ሲጸልዩም አዳም ዓይኖቹን አነሣ፥ ሰማይንና የእግዚአብሔርንም ፍጥረት እንዳያይ የጋረደው ድንጋይና የዋሻው ጣሪያ አየ። እስኪወድቅ ድረስ እና እንደ ሞተ እስኪሆን ድረስ አለቀሰ እና ደረቱን በከፍተኛ ሁኔታ መታው።
3 ሔዋንም እያለቀሰች ተቀምጣ ነበር; መሞቱን አምና ለችና።
4 ተነሥታም እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ዘርግታ ስለ ምሕረትና ርኅራኄ ከሰሰችው፤ እንዲህም አለች፡ — አቤቱ፥ የሠራሁትን ኃጢአት ይቅር በለኝ፥ በእኔም ላይ አታስበው።
፭ እኔ ብቻዬን ባሪያህን ከአትክልቱ ስፍራ ወደዚህ የጠፋ ቦታ፣ ከብርሃን ወደዚህ ጨለማ፣ እና ከደስታ ማደሪያ ወደዚህ እስር ቤት እንዲወድቅ አድርጌዋለሁ።
6 "አቤቱ፥ ይህን ባሪያህን ተመልከት፥ በእኔም በሠራው በደል ንስሐ እንዲገባና እንዳያለቅስ ከሞቱ አስነሣው።
7 ነፍሱን በዚህ ጊዜ አንድ ጊዜ አትውሰድ፤ ነገር ግን እንደ ንስሐው መጠን ይቆም ዘንድ በሕይወት ይኑር፤ ከመሞቱም በፊት ፈቃድህን አድርግ።
8 ባታስነሣው ግን፥ አቤቱ፥ እንደ እርሱ እሆን ዘንድ ነፍሴን ውሰድ፤ አንድ ብቻዬንም በዚህ ጉድጓድ አትተወኝ፤ በዚህ ዓለም ብቻዬን መቆም አልቻልኩምና። ግን ከእሱ ጋር ብቻ.
9 "አንተ፥ አቤቱ፥ እንቅልፍን በእርሱ ላይ አደረግህለትና፥ ከጎኑም አጥንትትን ወሰድክ፥ ሥጋንም በእርሱ ስፍራ በመለኮታዊ ኃይልህ መልሰህ።
10፤ አጥንቱንም ወስደህ እኔን እንደ እርሱ የበራች፥ በልብም በአእምሮም በንግግርም በሥጋም እንደ እርሱ ሴት አደረግህኝ፥ እንደ ፊቱም ምሳሌ ሠራኸኝ። በምህረትህና በኃይልህ።
11 "አቤቱ፥ እኔና እርሱ አንድ ነን፥ አንተም፥ አቤቱ፥ ፈጣሪያችን ነህ፥ ሁለቱንም በአንድ ቀን የሠራን አንተ ነህ።
12 "ስለዚህ፥ አቤቱ፥ በዚህች መጻተኛ ምድር ከእኔ ጋር ይሆን ዘንድ፥ ስለ መተላለፋችንም በእርስዋ ተቀምጠን ዘንድ ሕይወትን ስጠው።
13 አንተ ግን ሕይወትን ካልሰጠኸው፥ ሁለታችንም በዚያ ቀን እንድንሞት እኔን እንደ እርሱ ውሰድ።
14 ሔዋንም መራራ ልቅሶን አለቀሰች፥ በአባታችን በአዳምም ላይ ወደቀች። ከታላቅ ሀዘኗ።

ምዕራፍ 6

1 እግዚአብሔር ግን ተመለከታቸው; በታላቅ ሐዘን ራሳቸውን ገድለዋልና።
2 እርሱ ግን ያስነሣቸው ያጽናናቸው ነበር።
3 እርሱም ቃሉን ወደ እነርሱ ላከ። እንዲቆሙና ወዲያው እንዲነሱ።
4 እግዚአብሔርም አዳምና ሔዋንን እንዲህ አላቸው፡ — እናንተን ካኖርሁባት ገነት እስክትወጡ ድረስ በፈቃዳችሁ ተበድላችኋል።
5 አምላክነትንና ታላቅነትን እንደ እኔ ያለኝን ከፍ ያለ ክብር በመሻት በፈቃዳችሁ ተላልፋችኋል፤ ስለዚህም በዚያን ጊዜ ከነበራችሁበት ከብሩህ ባሕርይ ነፍጬ ከሥጋው አወጣኋችሁ። የአትክልት ስፍራው ወደዚህ ምድር ፣ ሻካራ እና በችግር የተሞላ።
6 ትእዛዜን ባትተላለፉ፥ ሕጌንም ባትጠብቁ፥ አትምጡ ብዬ የነገርኋችሁን ከዛፉ ፍሬ ባትበሉ ኖሮ፥ በገነት ውስጥ ከዛ የሚበልጡ የፍራፍሬ ዛፎች ነበሩ።
7 ነገር ግን ክፉው ሰይጣን በመጀመሪያ ግዛቱ ያልጸና እምነቱንም ያልጠበቀው፥ በእኔ ዘንድ በጎ ፈቃድ የሌለው፥ እኔም ፈጥሬዋለሁ፥ የናቀኝም አምላክንም ፈለግሁ፥ ከሰማይ ወረወረው፤ እርሱ ሰምተህ ዛፉን በዓይኖችህ ያማረ አስመስሎታል።
8 “ትእዛዜን ተላልፈሃል፣ ስለዚህም እነዚህን ሁሉ መከራዎች አመጣብሃለሁ።
9 እኔ ፍጡራንን በፈጠርኩ ጊዜ ሊያጠፋቸው ያላሰብሁ ፈጣሪ አምላክ ነኝና፤ ነገር ግን እጅግ ቍጣዬን ካነሡ በኋላ ንስሐ እስኪገቡ ድረስ በከባድ መቅሠፍት ቀጣኋቸው።
10 ነገር ግን በበደላቸው ጸንተው ቢቀጥሉ ለዘላለም እርግማን ይሆናሉ።

ምዕራፍ 7

1 አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ዘንድ ይህን ቃል በሰሙ ጊዜ አብዝተው አለቀሱና አለቀሱ። ነገር ግን ልባቸውን በእግዚአብሔር አጸኑ፣ ምክንያቱም አሁን ጌታ ለእነሱ እንደ አባት እና እናት እንደሆነ ተሰምቷቸው ነበር፤ በዚህም ምክንያት በፊቱ አለቀሱ ምህረትንም ጠየቁ።
2 እግዚአብሔርም አዘነላቸው እንዲህም አለ፡ —አዳም ሆይ፥ ቃል ኪዳኔን ከአንተ ጋር አድርጌአለሁ ከእርስዋም አልመለስም ወደ ገነትም አልፈቅድልህም፥ እስከ ታላቁ አምስት ቀን ቃል ኪዳኔ ድረስ ግማሽ ተሟልቷል."
3 አዳምም እግዚአብሔርን አለው፡ — አቤቱ፥ አንተ ፈጠርከን በገነትም እንድንኖር አደረግህ፤ እኔም ከመተላለፍ በፊት ስማቸውን እጠራቸው ዘንድ አራዊት ሁሉ ወደ እኔ መጡ።
4 ያን ጊዜም ጸጋህ በእኔ ላይ ነበረ፥ ሁሉንም እንደ አሳብህ ስም ጠራኋቸው፥ ሁሉንም አስገዛኋቸው።
5፤ አሁን ግን፥ አቤቱ አምላክ ሆይ፥ ትእዛዝህን ስለ ተተላለፍሁ አራዊት ሁሉ ተነሥተው በእኔ ላይ ይነሣሉ እኔንም ባሪያህንም ሔዋንን ይበላሉ፥ ሕይወታችንንም ከምድር ፊት ያጠፋሉ።
6 አቤቱ፥ ከገነት ስላወጣኸን፥ በሌላም ምድር ስላደረግኸን፥ አራዊት እንዳይጐዱብን እለምንሃለሁ።
፯ እግዚአብሔርም ይህን ቃል ከአዳም በሰማ ጊዜ አዘነለት፥ የምድርም አራዊት ተነሥተው እርሱንና ሔዋንን እንደሚበሉ በእውነት እንደ ተናገረ ተሰማው፤ ምክንያቱም እርሱ እግዚአብሔር በሁለቱ ስለ ተቈጣባቸው። ስለ መተላለፋቸው.
8 እግዚአብሔርም አራዊትንና ወፎችን በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ወደ አዳም ይመጡ ዘንድ ከእርሱም ጋር ይወቁ ዘንድ አዘዘ፥ እርሱንና ሔዋንንም እንዳያስቸግሩአቸው። ከዘሮቻቸውም መልካምና ጻድቃን የሆነ የለም።
9 አራዊትም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ለአዳም ሰገዱለት። እግዚአብሔር ከተቈጣበት እባብ በቀር። ከአራዊት ጋር ወደ አዳም አልመጣም።

ምዕራፍ 8

1 አዳምም አለቀሰ እንዲህም አለ፡ — አቤቱ፥ በገነት ስንኖር ልባችንም ቀና በሆነ ጊዜ በሰማይ የሚያመሰግኑትን መላእክት አየን፤ አሁን ግን እንደ ቀድሞው አናይም፤ አይደለም፤ ወደ ዋሻው ውስጥ በገባን ጊዜ ፍጥረት ሁሉ ተሰውሮብን ነበር"
2 እግዚአብሔር አምላክም አዳምን እንዲህ አለው፡ — ለእኔ ስትገዛ በአንተ ውስጥ ብሩህ ተፈጥሮ ነበረህ ስለዚህም በሩቅ ነገር ታያለህ። እንደ ሥጋ ችሎታ ፈቃድ ቀርቦ ነበር እንጂ ከሩቅ ለማየት አልተውህም።
3 አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ዘንድ ይህን ቃል በሰሙ ጊዜ ሄዱ። በሐዘን ልብ እርሱን ማመስገን እና ማምለክ።
4 እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር መነጋገሩን ተወ።

ምዕራፍ 9

1 አዳምና ሔዋንም ከመዝገብ ቤት ወጡ፥ ወደ ገነትም ደጅ ቀረቡ፥ በዚያም ቆመው ይመለከቱት ዘንድ ቆሙ፥ ከእርሱም ስለ ወጡ አለቀሱ።
2 አዳምና ሔዋንም ከገነት ደጃፍ ፊት ወደ ደቡብዋ ሄዱ፤ በዚያም የአትክልትን ስፍራ የሚያጠጣውን ከሕይወት ዛፍ ሥር የሚያጠጣውን ውሃ አገኙ፤ ከዚያም በአራቱ ወንዞች ላይ ተከፈለ። ምድር .
3 መጥተውም ወደዚያ ውኃ ቀርበው አዩት። በአትክልቱ ስፍራ ካለው የሕይወት ዛፍ ሥር የወጣውን ውኃ አየ።
4 አዳምም አለቀሰ ልቅሶም ከገነት ተለይቷልና ደረቱን መታ። ሄዋንንም እንዲህ አላት።
5 "በእኔ ፣ በራስህ እና በዘራችን ላይ ይህን ያህል መቅሠፍትና ቅጣት ለምን አመጣህ ?"
6 ሔዋንም፣ “እንዲህ ስትናገር ያየኸው ምንድር ነው?”አለችው።

7፤ ሔዋንንም፦ ይህን፡ በገነት፡ ያለውን፡ የገነትን፡ ዛፎች፡ ያጠጣ፡ ከዚያም፡ የሚፈሰውን ፡ ውሃ፡ አታይምን?
8 እኛ በአትክልቱ ስፍራ ሳለን አንጨነቅም፤ ነገር ግን ወደዚች እንግዳ አገር ከመጣን በኋላ ወደድናት ለሥጋችንም እንጠቀምባታለን።
9 ሔዋን ግን ይህን ቃል ከእርሱ በሰማች ጊዜ አለቀሰች፥ እርስዋም። ከልቅሶአቸውም ሥቃይ የተነሣ በዚያ ውኃ ውስጥ ወደቁ። ወደ ፍጡርም እንዳይመለሱና እንዳይመለከቱ በውስጧ ባጠፉ ነበር። የፍጥረትን ሥራ ሲመለከቱ ራሳቸውን ማጥፋት እንዳለባቸውተሰምቷቸውነበርና።

ምዕራፍ 10

1 እግዚአብሔር መሐሪና መሐሪ እንዲህምበውኃ ውስጥ ተኝተው አያቸውና ለሞትም ቅርብ በሆነ ጊዜ መልአኩን ላከ ከውኃውም አውጥቶ እንደ ሙት ሆነው በባሕር ዳር አኖራቸው።
2 መልአኩም ወደ እግዚአብሔር ወጣና ተቀባበሉት።
3 እግዚአብሔርም ቃሉን ወደ አዳምና ሔዋን ላከ፤ እነርሱምከሞት አስነሳቸው።
4 አዳምም ከተነሣ በኋላ፡ — አቤቱ፥ በገነት ሳለን ይህን ውኃ አንጠይቅም ወይም አንጨነቅም፤ ነገር ግን ወደዚች ምድር ከመጣን በኋላ ከእርሱ ውጭ ማድረግ አንችልም አለ።
5፤ እግዚአብሔርም፡ አዳምን፡ እንዲህ፡ አለው ፡ አንተ፡ በእኔ፡ ትእዛዝ፡ ሣለህ፡ ብሩህም፡ መልአክ፡ ነበርኽ፡ ጊዜ፡ ይህን፡ ውሃ፡ አታውቀውም።
6 ነገር ግን ትእዛዜን ከተላለፍህ በኋላ ሰውነትህን ታጥበው እንዲያድግም ያለ ውሃ ልታደርግ አትችልም፤ አሁን እንደ አራዊት ነውና፥ ውኃምይጎድለዋልና።
7 አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ዘንድ ይህን ቃል በሰሙጊዜ መራራ ልቅሶ አለቀሱ። አዳምም ወደ ገነት ይመልሰው ዘንድ እግዚአብሔርን ለመነ፤ ሁለተኛምአይት።
8 እግዚአብሔር ግን ለአዳም፡ — ቃል ገብቼልሃለሁ፡ የተስፋው ቃል በተፈጸመ ጊዜ አንተንና የጻድቅ ዘርህን ወደ ገነት እመልስሃለሁ፡ አለው።
9 እግዚአብሔርም ከአዳም ጋር መነጋገሩን ተወ።

ምዕራፍ 11

1 ከዚያም አዳምና ሔዋን በጥም፣ በሙቀት እና በኀዘን እየተቃጠሉ ተሰማቸው።
2 አዳምም ሔዋንን፦ ብንሞት እንኳ ከዚህ ውኃ አንጠጣም፤ ሔዋን ሆይ፤ ይህ ውኃ ወደ ውስጣችን በገባ ጊዜ የእኛንና የልጆቻችንን ቅጣት ያበዛል፤ ከዚያም በኋላ የሚመጣውን ልጆቻችንን ይጨምርልናል አላት። እኛ"
3 አዳምና ሔዋንም ከውኃው ፈቀቅ አሉ፥ አንዳችም አልጠጡም። ነገር ግን መጥቶ ወደ ሀብት ዋሻ ገባ።
4 አዳምም በእርስዋ ውስጥ ሄዋንን ማየት ባቃተው ጊዜ። የሰማውን ጩኸት ብቻ ነው። እሷም አዳምን ማየት አልቻለችም, ነገር ግን ያሰማውን ድምጽ ሰማች.
5 አዳምም እጅግ ተጨንቆ አለቀሰ ደረቱንም መታ። ተነሥቶ ሔዋንን። ወዴት ነሽ አላት።
6 እርስዋም። እነሆ፥ እኔ በዚህ ጨለማ ቆሜአለሁ አለችው።
7 እርሱም እንዲህ አላት፣ “በገነት ሳለን የኖርንበትን ብሩህ ተፈጥሮ አስቢ።
8 ሔዋን ሆይ፥ በአትክልቱ ስፍራ ያደረብንን ክብር አስብ።
9 "ሄዋን ሆይ በአትክልቱ ስፍራ ሳለን ሌሊትና ቀን እንደማላውቅ አስብ። ከሥሩም ውኃ የፈሰሰውን በላያችንምያበራልን የሕይወትን ዛፍ አስብ። ሔዋን ሆይ ገነትን አስብ። ምድር እና ብርሃኗ!
10 "አስብ ያንችን ገነት በውስጧ ጨለማ የሌለባት ስትኾን በውስጧ የተቀመጥንበት ስትኾን አስብ።
11 ወደዚህ ወደ ሀብት ዋሻ ካልገባን በኋላ ግን ጨለማ ከበበን፥ እርስ በርሳችን እስክንገናኝ ድረስ፥ የዚህም ሕይወት ደስታ ሁሉ አብቅቶአል።

ምዕራፍ 12

1 አዳምም እርሱና ሔዋን ደረቱን መታ፣ ጎህ ሊቀድም እስኪመጣ ድረስ ሌሊቱን ሁሉ አለቀሱ፣ በምያዚያም ሌሊቱን ሁሉ አለቀሱ።
2 አዳምም ራሱን ደበደበ፥ ከመራራ ኀዘንና ከጨለማ የተነሣ በዋሻው ውስጥ በምድር ላይ ተደፍቶ እንደ ሞተ ሰውተኛ።
3 ሔዋን ግን በምድር ላይ ሲወድቅ ያሰማውን ድምፅ ሰማች። በእጆቿም ስለ እርሱ አሰበች, እንደ በድንምአገኘችው.
4 እርስዋም ፈራች፥ ዲዳም አጥታ ከእርሱ ዘንድቀረች።
5 መሐሪ የሆነው ጌታ ግን የአዳምን ሞት እና የሔዋንን ጸጥታ ጨለማን ከመፍራት ተመለከተ።
6 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ ከሞቱም አስነሣው ሔዋንም ትናገር ዘንድ አፍ ከፈተላት።
7 አዳምም በዋሻው ውስጥ ተነሥቶ እንዲህ አለ፡ — አቤቱ፥ ብርሃን ከእኛ ለምን ራቀ ጨለማም በላያችን መጣ? በዚህ ጨለማ ውስጥ ለምን ትተኸናል?
8 "ይህም ጨለማ፥ አቤቱ፥ በእኛ ላይ ያልደረሰው ወዴት ነበር? እርስ በርሳችን መተያየት አንችልም።
9 በአትክልቱ ስፍራ ሳለን ጨለማ ምን እንደሆነ አላየንም፥ አናውቅምም፤ ከሔዋን አልተሰወርኩም፥ እኔንም እስክታየኝ ድረስ አልተሰወረችኝም፤ ጨለማም አልወረደም። እኛን,እርስ በርሳችን እንድንለያይ.
10 እኔና እርሷ ግን በአንድ ብርሃን ነበርን፤ አየኋት፤ አየችኝም፤ አሁንም ወደዚህ ዋሻ ከገባን ጊዜ ጀምሮ ጨለማ መጥቶብናል፥ እንዳላያትምተለየን። አታየኝም።
11 አቤቱ፥ እንግዲህ በዚህ ጨለማ ትቀጣናለህን?

ምዕራፍ 13

1፤ መሐሪና አዛኝ የሆነው እግዚአብሔር የአዳምን ድምፅ በሰማጊዜ፥ እንዲህ አለው።
2 አዳም ሆይ መልካሙ መልአክ ለእኔ እስከታዘዘ ድረስ ብሩህ ብርሃን በእርሱና በሠራዊቱ ላይ አረፈ።
3 "ነገር ግን ትእዛዜን በጣሰ ጊዜ ያን ብሩህ ተፈጥሮ ከለከልኩት፥ ጨለማም ሆነ ።
4 "በሰማያት ውስጥ በብርሃን ዓለም ውስጥ ሳለ, ጨለማ ምንም አላወቀም.
5 እርሱ ግን ተላለፈ፥ ከሰማይም ወደ ምድር አመጣሁት፥ ጨለማውም በላዩ መጣ።
፮ እናም በአንተ ላይ፣ አዳም ሆይ፣ በገነትዬ ውስጥ እና ለእኔ ታዛዥ፣ ያ ብሩህ ብርሃን ደግሞ አረፈ።
7 "ነገር ግን መተላለፍህን በሰማሁ ጊዜ ያን ብሩህ ብርሃን አሳልፌሃለሁ፤ ነገር ግን ከምሕረትዬ ወደ ጨለማ አልለወጥሁህም፥ ነገር ግን ይህን ቁርበት በሥርዓት የዘረጋሁበትን የሥጋ አካል ሠራሁህ እንጂ። ብርድን እና ሙቀትን ይሸከም ዘንድ.
8 ቍጣዬን በአንተ ላይ ባዘንድ ባጠፋሁህ ነበር፥ ወደ ጨለማም ብለውጥህ እንደ ገድልህ በሆነ ነበር።
9 "ነገር ግን በምሕረትዬ እንደ አንተ አድርጌሃለሁ፤ ትእዛዜን በተላለፍህ ጊዜ አዳም ሆይ ከገነት አስወጣሁህ ወደዚችም ምድር አወጣሁህ በዚህ ዋሻ ትቀመጥ ዘንድ አዝጬሃለሁ። ትእዛዜን በተላለፈ ሰውም ላይ እንዳደረገው ጨለማ በአንተ ላይ መጣ።
10 "አዳም ሆይ፣ በዚህች ሌሊት አታለልህ፤ ለዘለዓለም አይቆይም፤ ነገር ግን ከአሥራ ሁለት ሰዓት ብቻ ናት፤ ባለፈም ጊዜ ብርሃኑ ይመለሳል።
11፤ ስለዚህ አታቅስ፥ አትናወጥም፥ ይህም ጨለማ ረጅም ነው፥ በድካምም እየጎተተ ይሄዳል፡ በልብህም አትበል፤ በእርሱም እመታሃለሁ፡ በልብህ፡ አትበል።
12 ልብህን አጽና አትፍራ፤ ይህ ጨለማ ቅጣት አይደለም፤ ነገር ግን አዳም ሆይ፤ አንተና ልጆችህ ትሠሩት ዘንድ ቀኑን ፈጠርሁ ፀሐይንም በእርሱ ላይ አኑሬአለሁ። ሥራ ።
13 ኃጢአት እንድትሠራና እንድትበድል ወደዚችም ምድር እንድትወጣ አውቄ ነበርና፤ ነገር ግን አስገድድህ ባልነበርክም ነበር፥ አይሰማህም፥ አልዘጋህም፥ በውድቀትህም ባልፈርድብህ፥ ከብርሃንም ወደ ምድር በወጣህ ጊዜ። ከገነት ወደዚህች ምድር ባደረገውሰንቲም ወይም ጨለማ።
14 እኔ ከብርሃን ፈጠርሁህና፥ ከአንተም እንደ አንተም የብርሃን ልጆችን አወጣ ዘንድ ወድጄአለሁ።
15 ነገር ግን ፍጥረትን እስክጨርስ ድረስ በውስጡ ያለውንም ሁሉ እስካባርክ ድረስ ትእዛዜን አንድ ቀን አልጠበቅክም።
16 ከዛፉ እንዳትበላ አዝጬሃለሁ፤ ነገር ግን ራሱን ያሳተ ሰይጣን ደግሞ እንዲያስታችሁ አወቅሁ።
17 ስለዚህ ወደ እርሱ እንዳትቀርብ በዛፉ አስታወቅሁህ፤ ከፍሬውም እንዳትበላ፥ ከእርሱም እንዳትቀምስ፥ በበታቹም እንዳትቀመጥ፥ ለእርሱም እንዳትሰጥ ነግሬሃለሁ። .
18 አዳም ሆይ ስለ ዛፉ ባልሆንህና ባልነገርሁህ ኖሮ፣ ያለ ትእዛዝም ትቼህ ኃጢአትን ሠርተህ ቢሆን ኖሮ በእኔ በኩል በደል ይሆን ነበር፣ ትእዛዝም ስላላሰጥህ በኔ በኩል በደል ነበር። አንተ ዞር ብለህ በዚህ ምክንያት እኔን ትወቅሰዋለህ።
19 እኔ ግን አዝጬሃለሁ አስጠንቅቅህም ወድቀሃል።
20 "አደም ሆይ! ቀንን ለአንተና ከአንተ በኋላ ለልጆችህ ለእነርሱ እንዲሠሩበትና በእርሱም እንዲደክሙ አደረግሁላቸው። ሌሊትንም በእርሱ ውስጥ ከሥራቸው እንዲያርፉበት አደረግኋቸው። በሌሊት ወጥተው ምግባቸውን ይፈልጉ ዘንድ የሜዳውን ።
21 ነገር ግን አዳም ሆይ፥ አሁን ገና ጥቂት ጨለማ ቀርቷል፤ ብርሃንም ፈጥኖ ይመጣል።

ምዕራፍ 14

1 አዳምም እግዚአብሔርን አለው፡ — አቤቱ ነፍሴን ውሰዳት፣ እና ይህን ጨለማ ከእንግዲህ እንዳላይ፣ ወይም ጨለማ ወደሌለበት ስፍራ አታውሰኝ።
2 እግዚአብሔር ግን አዳምን አለው፡ —እውነት እልሃለሁ፡ ቃል ኪዳኔ እስኪፈጸም ድረስ በየቀኑ ይህ ጨለማ ከአንተ ያልፋል፥ አድንህማለሁ ወደ ምድርም እመልስሃለሁ። ገነት፥ ወደ ብርሃን ማደሪያ ትናፍቃለህ፥ ጨለማም ወደሌለባት፥ ወደ እርስዋም አገባሃለሁ፥ እርሱም በመንግሥተ ሰማያት ነው።
3 ዳግመኛም እግዚአብሔር አዳምን እንዲህ አለው፡ —ይህ ሁሉ በአንተ ላይ ያደረግህበት መከራ በመተላለፍህ ምክንያት ከሰይጣን እጅ ነጻ አያወጣህም፥ አያድንህምም።
4 "ነገር ግን እፈቅዳለሁ፤ ከሰማይ ወርጄ ከዘርህ ሥጋ በሆንሁ ጊዜ፥ የምትሠቃይበትንም ድካም በእኔ ላይ በተቀበልሁ ጊዜ፥ በዚህ ዋሻ በአንቺ ላይ የደረሰው ጨለማ በመቃብር ውስጥ ይወርድብኛል። በዘርህ ሥጋ ስሆን።
5 "እኔም ዓመታት የሌለኝ የዓመታት፣ የዘመናት፣ የወራትና የቀናት መዛግብት እሆናለሁ፤ አንተን ለማዳንም እንደ ሰው ልጆች እቈጠራለሁ። "
6 እግዚአብሔርም ከአዳም ጋር መነጋገሩን ተወ።

ምዕራፍ 15

ያን ጊዜ አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔር ቃል በሰጣቸው ቃል ምክንያት አለቀሱና አዝነው የቀናቸው ፍጻሜ እስኪደርስ ድረስ ወደ ገነት አይመለሱምና። ነገር ግን በአብዛኛው እግዚአብሔር ስለ ድኅነታቸው መከራን እንዲቀበል ስለ ነገራቸው ነው።

ምዕራፍ 16

1 ከዚህ በኋላ አዳምና ሔዋን በዋሻው ውስጥ ቆመው እየጸለዩና እያለቀሱ ነበር፤ ማለዳ እስኪነጋ ድረስ።
2 ብርሃንም ወደ እነርሱ እንደተመለሰ ባዩ ጊዜ ከፍርሃት ከለከሉ፣ ልባቸውን ምአጸኑ።
3 አዳምም ከዋሻው መውጣት ጀመረ። ወደ አፉም በመጣ ጊዜ ቆሞ ፊቱን ወደ ምሥራቅ አዞረ፣ ፀሐይም በሚያንጸባርቅ ጨረሮች ስትወጣ አየ፣ በሰውነቱም ላይ ትኩሳቱን ተሰማው፣ ፈራውም በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ። ይህ ነበልባል ሊመታው ወጣ።
4፤ ከዚያም አለቀሰ፥ ደረቱንም መታ፥ በምድርም በግምባሩ ተደፋ፥ እንዲህም አለ።
5 አቤቱ፥ አትቅሠፈኝ፥ አታጠፋኝም፥ ሕይወቴንም ከምድር አትውሰድብኝ።
6 ፀሐይ እግዚአብሔር መስሎታልና።
7 አዳም በገነት ሳለ የእግዚአብሔርን ድምፅና በገነት ያደረገውን ድምፅ ሰምቶ ስለ ፈራው፣ አዳም የፀሐይን ብርሃን ከቶ አላየም፣ የነበልባልዋም ሙቀት ሰውነቱን አልነካም።
8 ስለዚህ የነበልባል ጨረሮች ወደ እርሱ በደረሱ ጊዜ ፀሐይን ፈራ። እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የወሰነባቸውን ቀናት ሁሉ በእርሱ መቅሠፍት ያሰበ መስሎት ነበር።
9 አዳምም ደግሞ በሐሳቡ እንዲህ ብሎ ነበርና፦ — እግዚአብሔር በጨለማ እንዳልቀሠፈን፥ እነሆ፥ ይህችን ፀሐይ እንድትወጣ አድርጎ አልና በሙቀትም ቀሠፈን።
10 ነገር ግን በልቡ እንዲህ እያሰበ ሳለ፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ እንዲህም አለ፦ —
11 አዳም ሆይ ተነሥተህም ተነሥ ይህች ፀሐይ አምላክ አይደለም ነገር ግን በቀን ብርሃን እንድትሰጥ ተፈጥሯል፤ በዋሻው ውስጥም፦ ንጋት ይወጣና ይሆናል ብዬ ስለነገርኩህ ነገርሁህ። ብርሃን በቀን። '
12 እኔ ግን በሌሊት ያጽናንሁህ አምላክ ነኝ።
13 እግዚአብሔርም ከአዳም ጋር መነጋገሩን ተወ።

ምዕራፍ 17

1 አዳምና ሔዋንም ከዋሻው አፍ ወጡ፥ ወደ ገነትም ሄዱ።
2 ነገር ግን ወደ እርስዋ በቀረቡ ጊዜ፥ በምዕራቡ በር ፊት ለፊት፥ ሰይጣን አዳምና ሔዋንን ባሳታቸው ጊዜ በመጣበት ጊዜ፥ አገኙ። ሰይጣን የሆነው እባብ በእግዚአብሔር በወረደበት እርግማን በደጅ መጥቶ እያዘነ አፈር እየላሰ ደረቱን እየነቀነቀ በደጁ ሲመጣ።
፫ እናም ቀደም ሲል እባቡ ከአራዊት ሁሉ በላይ ከፍ ያለ ነበር፣ አሁን ተለወጠ እና የሚያዳልጥ ሆነ ፣ እናም ከሁሉም የበለጠ ጨዋ ሆነ ፣ እና በደረቱ ላይ ሾልኮ ወደ ሆዱ ገባ።
፬ እናም ከአራዊት ሁሉ በጣም ቆንጆ የነበረች ቢሆንም፣ ተለውጦ ነበር፣ እናም ከሁሉም የበለጠ አስቀያሚ ሆነ። ምርጡን ምግብ ከመመገብ ይልቅ አሁን አቧራውን ለመብላት ተለወጠ. ከመኖር ይልቅ, ልክ እንደበፊቱ, በምርጥ ቦታዎች,አሁን በአቧራ ውስጥ ኖሯል.
፭ እናም ከአራዊት ሁሉ እጅግ የተዋበች ነበረች፣ ሁሉም በውበቱ የተነሳ ዲዳዎች ነበሩ፣ አሁን ግን በእነርሱ ተጸየፈች።
፮ እናም፣ እንደገና፣ ሁሉም እንስሳት ከሌላ ቦታ በመጡበት በአንድ ውብ መኖሪያ ውስጥ ይኖሩ ነበር፤ በጠጣበትም ስፍራ ጠጥተው ጠጡ። አሁን፣ መርዙም ከሆነ በኋላ፣ በእግዚአብሔር እርግማን የተነሳ፣ ሁሉም አራዊት ከማደሪያው ሸሹ፣ እናም ከሚጠጣው ውሃ አልጠጡም። ከእርሱ ግን ሸሹ።

ምዕራፍ 18

1 የተረገመው እባብ አዳምና ሔዋንን ባየ ጊዜ ራሱን አብቦ በጅራቱ ላይ ቆመ፥ አይኖቹም ደም ቀላባቸው፥ እንደሚገድላቸውም አደረገ።
2 ለሔዋን ቀጥ አደረገ በኋላም ሮጠ፤ አዳምም በዚያ ቆሞ እያለቀሰ እባቡን የሚመታበት በትር በእጁ ስላልነበረው ሊገድለውም ስለማያውቅ አለቀሰ።
3 ነገር ግን አዳም ስለ ሔዋን በተቃጠለ ልብ ወደ እባቡ ቀረበና በጅራቱ ያዘው። ወደርሱ ዞወር ስትል እና እንዲህ አለው፡ -
4 "አዳም ሆይ በአንተና በሔዋን ምክንያት እኔ ተንሸራትቼ በሆዴ ሂድ። " ከዚያም ከኃይሉ ብዛት የተነሳ አዳምና ሔዋንን ጥሎ የሚገድላቸው ይመስል በላያቸው ላይ ጫነባቸው።
5 እግዚአብሔር ግን መልአኩን ላከ እባቡንም ከእነርሱ ጣላቸው አስነሣቸውም።
6፤ የእግዚአብሔርም፡ ቃል፡ ወደ፡ እባቡ፡ መጣ ና፡ እንዲህ፡ አለው፡- በመጀመሪያ፡ አሳፍኹኽ ፥ በሆድኽም፡ ላይ፡ አሳል ፡ ነገር፡ ግን ፡ ነገር፡ አልከለከልኹኽም።
7 "አሁን ግን ዲዳ ሁኑ፥ ከእንግዲህም ወዲህ አትናገሩ፥ አንተና ዘርህ፥ በመጀመሪያ የፍጥረቴ ጥፋት በአንተ ደርሶአልና፥ አሁንም ልትገድላቸው ትፈልጋለህ። "
8 እባቡም ዲዳ ተመታ፥ ወደ ፊትም አልተናገረም።
9 በእግዚአብሔርም ትእዛዝ ነፋስ ከሰማይ ነፈሰ እባብንም ከአዳምና ከሔዋን አውጥቶ በባሕር ዳር ጣለው፥ ወደ ሕንድም አረፈ።

ምዕራፍ 19

1 አዳምና ሔዋን ግን በእግዚአብሔር ፊት አለቀሱ። አዳምም አለው።
2 "አቤቱ፥ በዋሻው ውስጥ ሳለሁ፥ ጌታዬ ሆይ፥ የምድር አራዊት ተነሥተው ይበሉኛል፥ ሕይወቴንም ከምድር ላይ ያጠፉ ዘንድ ይህን አልሁህ። "
3 አዳምም ባጋጠመው ነገር ደረቱን መታ፣ እንደ በድንም በምድር ላይ ወደቀ። ያስነሣው የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጣ።
4 “አዳም ሆይ፣ ከእነዚህ አራዊት መካከል አንድ ስንኳ አይጐዳህም፤ በዋሻው ውስጥ አራዊትንና ተንቀሳቃሾችን ባደረግሁህ ጊዜ፣ እባቡ እንዳይነሣብህ ከእነርሱ ጋር

እ ን ዲ መጣ አ ል ፈ ቀ ድ ሁ ም ና ። ,
ይ ን ቀ ጠ ቀ ጡ አ ች ሁ;
5 የ ተ ረ ገ መው ክ ፉ እ ን ደ ሆነ አ ው ቄ አ ለ ሁ ና ፤ ስ ለ ዚ ህ ም ከ ሌ ሎ ቹ አ ራ ዊ ት ጋ ር ወ ደ እ ና ን ተ እ ን ዲ ቀ ር ብ አ ል ፈ ቅ ድ ም።
6 አ ሁ ን ግ ን ል ብ ህ ን አ ጽ ና አ ት ፍ ራ እ ኔ በ አ ን ተ ላ ይ የ ወ ሰ ን ኩ በ ት ቀ ን ፍ ጻ ሜ ድ ረ ስ ከ አ ን ተ ጋ ር ነ ኝ ።

ምዕ ራ ፍ 20

1 አ ዳ ም ም አ ለ ቀ ሰ እ ን ዲ ህ ም አ ለ ፡ — አ ቤ ቱ ፥ እ ባ ቡ ወ ደ እ ኛ እ ን ዳ ይ መለ ስ ፥ በ እ ኛ ም ላ ይ እ ን ዳ ይ ነ ሣ ወ ደ ሌ ላ ስ ፍ ራ ው ሰ ደ ን ፤ በ ሪ ያ ህ ን ሔ ዋ ን ን ብ ቻ ዋ ን አ ግ ኝ ቶ እ ን ዳ ይ ገ ድ ላ ት ፥ ዓ ይ ኖ ቿ ፈ ር ተ ዋ ል ና ክ ፉ "
2 እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ግ ን አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን ን እ ን ዲ ህ አ ላ ቸ ው፡ — እ ን ግ ዲ ህ አ ት ፍ ሩ ፥ ወ ደ እ ና ን ተ እ ን ዲ ቀ ር ብ አ ል ፈ ቅ ድ ም፤ ከ ዚ ህ ተ ራ ራ አ ስ ወ ግ ጄ ዋ ለ ሁ ፥ የ ሚ ጐ ዳ ቸ ሁ ም ነ ገ ር አ ላ ስ ቀ ር በ ት ም።
3 አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን በ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ፊ ት አ መለ ኩ አ መሰ ገ ኑ ት ከ ሞ ት ም ስ ላ ዳ ና ቸ ው አ መሰ ገ ኑ ት ።

ምዕ ራ ፍ 21

1 አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን ም የ አ ት ክ ል ት ቦ ታ ው ን ለ መፈ ለ ግ ሄ ዱ ።
2 ት ኩ ሳ ቱ ም በ ፊ ታ ቸ ው ላ ይ እ ን ደ ነ በ ል ባ ል ይ መ ታ ነ በ ር ; ከ ሙቀ ት ም የ ተ ነ ሣ ላ ባ ቸ ው፥ በ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም ፊ ት አ ለ ቀ ሱ ።
3ነ ገ ር ግ ን የ ሚ ያ ለ ቅ ሱ በ ት ስ ፍ ራ ከ አ ት ክ ል ቱ ስ ፍ ራ በ ስ ተ ምዕ ራ ብ ወ ዳ ለ ው ረ ጅ ም ተ ራ ራ አ ጠ ገ ብ ነ በ ረ ።
4 አ ዳ ም ም ከ ዚ ያ ተ ራ ራ ራ ስ ላ ይ ወ ደ ቀ ። ፊ ቱ ቶ ም ነ በ ር ሥ ጋ ው ም ተ ጎ ሳ ቁ ሎ ነ በ ር ; ብ ዙ ደ ም ከ እ ር ሱ ፈ ሰ ሰ ፥ ለ ሞ ት ም ቀ ረ በ ።
5 በ ዚ ህ ጊ ዜ ሔ ዋ ን በ ተ ራ ራ ላ ይ ቆ ማ በ እ ር ሱ ላ ይ እ ያ ለ ቀ ሰ ች ት ተ ኛ ለ ች ።
6እ ር ስ ዋ ም። ከ እ ር ሱ በ ኋ ላ ል ኖ ር አ ል ወ ድ ም፥ ለ ራ ሱ ያ ደ ረ ገ ው ሁ ሉ በ እ ኔ ነ ው ና አ ለ ች ው።
7 እ ር ስ ዋ ም ተ ከ ተ ለ ች ው። እ ና በ ድ ን ጋ ዮ ች የ ተ ቀ ደ ደ እ ና የ ተ ቃ ጠ ለ ; እ ን ደ ሞ ቶ ም ተ ኝ ቶ ቀ ረ ።
8 ነ ገ ር ግ ን መሐ ሪ አ ም ላ ክ ፣ ፍ ጥ ረ ታ ቱ ን የ ሚ መለ ከ ት ፣ አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን ን በ ሙ ታ ን ሲ ተ ኙ አ ያ ቸ ው፣ ቃ ሉ ን ም ወ ደ እ ነ ር ሱ ል ኮ አ ስ ነ ሳ ቸ ው።
9 አ ዳ ም ን ም፣ “አ ዳ ም ሆ ይ ፣ ይ ህ በ ራ ስ ህ ላ ይ ያ ደ ረ ግ ህ በ ት መከ ራ ሁ ሉ ፣ ከ አ ገ ዛ ዝ ነ ቴ ላ ይ አ ይ ጠ ቅ ም ም፣ የ 5500 ዓ መት ም ቃ ል ኪ ዳ ን አ ይ ቀ ይ ር ም” አ ለ ው።

ምዕ ራ ፍ 22

1 አ ዳ ም ም እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ን አ ለ ው፡ — በ ሙቀ ት ደ ር ቄ አ ለ ሁ ፤ ከ መመላ ለ ስ ደ ክ ሞ ኛ ል የ ዚ ህ ዓ ለ ም ም ጠ ላ ሁ ነ ኝ ፤ ከ እ ር ሱ ም የ ማ ር ፍ በ ት ን መቼ እ ን ደ ም ታ ወ ጣ ኝ አ ላ ው ቅ ም።
2 እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር አ ም ላ ክ ም እ ን ዲ ህ አ ለ ው፡ — አ ዳ ም ሆ ይ ፥ ዕ ድ ሜ ህ ን እ ስ ክ ት ፈ ጽ ም ድ ረ ስ አ ሁ ን ሊ ሆ ን አ ይ ች ል ም፤ ከ ዚ ያ ከ መከ ራ ም ድ ር አ ወ ጣ ሃ ለ ሁ ።
3 አ ዳ ም ም እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ን አ ለ ው፡ — በ ገ ነ ት ሳ ለ ሁ ሙቀ ት ና ጭ ን ቀ ት ወ ይ ም መን ቀ ሳ ቀ ስ ወ ይ ም መን ቀ ጥ ቀ ጥ ወ ይ ም ፍ ር ሃ ት አ ላ ው ቅ ም፤ አ ሁ ን ግ ን ወ ደ ዚ ች ም ድ ር ከ መጣ ሁ በ ኋ ላ ይ ህ መከ ራ ሁ ሉ ደ ረ ሰ ብ ኝ ።
4 እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም አ ዳ ም ን ፦ ት እ ዛ ዜ ን እ ስ ከ ጠ በ ቅ ህ ድ ረ ስ ብ ር ሃ ኔ ና ጸ ጋ ዬ በ አ ን ተ ላ ይ ነ በ ሩ ፤ ነ ገ ር ግ ን ት እ ዛ ዜ ን በ ተ ላ ለ ፍ ህ ጊ ዜ በ ዚ ህ ም ድ ር ላ ይ ኀ ዘ ን ና መከ ራ ደ ረ ሰ ብ ህ ።
5 አ ዳ ም ም አ ለ ቀ ሰ እ ን ዲ ህ ም አ ለ ፡ — አ ቤ ቱ ፥ በ ዚ ህ ም ክ ን ያ ት አ ታ ጥ ፋ ኝ ፥ በ ከ ባ ድ መቅ ሠ ፍ ት ም አ ት ም ታ ኝ ፥ እ ን ደ ኃ ጢ አ ቴ ም አ ት ክ ፈ ለ ኝ ፤ እ ኛ በ ራ ሳ ች ን ፈ ቃ ድ ት እ ዛ ዝ ህ ን ተ ላ ል ፈ ና ል ና ፥ ት ተ ን ም ነ በ ር ና ።
ጠ ላ ት ሰ ይ ጣ ን ባ ታ ለ ለ ን ጊ ዜ ሕ ግ ህ እ ን ደ አ ን ተ አ ማ ል ክ ት ለ መሆ ን ፈ ለ ገ ።
6 እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም ዳ ግ መኛ አ ዳ ም ን እ ን ዲ ህ አ ለ ው፡ — በ ዚ ህ ች ም ድ ር ላ ይ ፍ ር ሃ ት ን ና መን ቀ ጥ ቀ ጥ ን ፥ ጭ ን ቀ ት ን ና ስ ቃ ይ ን መረ ገ ጥ ን ና መሄ ድ ን ፥ በ ዚ ህ ተ ራ ራ ላ ይ ወ ጣ ህ ከ እ ር ሱ ም ስ ለ ሞ ት ክ ፥ አ ን ተ ን ለ ማ ዳ ን ይ ህ ን ሁ ሉ በ ራ ሴ ላ ይ አ ነ ሣ ለ ሁ ና ። ."

ምዕ ራ ፍ 23

1 አ ዳ ም ም አ ብ ዝ ቶ አ ለ ቀ ሰ ና ፡ — አ ቤ ቱ ፥ የ ማ ደ ር ገ ው ን አ ን ተ ን እ ስ ክ ወ ስ ድ ድ ረ ስ ማ ረ ኝ ፡ አ ለ ።
2 እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ግ ን ቃ ሉ ን ከ አ ዳ ም ና ከ ሔ ዋ ን ወ ሰ ደ ።
3 አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን ም በ እ ግ ራ ቸ ው ቆ ሙ; አ ዳ ም ም ሔ ዋ ን ን ታ ጠ ቅ እ ኔ ም ደ ግ ሞ አ ስ ታ ጠ ቅ አ ላ ት ።
አ ዳ ም ም እ ን ዳ ላ ት ታ ጠ ቀ ች ።
4አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን ድ ን ጋ ዮ ች ን ወ ስ ደ ው በ መሠ ዊ ያ መል ክ አ ኖ ሩ አ ቸ ው። ከ ገ ነ ት ም ው ጭ ካ ሉ ት ዛ ፎ ች ያ ፈ ሰ ሱ ት ን ደ ም ከ ዓ ለ ቱ ፊ ት ያ ጸ ዱ በ ት ቅ ጠ ል ያ ዙ ።
5በ አ ሸ ዋ ላ ይ የ ፈ ሰ ሰ ው ን ግ ን ከ ተ ደ ባ ለ ቀ በ ት አ ፈ ር ጋ ር ወ ስ ደ ው በ መሠ ዊ ያ ው ላ ይ ለ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር መሥ ዋ ዕ ት አ ድ ር ገ ው አ ቀ ረ ቡ ።
6 አ ዳ ም ና ሔ ዋ ን ም በ መሠ ዊ ያ ው ሥ ር ቆ መው አ ለ ቀ ሱ ፥ ኃ ጢ አ ታ ች ን ን ና ኃ ጢ አ ታ ች ን ን ይ ቅ ር በ ለ ን ፥ በ ም ሕ ረ ት ህ ም ዓ ይ ን ተ መል ከ ት ፤ በ አ ት ክ ል ቱ ስ ፍ ራ ሳ ለ ን ም ስ ጋ ና ች ን ና ዝ ማ ሬ አ ች ን ወ ደ ፊ ት ወ ጥ ቶ አ ል ና ብ ለ ው እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ን ተ ማ ጸ ኑ ። ያ ለ ማ ቋ ረ ጥ አ ን ተ ።
7 ወ ደ ዚ ች ም እ ን ግ ዳ ም ድ ር በ ገ ባ ን ጊ ዜ ን ጹ ሕ ም ሥ ጋ ና ወ ይ ም ጸ ሎ ት የ ጽ ድ ቅ ም ጸ ሎ ት ም፥ ል ብ ም የ ሚ ያ ስ ተ ው ል ፥ ጣ ፋ ጭ ም አ ሳ ብ ፥ የ ጽ ድ ቅ ም ም ክ ር ፥ ረ ጅ ም ማ ስ ተ ዋ ል ም፥ ቅ ን ነ ት ም ቢ ሆ ን ፥ ብ ሩ ህ ፍ ጥ ረ ት ም አ ል ተ ወ ን ም። ሰ ው ነ ታ ች ን ግ ን ሲ ፈ ጠ ር በ መጀ መሪ ያ ከ ነ በ ረ በ ት አ ም ሳ ያ ተ ለ ው ጧ ል ።
8አ ሁ ን ም በ እ ነ ዚ ህ ድ ን ጋ ዮ ች ላ ይ የ ሚ ሠ ዋ ው ን ደ ማ ች ን ን ተ መል ከ ት ፥ በ እ ጃ ች ን ም ተ ቀ በ ል ፤ በ መጀ መሪ ያ በ አ ት ክ ል ቱ ስ ፍ ራ ሳ ለ ን ለ አ ን ተ እ ን ዘ ም ር ል ህ ነ በ ር ።
፱ እ ና ም አ ዳ ም ወ ደ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር አ ብ ዝ ቶ ይ ለ ም ን ጀ መር ።

ምዕራፍ 24

1 በዚያን ጊዜ መሐሪው አምላክ ቸርና ሰውን
የሚወድ አዳምንና ሔዋንን ለእርሱም
መሥዋዕት አድርገው ያቀረቡትን ደማቸውን
ተመለከተ። ለዚያም ከእርሱ ዘንድ ትእዛዝ
ሳይኖር። እርሱ ግን ተደነቃቸው;
መስዋዕታቸውንምተቀበሉ።
2፤ እግዚአብሔርም፡ ከፊቱ፡ የበራ፡ እሳት፡ ላ
ከ፥ ቍርባናቸውንም፡ በላቸ።
3 የመሥዋዕታቸውንም ጣፋጭ ሽታ አሸተተ፥
ምሕረትንምአደረገላቸው።
4 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ
እንዲህም አለው፡ — አዳም ሆይ፥ ደምህን
እንዳፈስስህ እንዲሁ ከዘርህ ሥጋ በሆንሁ
ጊዜ ደሜን አፈስሳለሁ፤ አንተምእንደ ሞትክ
አዳም ሆይ፥ እኔም እንዲሁ እሞታለሁ፤
አንተምመሠዊያ እንደ ሠራህ እንዲሁ በምድር
ላይ መሠዊያ እሠራልሃለሁ፤ ደምህንም
በእርሱ ላይ እንዳቀረብህ ደሜንም በምድር
ላይበመሠዊያ ላይአቀርባለሁ። .
5፤ አንተም በዚያ ደም ይቅርታን እንደ
ጠየቅህ፥ እንዲሁ ደሜን የኃጢአትን ስርየት
አደርገዋለሁ፥ መተላለፍንም በእርሱ
እደመስሳለሁ።
6አሁንም፥ እነሆ፥ መባንህን ተቀብዬአለሁ፥
አዳምሆይ፥ ነገር ግን ያሰርሁህ የቃል ኪዳኑ
ዘመን አልተፈጸመም፥ ሲፈጸምም ወደ ገነት
እመልስሃለሁ።
7 አሁንም ልብህን አጽና፥ ኀዘንም በአንቺ
ላይ በደረሰ ጊዜ ለእኔ ስጦታ አቅርቡልኝ፥
እኔምሞገስን አደርግልሃለሁ።

ምዕራፍ 25

1 እግዚአብሔር ግን አዳም ራሱን ብዙ ጊዜ
እንዲያርድ ከደሙም መሥዋዕት እንዲያቀርብ
በልቡአወቀ።
2 ስለዚህ፡ — አዳምሆይ፥ ከዚያ ተራራ ላይ
ራስህን በመጣልህ እንደ ገና ራስህን
አትግደል፡ አለው።
3አዳምግን እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፡ —
ትእዛዛትህን ስለጣስኩ፣ ከውቢቱም ገነት
ስለ ወጣሁ፣ እና የከለከልከኝ ብሩህ ብርሃን
ራሴን በአንድ ጊዜ ላጠፋ በአእምሮዬ
አሰብኩ። ፤ ከአፌም ያለማቋረጥ ለፈሰሰው
ምስጋናና ለሸፈነኝ ብርሃን።
4፤ አቤቱ፥ ስለ ቸርነትህ ፈጽሞ አትተወኝ፥
በምሞትበትም ጊዜ ሁሉ ማረኝ፥ ሕያውም
አድርገኝ።
5 "እናም አንድ እንዲጠፋ የማትወድ፣ ያን
እንዲወድቅ የማትወድ፣ በማንም ላይ
በጭካኔ፣ በክፉ እና በፍጹም ጥፋት
የማትፈርድ መሐሪ አምላክ እንደ ሆንህ በዚህ
ይታወቃል። "
6አዳምምዝምአለ።
7 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጣ፥
ባረከውም፥ አጽናናውም፥ በእርሱም ላይ
የተወሰነው ቀን በፈጸመ ጊዜ እንዲያድነው
ከእርሱጋር ቃል ኪዳን ገባ።
8 እንግዲህ አዳም ለእግዚአብሔር ያቀረበው
የመጀመሪያውመባ ይህ ነበረ። ልማዱምሆነ።

ምዕራፍ 26

1 አዳምም ሄዋንን ይዞ ወደ ኖሩበት ወደ ውድ
ዋሻ ይመለሱ ጀመር። ወደ እርስዋም ቀርበው
ከሩቅ ሲያዩት አዳምና ሔዋን ሲያዩት ከባድ
ሐዘን ወረደባቸው።
2 አዳምም ሔዋንን እንዲህ አላት፡ — በተራራ
ላይ ሳለን ከእኛ ጋር በተናገረው
የእግዚአብሔር ቃል ተጽናናን፤ ከምሥራቅም
የመጣውብርሃን በላያችን አበራ።
3 አሁን ግን የእግዚአብሔር ቃል
ተሰውሮብናል፤ በላያችንም የበራ ብርሃን
ተለወጠ፥ ጨለማና ኀዘንምበላያችን ይሁን።
4 "ወደዚህም እንደ እስር ቤት ወዳለው ዋሻ
ልንገባ እንገደዳለን፥ በእርሱም እርስ
በርሳችን እስኪለያዩ ድረስ ጨለማ
ወደሸፈነን፤ አንተም አታየኝም፥ እኔም
ላላይህ አልችልም። "
5 አዳም ይህን ቃል በተናገረ ጊዜ አለቀሱ
እጃቸውንም በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋ።
በኀዘን ተሞልተውነበርና።
6 ጨለማም እንዳይመለስባቸው ፀሐይን
እንዲያመጣላቸውና እንዲያበራላቸውም ወደ
እግዚአብሔር ተማጸኑ፤ ከዚህም በዓለት
መሸፈኛ ሥር ተመልሰው እንዳይመጡ።
ጨለማውንምከማየት ሞትን ተመኙ።
፯ እግዚአብሔርም አዳምና ሔዋንን
ተመለከተ፣ እናምበታላቅ ሀዘናቸው፣ እናም
በቅን ልባቸው ያደረጉትን ሁሉ፣ ባደረጉት
መከራ ሁሉ፣ በቀድሞ ደህንነታቸው ፈንታ፣
እና በመከራው ሁሉ ምክንያት በባዕድ አገር
የደረሰባቸው።
8 ስለዚህ እግዚአብሔር አልተቈጣባቸውም;
ከእነርሱም ጋር ትዕግሥት የሌላቸው; ነገር
ግን እንደ ፈጠረውልጆች ታጋሽ ሆነላቸው።
9 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ
እንዲህምአለው፡ —አዳምፀሐይን ወስጄ ወደ
አንተ ባመጣኋት ቀን፣ ሰአታት፣ ዓመታትና
ወራት ሁሉ በከንቱ ይሆናሉ፤ ከአንተ ጋር
የገባሁት ቃል ኪዳን ፈጽሞአይፈጸምም።
10 ነገር ግን ተመልሰህ በብዙ መቅሠፍት
ትተወህ ነበር፥ ለዘላለምም ማዳን
አይቀርልህም።
11 “አዎ፣ ይልቁንም፣ ቀኖቹ እስኪፈጸሙ
ድረስ፣ እና የቃል ኪዳኔ ጊዜ እስኪመጣ
ድረስ፣ ሌሊትና ቀን ስትኖር ነፍስህን
አጽና።
12 አዳም ሆይ፥ መጥቼ አድንሃለሁ፤
እንድትጨነቅ አልወድምና።
13 "እናምየኖርክበትን መልካምነገር ሁሉ፥
ለምንስ እንደ ወጣህባቸው ባየሁ ጊዜ፥
በፈቃዴእምርልሃለሁ።
14 ነገር ግን ከአፌ የወጣውን ቃል ኪዳን
ልለውጥ አልችልም፤ ባይሆን ኖሮ ወደ ገነት
እመልስህነበር።
15 ነገር ግን ቃል ኪዳኑ በተፈጸመ ጊዜ
ለአንተና ለዘርህ ምሕረትን አሳይሃለሁ፥
ወደ ደስታም ምድር አገባሃለሁ፥ ኀዘንም
መከራም ወደሌለበት፥ ነገር ግን የሚኖር
ደስታና ተድላ የማያልቅ ብርሃን ነው።
የማያልቅ ምስጋና እና የማያልፍ ውብ
የአትክልትስፍራ።

16 ዳግመኛም እግዚአብሔር አዳምን አለው፡ — ታጋሽ ሁን እና ወደ ዋሻው ግባ የፈራህበት ጨለማ አስራ ሁለት ሰአት ብቻ ነውና፡ ሲያልቅምብርሃን ይወጣል።
17 አዳምም ይህን ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ በሰማ ጊዜ እርሱና ሔዋን በፊቱ ሰገዱ፥ ልባቸውም ተጽናና። እንደ ልማዳቸው ወደ ዋሻው ተመለሱ፣ እንባ ከዓይናቸው እየፈሰሰ፣ ኀዘንና ዋይታ ከልባቸው ወጣ፣ ነፍሳቸውምከሥጋቸውእንድትለይ ተመኙ።
18 አዳምና ሔዋንም ሲጸልዩ ቆመው የሌሊቱ ጨለማ እስኪደርስባቸው አዳምም ከሔዋን ተሰውራለች እርስዋምከእርሱ ተሰወረች።
19 ለጸሎትም ቆሙ።

ምዕራፍ 27

1 መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ሰይጣን እንዴት በጸሎት እንደቀጠሉ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር እንደተነጋገራቸውና እንዳጽናናቸው እንዲሁም መስዋዕታቸውን እንዴት እንደ ተቀበለ ባየ ጊዜ ሰይጣን ተገለጠ።
2 ሠራዊቱንም ለውጦ ጀመረ። በእጆቹ ውስጥ የሚንቀጠቀጥ እሳት ነበረች, እነሱም በታላቅ ብርሃን ውስጥ ነበሩ.
3 ዙፋኑንም ከዋሻው አፍ አጠገብ አኖረው በጸሎታቸውም ወደ እርሱ ሊገባ አልቻለምና። ዋሻውም በአዳምና በሔዋን ላይ እስኪያንጸባርቅ ድረስ ወደ ዋሻው ብርሃን አበራ። ሰራዊቶቹም እያመሰገኑ መዘመር ጀመሩ።
4 ሰይጣንም ይህን አደረገ፣ አዳም ብርሃኑን ባየ ጊዜ፣ እርሱ ሰማያዊ ብርሃን እንደ ሆነ፣ የሰይጣንም ጭፍራ መላእክቶች እንደነበሩ በራሱ ያስብ ዘንድ ነው። እግዚአብሔርም በዋሻው ውስጥ ይጠብቁት ዘንድ በጨለማም ብርሃን ይሰጡት ዘንድ እንደ ላካቸው።
5 አዳም ከዋሻው ወጥቶ ባያቸው ጊዜ፣ አዳምና ሔዋንም ለሰይጣን በሰገዱ ጊዜ፣ በዚያን ጊዜ አዳምን ድል አደረገው፣ ለሁለተኛ ጊዜም በእግዚአብሔር ፊት አዋረደው።
6 ስለዚህ አዳምና ሔዋን ብርሃኑን ባዩ ጊዜ እውነተኛ እንደ ሆነ በማሰብ ልባቸውን አጸኑ። ነገር ግን እየተንቀጠቀጡ ሳሉ አዳም ሄዋንን እንዲህ አላት።
7 ወደዚያም ወደ ታላቁ ብርሃንና ወደ እነዚያ የምስጋና መዝሙሮች ተመልከቱ ወደ እኛ የማይገቡትንም ጭፍራ በውጭ ቆመው ተመልከቱ የሚናገሩትንና ከየት እንደ መጡ አትንገሩን የዚህም ፍቺ ምንድር ነው? ብርሃን፤ እነዚያ ምስጋናዎች ወደዚህ የተላኩት እና ለምን የማይገቡናቸው።
8 ከእግዚአብሔር ዘንድ ቢሆኑ በዋሻው ውስጥ ወደ እኛ መጥተው ሥራቸውን በነገሩን ነበር።
9 አዳምም ተነሥቶ በቅን ልብ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ ፥ እንዲህምአለ።
10 "አቤቱ፥ መላእክትን የፈጠረ ብርሃንንም የሞላህ እኛንም ይጠብቁን ዘንድ የላካቸው ከእነርሱ ጋር የሚመጣ ከአንተ በቀር ሌላ አምላክ አለን?
11 ነገር ግን እነሆ፥ እነዚህ ጭፍራዎች በዋሻው አፍ ላይ የቆሙትን እናያለን፤ በታላቅ ብርሃን ውስጥ ሆነው በታላቅ ብርሃን ውስጥ ሆነው በታላቅ ብርሃን ይዘምራሉ፤ ከአንተ ሌላ አምላክ ከሆኑ ንገረኝ፤ የተላኩትም እንደ ሆነ ንገረኝ። አንተ በርሱ የላክካቸውን ምክንያት ንገረኝ»አለ።
12 አዳም ይህን ተናግሮ ብዙም ሳይቆይ የእግዚአብሔር መልአክ በዋሻው ውስጥ ተገለጠለትና፡ — አዳም ሆይ አትፍራ፡ ይህ ሰይጣንና ሰራዊቱ ናቸው፡ በመጀመሪያ እንዳታለልክ ሊያታልልህ ይፈልጋል። ለመጀመሪያ ጊዜ በእባቡ ውስጥ ተሰውሮ ነበር;."
13 መልአኩም ከአዳም ዘንድ ሄዶ ሰይጣንን በዋሻው መክፈቻ ያዘው፥ ያሰበውንም ጥፋት ገፈፈው፥ በራሱም አስጸያፊ መልክ ወደ አዳምና ሔዋን አመጣው። ባዩትም ጊዜ የፈሩት።
14 መልአኩም አዳምን፦ እግዚአብሔር ከሰማይ ካወረደው ጀምሮ ይህች ክቡር መልክ ለርሱ ነበረች፤ ወደ እርስዋም ወደ አንተ ሊቀርብ ባልቻለም ነበር፤ ስለዚህም የብርሃንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ለወጠ።
15 መልአኩም ሰይጣንንና ሰራዊቱን ከአዳምና ከሔዋን አሳደዳቸውና፡ — አትፍሩ፡ የፈጠረችሁ አምላክ ያበረታችኋል፡ አላቸው።
16 መልአኩምከእነርሱ ዘንድ ሄደ።
17 አዳምና ሔዋን ግን በዋሻው ውስጥ ቆሙ; ምንም ማጽናኛ አልመጣላቸውም. በሃሳባቸው ተከፋፈሉ።
18 በነጋም ጊዜ ጸለዩ። ከዚያም የአትክልት ቦታውን ለመፈለግ ወጣ. ልቦቻቸው ወደእርሷ ነበሩና፣ እና እርሷን በመውጣታቸው ምንም ማጽናኛ ማግኘት አልቻሉም።

ምዕራፍ 28

፩ ነገር ግን ጠንቋዩ ሰይጣን ወደ አትክልቱ ስፍራ እንደሚሄዱ ባያቸው ጊዜ፣ ሰራዊቱን ሰብስቦ ሊያታልላቸው አስቦ በደመና ላይ ታየ።
2 ነገር ግን አዳምና ሔዋን በራእይ ሲያዩት፣ የአትክልት ስፍራውን ለቀው መውጣታቸውን ሊያጽናኑአቸው ወይም ወደ እርስዋ መልሰው ሊመልሷቸው የመጡ የእግዚአብሔር መላእክት እንደሆኑ አሰቡ።
3 አዳምም ምን እንደ ሆኑ ያስገነዝበው ዘንድ ለመነ ውእጁን ወደ እግዚአብሔር ዘረጋ።
4 ከዚያም መልካሙን ሁሉ የሚጠላው ሰይጣን፣ አዳምን እንዲህ አለው፣ “አዳም ሆይ፣ እኔ የታላቁ አምላክ መልአክ ነኝ፣ እናምእነሆ፣ በዙሪያዬ ያሉ ሰራዊት።
5 እግዚአብሔር እኔንና እነርሱን ላከኝ ወደ ሰሜንም ወዳለው የአትክልት ስፍራ ዳርቻ ወደ ንጹሕ ባሕር ዳር ያገባህ ዘንድ አንተንና ሔዋንን በእርሱ ውስጥ ታጥብህ ዘንድ ወደ ቀድሞ ደስታህ ም ያሳድጋችሁ ዘንድ እንደ ገና ትመለሱ ዘንድ። ወደ አትክልቱ."
6 እነዚህ ቃላት በአዳምና በሔዋን ልብ ውስጥ ገቡ።
7 እግዚአብሔር ግን አዳምን ቃሉን ከለከለው፥ ወዲያውም አላስተዋለውም፥ ኃይሉንም ለማየት ጠበቀ። በአትክልቱ ውስጥ በነበረበት ጊዜ

እንደ ሔዋን የሚሸነፍ ወይም የሚያሸንፍ እንደሆነ።
8ሰይጣንም አዳምና ሔዋንን ጠርቶ፡ —እነሆ፥ ወደ ውኃ ባሕር እንሄዳለን፡ አላቸው።
9አዳምና ሔዋን ምጥቂት ርቀት ተከተሉአቸው።
10ነገር ግን ከአትክልቱ በስተ ሰሜን ወዳለው ተራራ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ በደረሱ ጊዜ ዲያብሎስ ወደ አዳምና ሔዋን ቀረበ፥ በእውነትም ወደ ላይ እንዲወጡ አደረጋቸው። በራዕይ ውስጥ አይደለም; እንዳደረገ ሊጥልና ሊገድላቸው ስማቸውንም ከምድር ላይ ያጠፋ ዘንድ ይመኛል። ይህች ምድር ለእርሱና ለሠራዊቱ ብቻ እንድትቀር።

ምዕራፍ 29

፩ ነገር ግን መሐሪው አምላክ ሰይጣን አዳምን በልዩ ልዩ ዘዴዎች ሊገድለው እንደፈለገ ባየ ጊዜ፣ እና አዳም የዋህ እና ተንኰል እንደሌለው ባየ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ሰይጣንን በታላቅ ድምፅ ተናገረ እና ረገመው።
2 ከዚያም እርሱና ሰራዊቱ ሸሹ፣ አዳምና ሔዋንም በተራራው ራስ ላይ ቆመው ቀሩ፣ ከዚያም በላይ ያለውን ሰፊውን ዓለም ከበታቻቸው አዩት። ነገር ግን ከአጠገባቸው የነበሩትን አንድምአስተናጋጅ አላዩም።
3አዳምና ሔዋን በእግዚአብሔር ፊት አለቀሱ፣ ይቅርታውንም ለመኑት።
4 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ እንዲህም አለው፡ —አንተንና ከአንተ በኋላ ያለውን ዘርህን ሊያታልልህ እንደሚፈልግ እወቅና አስተውል፡ አለው።
5 አዳምም በእግዚአብሔር ፊት አለቀሰ፤ ከገነትም አንዳች ይሰጠው ዘንድ ለመጽናትም ለመነ።
6፤ እግዚአብሔርም፡ የአዳምን፡ አሳብ፡ አይቶ ፡ መልአኩ፡ ሚካኤልን፡ እስከ፡ ሕንድ፡ ባሕር ፡ ድረስ፡ ላከው፡ ከዚያም፡ የወርቅ፡ ዘንጎች ን፡ ወስዶ፡ ወደ፡ አዳም፡ ያመጣው።
7እነዚህ የወርቅ በትር ከአዳም ጋር በዋሻው ውስጥ ሳሉ በዙሪያው በሌሊት ብርሃን እንዲያበሩ፣ ጨለማውንም መፍራት እንዲያከትም እግዚአብሔር በጥበቡ ይህን አደረገ።
8 መልአኩም ሚካኤል በእግዚአብሔር ትእዛዝ ወርዶ እግዚአብሔር እንዳዘዘው የወርቅ በትር ወስዶ ወደ እግዚአብሔር አመጣቸው።

ምዕራፍ 30

1 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር መልአኩን ገብርኤልን ወደ አትክልቱ ስፍራ ወርዶ የሚጠብቀውን ኪሩብ እንዲህ ብሎ አዘዘው። ለአዳም"
2መልአኩምገብርኤል በእግዚአብሔር ትእዛዝ ወደ ገነት ወረደ፥ እግዚአብሔርም እንዳዘዘውለኪሩቤል ነገረው።
3 ኪሩቤልም “እሺ” አለ። ገብርኤልም ገብቶ እጣኑን ወሰደ።
4 እግዚአብሔርም መልአኩን ሩፋኤልን ወደ አትክልቱ ስፍራ ወርዶ ለአዳም እንዲሰጠው ለኪሩቤል ስለ ከርቤ ተናገረው።
5 መልአኩም ሩፋኤል ወርዶ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ለኪሩቤል ነገረው፤ ኪሩቤልም። ሩፋኤልምገብቶ ከርቤውን ወሰደ።
6የወርቅ ዘንጎች የከበሩ ድንጋዮች ካሉበት ከህንድ ባህር ነበሩ። ዕጣኑ ከአትክልቱ ምሥራቃዊ ድንበር ነበር; ከርቤም ከምዕራብ ዳርቻ በአዳምላይ ምሬት መጣበት።
7መላእክቱምእነዚህን ሦስት ነገሮች በገነት ባለው የሕይወት ዛፍ አጠገብ ወደ እግዚአብሔር አመጡ።
8፤ እግዚአብሔርም፡ መላእክቱን፡ እንዲህ፡ አላቸው፦ በውሃ፡ ምንጭ ውስጥ፡ አስቧቸው፡ ውጿቸውም፡ በአዳምና፡ ሔዋን፡ ላይ፡ በኀዘናቸው፡ ጥቂት፡ ይጽናኑ ዘንድ፡ ውሃቸውን፡ እርጯቸው፥ ለአዳምና፡ ሔዋንም፡ ስጧቸው።
9 መላእክትም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ ሰይጣንም ያጠፋቸው በፈለገ ጊዜ ይህን ሁሉ ለአዳምና ለሔዋን ሰጡአቸው።
10 አዳምም የወርቅ ዘንጎችን፣ እጣኑንና ከርቤውን ባየ ጊዜ፣ ወርቁ ለመጠበት መንግሥት ምልክት መስሎት ሐሤት አደረገ፣ አለቀሰም፣ ዕጣኑም የብሩህ ብርሃን ምልክት ነው። ከእርሱ ተወስዷል, እና ከርቤ በእርሱ ውስጥ ያለውን የኀዘን ምልክት ነው.

ምዕራፍ 31

1ከዚህም ነገር በኋላ እግዚአብሔር አዳምን እንዲህ አለው፡ — ከገነት የሆነ ነገር ጠየቅህኝ በእርስዋም መጽናናትን ጠየቅሁህ እኔም በእኔ ታምነህ ከአንተ ጋር ባለኝ ቃል ኪዳን መጽናኛ ይሆንልህ ዘንድ እነዚህን ሦስቱን ምልክቶች ሰጥቼሃለሁ። .
2 " መጥቼ አድንሃለሁና፥ ነገሥታትም በሥጋ ወርቅ፥ ዕጣን፥ ከርቤ፥ ወርቅን ለመንግሥቴ ምልክት፥ ዕጣን እንደ አምላክነቴ ምልክት፥ የመከራዬ ምልክት ከርቤ ያመጡልኛል። ስለ ሞቴም።
3 "ነገር ግን አዳም ሆይ እነዚህን በዋሻው ውስጥ አስቀምጠው በሌሊት ያበራልህ ዘንድ ወርቁን፥ ጣፋጩን መዓዛ ትሸታበት ዘንድ እጣኑን፥ በኀዘንህም ያጽናናህ ዘንድ ከርቤ። "
4 አዳምም ይህን ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ በሰማ ጊዜ በፊቱ ሰገደ። እርሱና ሔዋን አመለኩለት አመሰገኑትምምክንያቱምምሕረት አድርጎላቸዋልና።
5 እግዚአብሔርም ሦስቱን መላእክት ሚካኤልን፣ ገብርኤልንና ሩፋኤልን እያንዳንዳቸው ያመጡትን አምጥተው ለአዳም እንዲሰጡት አዘዛቸው። እነሱም አንድ በአንድ አደረጉ።
6፤ እግዚአብሔርም፡ ሰውንና፡ ሣላቲኤልን፡ አዘዘ፡ አዳምንና፡ ሔዋንን፡ እንዲሸከሙአቸው ፥ ከረጅም
ተራራም፡ ራስ፡ ያወርዷቸው፡ ወደ፡ መዝገብም ፡ ዋሻ፡ ያወስዷቸው።
7 በዚያም ወርቁን ከዋሻው በስተ ደቡብ፣ ዕጣኑን በምሥራቅ በኩል፣ ከርቡንም

በምዕራብ በኩል አኖሩ። የዋሻው አፍ በሰሜን
በኩል ነበርና።
8 መላእክቱ አዳምና ሔዋንን አጽናንተው ሄዱ።
9 ወርቁ ሰባ በትር ነበረ። ዕጣኑ አሥራ ሁለት
ፓውንድ;ከርቤም ሦስት ፓውንድ.
10 እነዚህም አዳም በቤተ መዛግብት ውስጥ
ተረፈ። ስለዚህም "መደበቅ" ተብሎ ነበር.
ሌሎች ተርጓሚዎች ግን በውስጡ በነበሩ
የጻድቃን አካላት ምክንያት "የዋሻ ዋሻ"
ተብሎ ይጠራ ነበር ይላሉ.
11፤ እግዚአብሔርም፡ ከገነት፡ በወጣ፡ በሦስ
ተኛው፡ ቀን፡ እግዚአብሔር፡ በምድር፡ ልብ፡
ያድርበት፡ ዘንድ፡ ለሦስቱ፡ ቀን፡ እነዚህን
፡ ሦስቱን፡ ነገሮች፡ ሰጠው።
12 እነዚህም ሦስቱ ነገሮች ከአዳም ጋር
በዋሻው ውስጥ ሲቆዩ በሌሊት አበሩለት።
በቀንም ከሀዘኑ ትንሽ እፎይታ ሰጡት።

ምዕራፍ 32

1 አዳምና ሔዋንም በመዝገብ ዋሻ እስከ
ሰባተኛው ቀን ድረስ ተቀመጡ። ከምድር ፍሬ
አልበሉም ውኃም አልጠጡም።
2 በስምንተኛውም ቀን በነጋ ጊዜ አዳም
ሔዋንን፡- ሔዋን ሆይ፥ ከገነት አንዳች
ይሰጠን ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለይን፥
የፈለግነውንም አመጡልን።
3 አሁን ግን ተነሥተህ አስቀድመን ወዳየነው
ወደ ውኃ ባሕር እንሂድ በእርሱም ቆመን
እግዚአብሔርም ሞገስን እንዲያደርግልን ወደ
ገነትም እንዲመልሰን እንጸልይ ወይም አንድ
ነገር ስጠን። ከዚህ ባለንባት ምድር ሌላ
ያጽናናናልና።
4 አዳምና ሔዋንም ከዋሻው ወጡ፥ ሄደውም
አስቀድሞ በተጣሉበት በባሕር ዳርቻ ቆሙ፤
አዳምም ሄዋንን አላት።
5 "ና ወደዚህ ስፍራ ውረድ፥ እኔም ወደ አንተ
እስክመጣ ድረስ ሠላሳ ቀን ከእርሱ አትውጣ።
6 "ወደ ሌላም ስፍራ እሄዳለሁ፥ ወደ እርሱም
እወርዳለሁ፥ እንደ አንተም አደርጋለሁ። "
7 ሔዋንም አዳም እንዳዘዛት ወደ ውኃ
ወረደች። አዳም ደግሞ ወደ ውኃ ወረደ;
ለጸሎትም ቆሙ; ኃጢአታቸውንም ይቅር
እንዲላቸው ወደ ቀድሞ ሁኔታቸውም
ይመልስላቸው ዘንድ እግዚአብሔርን ለመኑ።
፰ እናም እስከ አምስቱ ሠላሳ ቀን ድረስ
እንዲህ እየጸለዩ ቆሙ።

ምዕራፍ 33

1 ነገር ግን መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ሰይጣን
በዋሻው ውስጥ ፈልጎ አገኛቸው፥ ነገር ግን
ተግቶ ቢፈልጋቸው አላገኛቸውም።
2 ነገር ግን በውኃው ውስጥ ቆመው ሲጸልዩ
አገኛቸውና በልቡ እንዲህ ሲል አሰበ፡ —
አዳምና ሔዋን እንዲሁ በዚያ ውኃ ውስጥ ቆመው
ኃጢአታቸውን ይቅር ይላቸው ዘንድ ወደ ቀድሞ
ይዞታቸውም ይመልስላቸው ዘንድ ከእጄም ሥር
ይወስዳቸው ዘንድ እግዚአብሔርን
ይለምናሉ። .
3 ነገር ግን ከውኃው እንዲወጡስ እለታቸውንም
እንዳይፈጽሙ አሳሳቸዋለሁ።
4 መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ወደ አዳም
አልሄደም፥ ነገር ግን ወደ ሔዋን ሒድ፥
የእግዚአብሔርንም መልአክ አምሳል
እያመሰገነና እየደሰተ፥ እርስዋንም።
5 "ሰላም ለአንተ ይሁን ደስ ይበልህ ሐሴትም
አድርግ እግዚአብሔር በአንተ ላይ ሞገስ
አለው ወደ አዳምም ላከኝ እኔ የማዳንን
የምሥራች እና እንደ መጀመሪያው በብሩህ
ብርሃን መሙላቱን አመጣሁ.
6 አዳምም በመታደሱ ደስ ብሎት ወደ እኔ ትመጣ
ዘንድ ወደ አንተ ልኮኛል፤ እንደ እርሱ
ብርሃን አክሊልሃለሁ።
7፣ እርሱም፡ —ሄዋንን ንገራት፡ ከአንተ ጋር
ካልመጣች፡ በተራራ ራስ ላይ ሳለን፥
እግዚአብሔር መላእክቱን እንደ ላከ ወደ
ዋሻውም እንዳገባን ንገራት። ግምጃ ቤት፥
ወርቁንም በደቡብ በኩል፥ በምዕራብም በኩል
ዕጣኑን አኖረ። አሁን ወደ እሱና"
8 ሔዋን ይህን ቃል ከእርሱ በሰማች ጊዜ እጅግ
ደስ አለች። የሰይጣንም መልክ እውነት
መሆኑን ስታስብ ከባሕር ወጣች።
9 ቀድሞ ሄደ እርስዋም ወደ አዳም እስኪመጡ
ድረስ ተከተለችው። ሰይጣንም ከእርስዋ
ሰወረች፥ ወደ ፊትም አላየችውም።
10 እርስዋም መጥታ በውኃው አጠገብ ቆሞ
በእግዚአብሔር ይቅርታ ተደስቶ በነበረው
በአዳም ፊት ቆመች።
11 እርስዋም በጠራችው ጊዜ ዘወር አለ፥
በዚያም አገኛት፥ ባያትም ጊዜ አለቀሰች፥
ደረቱንም መታ። ከሐዘኑም ምሬት ወደ ውኃው
ሰመጠ።
12 ነገር ግን እግዚአብሔር እርሱን እና
ጉስቁልናውን፣ እና የመጨረሻውን እስትንፋስ
ሊተነፍስ ያለውን ተመለከተ።
የእግዚአብሔርም ቃል ከሰማይ መጣ ከውኃውም
አስነሣው ወደ ሔዋንም ከፍ ባለ ዳርቻ ውጣ
አለው። ወደ ሔዋንም በመጣ ጊዜ። ወደዚህ ና
ያለሽ ማን ነው አላት።
13 እርስዋም የተገለጠላትንና ምልክት
የሰጣትን የመልአኩን ቃል ነገረችው።
14 አዳምም አዘነ ሰይጣንም እንደ ሆነ
እንዲያውቅ ሰጣት። ከዚያም ወሰዳትና
ሁለቱም ወደ ዋሻው ተመለሱ።
15 ከገነት ከወጡ ከሰባት ቀን በኋላ ይህ ነገር
ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ውኃው በወረዱ ጊዜ
ደረሰባቸው።
16 በውኃውም ውስጥ ሠላሳ አምስት ቀን ጾሙ።
የአትክልት ስፍራውን ከለቀቁ በኋላ
በአጠቃላይ አርባ ሁለት ቀናት።

ምዕራፍ 34

1 በአርባ ሦስተኛውም ቀን በማለዳ እያዘኑ
እያለቀሱ ከዋሻው ወጡ። ሰውነታቸው ዘንበል
ብሎ ከረሃብና ከጥማት፣ ከጾምና ከጸሎት፣
ስለ መተላለፋቸውም ከከባድ ሀዘናቸው
ደርቋል።
2 ከዋሻውም በወጡ ጊዜ ከገነት በስተ ምዕራብ
ወዳለው ተራራ ወጡ።
3 በዚያም ቆመው ጸለዩ፥ ኃጢአታቸውንም ይቅር
እንዲላቸው እግዚአብሔርን ለመኑ።

4፤ ከጸሎታቸውም በኋላ አዳም፡ - ጌታዬ
አምላኬና ፈጣሪዬ ሆይ፥ አራቱን ፍጥረቶች
እንዲሰበሰቡ አዘዝሃቸው፥ በትእዛዝህም
ተሰበሰቡ ብሎ እግዚአብሔርን መማጸን
ጀመረ።
5 "ከዚያም እጅህን ዘረጋህ ከአንድም ፍጥረት
ከምድር አፈር ፈጠርከኝ፤ ወደ ገነትም
በሦስተኛው ሰዓት በዕለተ አርብ አገባኸኝ
በዋሻውም ውስጥ አስታወቅኸኝ።
6 “ከዚያም በመጀመሪያ ሌሊትና ቀን አላውቅም
ነበር፣ ምክንያቱም ብሩህ ተፈጥሮ
ነበረኝና፣ የኖርኩበት ብርሃን ሌሊትና ቀን
እንዳውቅ ከቶ አልተወኝም።
7፤ ደግሞም፥ አቤቱ፥ በፈጠርኸኝ በሦስተኛው
ሰዓት አራዊትንና አንበሶችን ሰጎኖችንም
የሰማይ ወፎችንም በምድር ላይ
የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ወደ እኔ
አመጣህልኝ። ሀዲስ የፈጠረው አርብ ከእኔ
በፊት በነበረው የመጀመሪያ ሰአት ነው።
8 ሁሉንም አንድ በአንድ በመልካም ስም
እንድሰይም ፈቃድህ ሆነ፤ ነገር ግን
በአእምሮህ ስም እሰይማቸው ዘንድ
ማስተዋልንና እውቀትን ከአንተም ንጹሕ
ልብና ቅን አእምሮ ሰጠኸኝ ስማቸውን
በተመለከተ.
9 አቤቱ፥ እንዲታዘዙልኝ አደረግሃቸው፥
እንደ ትእዛዝህና በእነርሱ ላይ የሰጠኸኝን
ግዛት ከእነርሱ አንድ ስንኳ እንዳይርቅ
አዘዝሃቸው፤ አሁን ግን ሁሉም ከእኔ
ተለይተዋል። .
10 "ከዚያም የፈጠርከኝ በውስጧም በፈጠርኸኝ
በዘፉም ላይ ያዘዝከኝ በዕለተ ዓርብ
በሦስተኛው ሰዓት ነበር፥ ከእርሱም
እንዳልበላው፥ በገነት ውስጥ ነግረኸኝና።
ከእርሱ በበላህ ጊዜ ከሞት ትሞታለህ።
11 "እናም እንዳልከው በሞት ብትቀጣኝ ኖሮ ያን
ጊዜ በሞትኩ ነበር።
12፤ ስለ ዛፍም ባዘዝኸኝ ጊዜ አልቀርባትም፥
ላድሳትም አልነበርኩም፥ ሔዋን ከእኔ ጋር
አልነበረችም፤ ገና አልፈጠርሃትም፤ ገና
ከጎኔ አላወጣሃትም፤ እርስዋም ገና
አልነበራትም። ይህን ትእዛዝ ከአንተ
ሰማሁ።
13 “ከዚያም የዚያ አርብ በሦስተኛው ሰዓት
መጨረሻ፣ አቤቱ፣ አንተ እንቅልፍና
እንቅልፍ በላዬ ላይ አመጣህ፣ ተኛሁም፣
እንቅልፍም ደከምሁ።
14 ከጎኔም የጎድን አጥንት ሳብህ እንደ
ምሳሌዬና እንደ ምሳሌዬ ፈጠርህለት፤
ነቃሁም፥ በየሁትም ጊዜ ማን እንደ ሆነች
ባወቅሁ ጊዜ፡ — ይህ ከአጥንቴ ናት፤ ሥጋዬ
ከሥጋዬ ነው፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሴት
ትባላለች።
15፤ አቤቱ፥ እንቅልፍንና እንቅልፍን በእኔ
ላይ አመጣህ፥ ሔዋንንም እስክትወጣ ድረስ
ያን ጊዜ ከጎኔ አወጣሃት፥ እንዴት እንደ
ተሠራችም አላየሁም፥ በፈቃድህም ነበረ።
ጌታዬ ሆይ፣ ቸርነትህና ክብርህ ምን ያህል
አስፈሪና ታላቅ እንደሆኑ መመስከር
አልቻልኩም።
16፤ አቤቱ፥ ከቸርነትህ ፈቃድ ሁላታችንን
በብሩህ አካል አደረግህ፥ ሁለትም
አደረግህ፥ ጸጋህንም ሰጠህ፥ በመንፈስ
ቅዱስም ምስጋና ሞላን፤ አትራብ ወይም
አትጠማ፥ ኀዘንም ምን እንደ ሆነ አታውቅ፥
ወይም የልብ ድካም ቢሆን፥ ወይም መከራ፥
ጾምም፥ ድካምም ቢሆን።
17፤ አሁንም፥ አቤቱ፥ ትእዛዝህን ተላልፈን
ሕግህንም ስለተላለፍን፥ ወደ ሌላ አገር
አወጣኸን፥ መከራንና ድካምንም ረሃብንና
ጥማትንም አደረግህብን።
1S "እንግዲህ፥ አቤቱ፥ ከገነት የምንበላው፥
ረሃባችንንም በእርሱ የሚያረካ፥ ጥማችንንም
የሚያረካ ስጠን እንለምንሃለን።
19 “እነሆ፣ ብዙ ቀን፣ አቤቱ፣ ምንም
አልቀመስንም፣ አንዳችም አልጠጣንም፣
ሥጋችንም ደርቆአል፣ ኃይላችንም ከብዶአል፣
ከድካምና ከልቅሶም እንቅልፍ ከዓይኖቻችን
ጠፋ።
20 አቤቱ፥ አንተን ከመፍራት ከዛፍ ፍሬ ምንም
ለመሰብሰብ አንደፍርም፤ በመጀመሪያ
በበደልን ጊዜ ራራህልን፥ እንድንሞትም
አላደረግህም።
21፤ አሁን ግን ያለ እግዚአብሔር ትእዛዝ
ከዛፍ ፍሬ ብንበላ፥ በዚህ ጊዜ ያጠፋናል፥
ከምድርም ፊት ያጠፋናል ብለን በልባችን
አሰብን።
22 ያለ እግዚአብሔር ትእዛዝ ከዚህ ውኃ
ብንጠጣ እርሱ ያጠግበናል ወዲያውም
ይነቅፈናል።
23፤ አሁንም፥ አቤቱ፥ ከሔዋን ጋር ወደዚህ
ስፍራ መጥቻለሁና፥ ከገነት ፍሬ
እንድትሰጠን እንለምናለን በእርሱም
እንጠግባለን።
24 በምድር ያለውን ፍሬ በእርስዋም ላይ
የሚኀድለንን ሁሉ እንመኛለን።

ምዕራፍ 35

፩ እግዚአብሔርም አዳምንና ልቅሶውንና
ዋይታውን ዳግመኛ ተመለከተ፣
የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጣና
እንዲህ አለው፡ —
2 "አዳም ሆይ በአትክልቴ ሳለህ አለበለህም
አልጠጣህም፥ ድካምም ሆነ ስቃይ፥ የሥጋም
ቅባት ወይም ለውጥ አላወቅህም፥ እንቅልፍም
ከዓይንህ አላጠፋም። ነገር ግን ተላልፈህ
ወደዚህ እንግዳ ከገባህ በኋላ ምድር፣
እነዚህ ሁሉ ፈተናዎች በአንቺ ላይ
ደርሰዋል።

ምዕራፍ 36

1፤ እግዚአብሔርም፡ የገነትን፡ ደጅ፡ በእጁ፡
የእሳት፡ ሰይፍ፡ የያዘ፡ የነበረውን፡ ኪሩብ
፡ ከበለስ፡ ፍሬ፡ ወስዶ፡ ለአዳም፡ እንዲሰጠ
ው፡ አዘዘ።
2 ኪሩቤልም የእግዚአብሔርን
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠበቀ፥ ወደ
ገነትም ገባ፥ ሁለት በለስም በሁለት
ቀንበጦች ላይ አመጣ፥ እያንዳንዱም በለስ
በቅጠልዋ ላይ አንጠልጥላለች። እግዚአብሔር
በገነት ሊመላለስ በሄደ ጊዜ አዳምና ሔዋን
ከተሸሸጉባቸው ዛፎች መካከል ሁለቱ ነበሩ

የ እ ግ ዚ አ ብሔ ር ም ቃ ል ወደ አ ዳ ምና ሔዋ ን መጣና "አ ዳ ም አ ዳ ም ሆይ ወዴት ነ ህ ?"
3 አ ዳ ምም መል ሶ ፡ — አ ቤ ቱ ፥ እ ነ ሆኝ ፤ የ አ ን ተ ን ና የ አ ን ተ ን ድምፅ በ ሰ ማሁ ጊ ዜ ራ ቁ ቴ ን ነ ኝና ተ ሸ ሸ ግ ሁ ።
4 ኪሩ ቤ ል ም ሁ ለ ት በ ለ ስ ወስ ዶ ወደ አ ዳ ምና ሔዋ ን አ መጣላ ቸ ው። እ ር ሱ ግ ን ከ ሩ ቅ ጣላ ቸ ው። ወደ እ ሳ ቱ ም መቅ ረ ብ ከ ማይ ች ሉ ሥጋ ቸ ው የ ተ ነ ሣ ወደ ኪሩ ቤ ል አ ይ ቀ ር ቡ ምና ።
5 በ መጀ መሪ ያ መላ እ ክ ት በ አ ዳ ም ፊት ተ ን ቀ ጠ ቀ ጡና ፈ ሩ ት ። አ ሁ ን ግ ን አ ዳ ም በ መላ እ ክ ቱ ፊት ተ ን ቀ ጠ ቀ ጠ ና ፈ ራ ።
6 አ ዳ ምም ቀ ረ በ አ ን ዷ ቱ ን ም በ ለ ስ ወሰ ደ ሔዋ ን ም ደ ግ ሞ በ ተ ራ ው መጥ ታ ሁ ለ ተ ኛ ው ን ወሰ ደ ች ።
፯ እ ና ም በ እ ጃ ቸ ው ሲ ያ ነ ሷ ቸ ው፣ ተ መለ ከ ቱ አ ቸ ው፣ እ ና ም እ ራ ሳ ቸ ው ን ከ ደ በ ቁ ባ ቸ ው ዛ ፎ ች እ ን ደ ሆኑ አ ወቁ ።

ምዕ ራ ፍ 37

1 አ ዳ ምም ሔዋ ን ን እ ን ዲ ህ አ ለ ው፡ - "እ ነ ዚ ህ ን በ ለ ስ ና ቅ ጠ ሎ ቻ ቸ ው ራ ሳ ች ን ን የ ተ ሸ ፈ ን ን ባ ቸ ው ን በ ለ ስ ና ቅ ጠ ሎ ቻ ቸ ው አ ታ ይ ም ን ? አ ሁ ን ግ ን እ ነ ር ሱ ን በ መብ ላ ታ ች ን ምን መከ ራ ና መከ ራ እ ን ደ ሚመጣብ ን አ ና ው ቅ ም።
2 "አ ሁ ን ም፥ ሔዋ ን ሆይ ፥ ራ ሳ ች ን ን እ ን ግ ዛ ፥ ከ እ ነ ር ሱ ም አ ን ቺ ና እ ኔ አ ን በ ላ ም፤ ከ ሕይ ወት ም ዛ ፍ ፍሬ እ ን ዲ ሰ ጠ ን እ ግ ዚ አ ብሔ ር ን እ ን ለ ም ን ። "
3 አ ዳ ምና ሔዋ ን ም ራ ሳ ቸ ው ን ከ ለ ከ ሉ ፥ ከ እ ነ ዚ ህ ም በ ለ ስ አ ል በ ሉ ም።
4 አ ዳ ም ግ ን ከ ሕይ ወት ዛ ፍ ፍሬ እ ን ዲ ሰ ጠ ው ወደ እ ግ ዚ አ ብሔ ር መጸ ለ ይ ጀ መረ እ ን ዲ ህ ም አ ለ ፡ — አ ቤ ቱ በ ዕ ለ ተ ዓ ር ብ በ ስ ድ ስ ተ ኛ ው ሰ ዓ ት ት እ ዛ ዝ ህ ን በ ተ ላ ለ ፍን ጊ ዜ ከ ባ ሕር ይ ብሩ ህ ባ ሕር ይ ተ ላ ቀ ን ። ከ በ ደ ላ ች ን በ ኋ ላ በ አ ት ክ ል ቱ ስ ፍራ ከ ሦስ ት ሰ ዓ ት በ ላ ይ ነ በ ረ ን እ ና አ ል ቀ ጠ ል ን ም።
5 ነ ገ ር ግ ን በ መሸ ጊ ዜ ከ እ ር ስ ዋ አ ወጣኸ ን ፤ አ ቤ ቱ ፥ አ ን ድ ሰ ዓ ት በ አ ን ተ ላ ይ ወሰ ን ን ፤ ይ ህ ሁ ሉ ፈ ተ ና ና ሐዘ ን እ ስ ከ ዛ ሬ ደ ረ ሰ ብን ።
6 እ ነ ዚ ያ ም ቀ ኖ ች ከ ዚ ህ ጋ ር ከ አ ር ባ ሦስ ተ ኛ ው ቀ ን ጋ ር ፥ እ ኛ የ ተ ተ ላ ለ ፍን ባ ት ን አ ን ዲ ት ሰ ዓ ት እ ን ኳ አ ት ቤ ዝ ት ።
7 "ኣ ምላ ኽ፡ በ ቲ ኻብ ዓ ይ ኒ ር ሕራ ቕ ር ሕራ ቕ እ ዩ ፡ ን ስ ኻ ት ኩ ምውን ት እ ዛ ዝ ኻ ኣ ይ ት እ ዛ ዝ ን ኢ ኻ ።
8 " አ ቤ ቱ ፥ ከ እ ር ሱ እ ን በ ላ ው ዘ ን ድ በ ሕይ ወት ም እ ን ድ ን ኖ ር ከ ሕይ ወት ዛ ፍ ፍሬ ስ ጠ ን በ ዚ ህ ምድ ር ላ ይ መከ ራ ን ና መከ ራ ን እ ን ዳ ና ይ አ ን ተ አ ምላ ክ ነ ህ ና ።
9 ት እ ዛ ዝ ህ ን በ ተ ላ ለ ፍን ጊ ዜ ከ ገ ነ ት አ ወጣኸ ን ፥ ከ እ ር ሱ ም በ ል ተ ን በ ሕይ ወት እ ን ዳ ን ድ ን ኪሩ ቤ ል ን ሰ ደ ድ ህ ለ ት ፥ ከ ተ ተ ላ ለ ፍን በ ኋ ላ ም ድ ካ ም ን አ ና ው ቅ ም።
10 አ ሁ ን ም፥ አ ቤ ቱ ፥ እ ነ ሆ፥ በ እ ነ ዚ ህ ወራ ት ሁ ሉ ታ ግ ሰ ና ል ፥ መከ ራ ን ም ተ ሸ ከ ም ን ፤ ይ ህ ን አ ር ባ ሦስ ት ቀ ን ለ በ ደ ል ን ባ ት አ ን ዲ ት ሰ ዓ ት አ ድ ር ግ ።

ምዕ ራ ፍ 38

1 ከ ዚ ህ ም በ ኋ ላ የ እ ግ ዚ አ ብሔ ር ቃ ል ወደ አ ዳ ም መጣ እ ን ዲ ህ ም አ ለ ው፡ -
2 አ ዳ ም ሆይ ስ ለ ም ት ለ ም ነ ው የ ሕይ ወት ዛ ፍ ፍሬ አ ሁ ን አ ል ሰ ጥ ህ ም ነ ገ ር ግ ን 5500 ዓ መታ ት ሲ ፈ ጸ ም ያ ን ጊ ዜ ከ ሕይ ወት ዛ ፍ ፍሬ እ ሰ ጥ ሃ ለ ሁ ። አ ን ተ ና ሔዋ ን የ ጻ ድ ቅ ዘ ር ህ ም ት በ ላ ለ ህ ለ ዘ ላ ለ ም ም ት ኖ ራ ለ ህ ።
3 "ነ ገ ር ግ ን ት እ ዛ ዜ ን የ ተ ላ ለ ፍህ ባ ት ን ሰ ዓ ት እ ነ ዚ ህ አ ር ባ ሦስ ት ቀ ን ማስ ተ ካ ከ ል አ ይ ች ሉ ም።
4 አ ዳ ም ሆይ ከ ተ ሸ ሸ ግ ህ ባ ት ከ በ ለ ስ ት በ ላ ዘ ን ድ ሰ ጠ ሁ ህ ፤ አ ን ተ ና ሔዋ ን ሂ ድ ና ከ እ ር ሱ ብላ ።
5 "ል መና ህ ን አ ል ክ ድ ም፥ ተ ስ ፋ ህ ን ም አ ላ ሳ ዝ ን ም፤ ስ ለ ዚ ህ ከ አ ን ተ ጋ ር የ ገ ባ ሁ ት ን ቃ ል ኪዳ ን ፍጻ ሜ ድ ረ ስ ጽ ና ። "
6 እ ግ ዚ አ ብሔ ር ም ቃ ሉ ን ከ አ ዳ ም ወሰ ደ ው።

ምዕ ራ ፍ 39

1 አ ዳ ምም ወደ ሄ ዋ ን ተ መል ሶ ፡ — ተ ነ ሺ ፥ በ ለ ስ ም ለ ራ ስ ህ ው ሰ ድ ፥ ሌ ላ ዋ ን ም እ ወስ ዳ ለ ሁ ፥ ወደ ዋ ሻ ች ን ም እ ን ሂ ድ አ ላ ት ።
2 አ ዳ ምና ሔዋ ን ም እ ያ ን ዳ ን ዳ ቸ ው ን በ ለ ስ ወስ ደ ው ወደ ዋ ሻ ው ሄ ዱ ። ጊ ዜ ው ፀ ሐይ ስ ት ጠ ል ቅ ነ በ ር ; ፍሬ ው ን ም እ ን ዲ በ ሉ አ ሳ ባ ቸ ው።
3 አ ዳ ም ግ ን ሄ ዋ ን ን "ከ ዚ ህ በ ለ ስ ል በ ላ ፈ ራ ሁ ፤ ከ እ ር ስ ዋ የ ሚደ ር ስ ብኝ ን አ ላ ው ቅ ም" አ ላ ት ።
4 አ ዳ ምም አ ለ ቀ ሰ ፤ በ እ ግ ዚ አ ብሔ ር ም ፊት ቆ ሞ፡ — ይ ህ ች ን በ ለ ስ ሳ ል በ ላ መራ ቤ ን አ ር ካ ው፤ ከ በ ላ ሁ በ ኋ ላ ምን ይ ጠ ቅ መኛ ል ? አ ምላ ክ ሆይ ሲ ጠ ፋ ?"
5 ደ ግ ሞም። ከ እ ር ሱ ል በ ላ ው እ ፈ ራ ለ ሁ ፥ በ እ ር ሱ የ ሚያ ገ ኝ ኝ ን አ ላ ው ቅ ምና አ ለ ።

ምዕ ራ ፍ 40

1 የ እ ግ ዚ አ ብሔ ር ም ቃ ል ወደ አ ዳ ም መጣ እ ን ዲ ህ ም አ ለ ው፡ — አ ዳ ም ሆይ ከ ዚ ህ በ ፊት ይ ህ ች ጾ ም ወይ ም ይ ህ ች አ ት ጨ ነ ቅ ስ ለ ም ን አ ት ጨ ነ ቅ ም?
2 "ነ ገ ር ግ ን በ ዚ ህ ች በ ባ ዕ ድ አ ገ ር ል ት ቀ መጥ በ መጣህ ጊ ዜ የ እ ን ስ ሳ ህ ሥጋ ያ ጸ ና ች ው ዘ ን ድ ኃ ይ ል ዋ ን ም ት መል ስ ዘ ን ድ ያ ለ ም ድ ራ ዊ መብል በ ም ድ ር ላ ይ ሊ ኖ ር አ ይ ች ል ም። "
3 እ ግ ዚ አ ብሔ ር ም ቃ ሉ ን ከ አ ዳ ም ወሰ ደ ው።

ምዕ ራ ፍ 41

1 አ ዳ ምም ዕ ጸ በ ለ ስ ን ወስ ዶ በ ወር ቁ በ ት ር ላ ይ አ ኖ ረ ው። ሔዋ ን ም በ ለ ስ ዋ ን ወስ ዳ በ ዕ ጣኑ ላ ይ አ ኖ ረ ች ።
2 የ በ ለ ስ ም ሁ ሉ ክ ብደ ት የ ው ሃ ሐብሐብ ነ በ ረ ። የ ገ ነ ት ፍሬ ከ ዚ ህ ች ም ድ ር ፍሬ እ ጅ ግ የ ሚበ ል ጥ ነ በ ር ና ።
3 አ ዳ ምና ሔዋ ን ግ ን ሌ ሊ ቱ ን ሁ ሉ እ ስ ኪነ ጋ ድ ረ ስ ቆ መው ይ ጸ ሙነ በ ር ።

4 ፀሐይ በወጣች ጊዜ በጸሎታቸው ላይ ነበሩ አዳምም ሔዋንን ከጸለዩ በኋላ።
5 ሔዋን ሆይ፥ ነዪ በደቡብ በኩል ወዳለው የአትክልት ስፍራ ዳርቻ እንሂድ፤ ወንዙም ወደሚፈስስበት ስፍራ አራትም ራሶች ተከፍሎአል። የሕይወት ውሃ ።
6 በሕይወት እንዳንኖር እግዚአብሔር በሕይወት ዛፍ አልበላንምና፤ እንግዲያስ ከሕይወት ውኃ እንዲሰጠን ከእርሱም ጋር ጥማችንን እንዲያረካ እንለምነዋለን። የዚህን ምድር ውሃ መጠጣት"
7 ሔዋንም ይህን ቃል ከአዳም በሰማች ጊዜ ተስማማች። ሁለቱም ተነሥተው ከአትክልቱ ስፍራ ጥቂት ርቆ በውኃው ወንዝ ዳር ወደ ገነት ደቡባዊ ዳርቻ መጡ።
8 እነርሱም ቆመው በእግዚአብሔር ፊት ጸለዩ፥ ይህንም አንድ ጊዜ እንዲመለከታቸው፥ ይቅር እንዲላቸውና ልመናቸውንም እንዲሰጣቸው ለመኑት።
9 ከሁለቱም ከዚህ ጸሎት በኋላ አዳም በድምፁ በእግዚአብሔር ፊት መጸለይ ጀመረ እንዲህም አለ።
10 አቤቱ በገነት ሳለሁ ከሕይወት ዛፍ በታች የሚፈሰውን ውኃ ባየሁ ጊዜ ልቤ አልወደደም ሰውነቴም ሊጠጣው አልፈለገም፥ መጠማትንም አላወቅሁም፤ ሕያው ነበርሁና እኔ አሁን ካለኝ በላይ።
11 ስለዚህ በሕይወት ለመኖር የሕይወት መብል አልፈለግሁም የሕይወትንም ውኃ አልጠጣሁም።
12፤ አሁን ግን፥ አቤቱ፥ ሞቻለሁ፥ ሥጋዬ በጥማት ደርቋል፤ ከእርሱም ጠጥቼ በሕይወት እኖር ዘንድ ከሕይወት ውኃ ስጠኝ።
13 " አቤቱ፥ በገነትህ እንዳድር ባትፈቅድልኝ፥ ከእነዚህ መቅሠፍቶችና ፈተናዎች አድነኝ፥ ከዚህም ሌላ ወደ ሌላ አገር አግባኝ።

ምዕራፍ 42

1 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ እንዲህም አለው፡ -
2 "አደም ሆይ፡ ወደ ምድር ዕረፍት ወዳለባት ምድር አግባኝ ያልኸውን ከዚህ ሌላ አገር አይደለችም ነገር ግን ዕረፍት ያለባት መንግሥተ ሰማያት ብቻ ናት።
3 ነገር ግን ፍርድህ ካለፈና ከተፈጸመ በኋላ ነው እንጂ አሁን ወደ እርስዋ መግባት አትችልም።
4 የዚያን ጊዜ አንተና የጻድቅ ዘርህ ወደ መንግሥተ ሰማያት አወጣሃለሁ፤ አሁን የምትለምነውንም ዕረፍት ለአንተና ለእነርሱ እሰጣለሁ።
5፤ ከሕይወትም ውኃ ስጠኝ ባትል፥ ዛሬ ሊሆን አይችልም፥ ወደ ገሃነምም በምወርድበት የናሱንም ደጆች የምሰብርበት ቀን ነው እንጂ። የብረት መንግሥታትን ሰባበረ።
6 "በዚያን ጊዜ በምሕረት ነፍስህንና የጻድቃንን ነፍስ አድናለሁ፥ በገነትዬም አሳርፋቸዋለሁ፤ ይህም የሚሆነው የዓለም ፍጻሜበመጣ ጊዜ ነው።
፯ እናም፣ ስለምትፈልገው የሕይወት ውሃ፣ ዛሬ አይሰጥህም፤ ነገር ግን በጎልጎታ ምድር ደሜን በራስህ ላይ በማፈስስበት ቀን።
8 "በዚያን ጊዜ ደሜ ለአንተ የሕይወት ውኃ ይሆናልና፥ ለአንተም ብቻ ሳይሆን በእኔ ለሚያምኑ ለዘርህ ሁሉ ለዘላለም ዕረፍት ይሆንላቸው ዘንድ። "
9 እግዚአብሔርም አዳምን በድጋሚ እንዲህ አለው፡ — አዳም ሆይ፣ በገነት ሳለህ እነዚህ ፈተናዎች ወደ አንተ አልመጡም።
10 ነገር ግን ትእዛዜን ስለ ተላለፍህ፥ ይህ ሁሉ መከራ በአንተ ላይ ደርሶብሃል።
11. "አሁንም ደግሞ ሥጋህ መብልና መጠጥ ይፈልጋል፤ እንግዲህ በምድር ላይ ከአንተ ከሚፈሰው ውሃ ጠጣ። "
12 ከዚያም እግዚአብሔር ቃሉን ከአዳም ወሰደው።
13 አዳምና ሔዋንም እግዚአብሔርን አመለኩ ከውኃውም ወንዝ ወደ ዋሻው ተመለሱ። ቀትር -ቀን ነበር ;ወደ ዋሻውም በቀረቡ ጊዜ በአጠገቡ ታላቅ እሳት አዩ።

ምዕራፍ 43

1 አዳምና ሔዋንም ፈሩ፥ ቆሙም። አዳምም ሔዋንን፦ በዋሻችን አጠገብ ያለው እሳት ምንድር ነው? እኛ ይህን እሳት ለማምጣት ምንም አናደርግም።
2 በእርሱ የምንጋገረው እንጀራ የለንም፤ በዚያ የምንበስልበት መረቅ የለንም፤ ስለዚችም እሳት እኛ እንደዚያ አናውቅም፤ የምንጠራውንም አናውቅም።
3 ነገር ግን እግዚአብሔር ኪሩቡን በእሳት ሰይፍ ከላከበት ጊዜ ጀምሮ በእጁ ብልጭ ድርግም የሚል የእሳት ሰይፍ ከላከበት ጊዜ ጀምሮ እኛም ፈርተን ወድቀን በድን ሆነን ይህን አይተን አይደለምን?
4 “አሁን ግን ሔዋን ሆይ፣ እነሆ፣ ይህች በኪሩቤል እጅ ያለች እሳት እኛ የምንቀመጥበትን ዋሻ ለመጠበቅ አምላክ የላከች እሳት ናት።
5 “ሔዋን ሆይ፣ እግዚአብሔር ስለ ተቈጣን ነው፥ ከእርስዋም ያሳድደናል።
6 “ሔዋን ሆይ፣ እኛ ደግሞ በዚያ ዋሻ ውስጥ ትእዛዙን ተላልፈናል፤ ስለዚህም ይህችን እሳት በዙሪያዋ እንድታቃጥል ወደ እርስዋም እንዳንገባ ይከለክላል።
7 "ይህ ከሆነ ሔዋን ሆይ፥ ወዴት እንኖራለን? ከእግዚአብሔርም ፊት ወዴት እንሸሻለን? ገነትን በተመለከተ እርሱ እንዳንኖርባት አይፈቅድም፥ እርሱም ነፍጎናል። ከመልካሞቹ ነገር ግን በዚህ ዋሻ ውስጥ ጨለማን፣ ፈተናንና መከራን የተሸከምንበት ዋሻ ውስጥ አኖረን።
8 አሁን ግን ወደ ሌላ ምድር ስላወጣን በእርስዋ ውስጥ የሚሆነውን ማን ያውቃል? የዚያችም ምድር ጨለማ ከዚህች ምድር ጨለማ የበለጠ እንዲበልጥ ማን ያውቃል?
9 በዚያች ምድር በቀንና በሌሊት የሚሆነውን ማን ያውቃል? ሔዋን ሆይ፥ ሩቅ ወይም ቅርብ እንደ ሆነ ማን ያውቃል? እግዚአብሔር ወደ ወደደው ስፍራ ቢያኖረን ሔዋን ሆይ፥ ከገነት

ትራቅ። እግዚአብሔር እርሱን እንዳናየው የሚከለክለው የትነው?
10 “ሔዋን ሆይ፣ እግዚአብሔር ወደ ሌላ አገር ቢያገባን፣ መጽናናትን ወደምናገኝበት ምድር ቢያገባን፣ ነፍሳችንን በሞት ሊገድል፣ ስማችንንም ከምድር ላይ ያጠፋል።
11 ሔዋን ሆይ፥ ከገነትና ከእግዚአብሔር ርቀን ከሆንን ወዴት እናገኘዋለን ወርቅና ዕጣን ከርቤም ከበለስም ፍሬ እንዲሰጠን እንለምነዋለን?
12 ሁለተኛም ያጽናናን ዘንድ ወዴት እናገኘዋለን? ያስበን ዘንድ ወዴት እናገኘዋለን?ስለ እኛ ያደረገውን ቃል ኪዳን?
13 አዳምም ከዚያ ወዲያ አለ። እርሱም እና ሄዋን ወደ ዋሻው እና በዙሪያው የነደደውን እሳት ተመለከቱ።
14 ነገር ግን ያ እሳት ከሰይጣን ነበረ። ዛፎችንና የደረቁን ሣሮች ሰብስቦ ወደ ዋሻው አምጥቶ ዋሻውንና በውስጡ ያለውን ይበላ ዘንድ በእሳት አቃጥሎባቸዋል።
15 ስለዚህ አዳምና ሔዋን በኀዘን እንዲቀሩ፥ በእግዚአብሔርም ላይ ያላቸውን እምነት እንዲያቋርጥ፥ እንዲክዱም ያደርጋቸዋል።
16 ነገር ግን በእግዚአብሔር ምሕረት ዋሻውን ሊያቃጥለው አልቻለም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር መልአኩን ልኮ ዋሻው እስኪወጣ ድረስ ከእንዲህ ዓይነቱ እሳት ይጠብቀው ዘንድ ነበር።
17 ይህም እሳት ከቀትር ጀምሮ እስከ ንጋት ድረስ ቆየ። ያ አርባ አምስተኛው ቀን ነበር።

ምዕራፍ 44

1 አዳምና ሔዋን ምቆመው እሳቱን እየተመለከቱ ነበር፥ ከእሳቱም ፍርሃት የተነሳ ወደ ዋሻው መቅረብ አልቻሉም።
2 ሰይጣንም ዛፎችን አምጥቶ ወደ እሳቱ ይጥላቸው ነበር፣ እሳቱም ወደ ላይ ከፍ ብሎ እስኪወጣ ድረስ ዋሻውን በሙሉ ሸፈነው፣ ዋሻውንም በብዙ እሳት ሊበላው እንደ ወደደ አሰበ። የእግዚአብሔር መልአክ ግን ይጠብቀው ነበር።
3 ነገር ግን ሰይጣንን ሊረግመው ወይም በቃላት ሊጎዳው አልቻለም፣ በእርሱ ላይ ስልጣን ስላልነበረው፣ ወይም ይህን ለማድረግ ከአፉ ቃል አልወሰደም።
4 ስለዚህ መልአኩ ሰይጣንን፣ “ከዚህ ሂድ፤ አንድ ጊዜ ባሪያዎቼን አታለልክ፣ በዚህ ጊዜም ልታጠፋቸው ትፈልጋለህ” ያለው የእግዚአብሔር ቃል እስኪመጣ ድረስ አንድም ክፉ ቃል ሳይናገር ታገሠው።
5 "በእዝነቴስ ባልሆን ኖሮ አንተንና ሠራዊትህን ከምድር ላይ ባጠፋሁ ነበር፤ ግን እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በአንተ ታገሥሁ። "
6 ሰይጣንም ከእግዚአብሔር ፊት ሸሸ። እሳቱ ግን ቀኑን ሙሉ በዋሻው ዙሪያ እንደ ፍም እሳት እየነደደ ሄደ። አዳምና ሔዋን ከገነት ከወጡ በኋላ ያሳለፉት በአርባ ስድስተኛው ቀን ነው።
፯ እናም አዳምና ሔዋን የእሳቱ ሙቀት በመጠኑ እንደቀዘቀዘ ባዩ ጊዜ፣ ወደ ዋሻው ውስጥ እንደ ልማዳቸው ሊገቡ ወደ ዋሻው መሄድ ጀመሩ። ነገር ግን ከእሳቱ ሙቀት የተነሣ አልቻሉም።
8 በመካከላቸውና በዋሻው መካከል ስላለ ለየቻው እሳትም ወደ እነርሱ ስለ ቀረበች ሁለቱም አለቀሱ። እነርሱም ፈሩ።
9 አዳምም ሔዋንን እንዲህ አለው፡ — በእኛ እድል ፈንታ ይህችን እሳት ተመልከት ቀድሞ የተሰጠችን ወደ ፊትም እንዲህ አታደርግም፤ የፍጥረትን ወሰን ተላልፈን አሁን ተፈጥሮአችንንና ባሕርያችንን ስለ ለወጥን፥ በእኛ ዘንድ እድል ፈንታ የሚኖረውን ይህን እሳት ተመልከት። እሳቱም በባሕርዩ አልተለወጠም፥ ከመፈጠሩም አልተለወጠም፥ ስለዚህ አሁን በእኛ ላይ ሥልጣን አለው፥ ወደ እርስዋም ስንቀርብ ሥጋችንን ያቃጥላል።

ምዕራፍ 45

1 አዳምም ተነሥቶ፡ — እነሆ፥ ይህች እሳት በእኛና እንድንቀመጥበት ባዘዝኸን ዋሻ መካከል ለይታለች፤ አሁን ግን ወደ እርስዋ ልንገባ አንችልም፡ ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።
2 እግዚአብሔርም አዳምን ሰማ፥ እንዲህም ሲል ቃሉን ላከው።
3 "አዳም ሆይ! ይህችን እሳት ተመልከት ነበልባልና ሙቀትዋ ከተድላ ገነት በውስጧም ካሉት ነገሮች እንዴት ይለያያሉ!
4 "በእኔ ቁጥጥር ሥር በነበርክ ጊዜ ፍጥረታት ሁሉ ለአንተ ተገዙ፤ ትእዛዜን ከተላለፍክ በኋላ ግን ሁሉም በአንተ ላይ ተነሡ። "
5 ዳግመኛም እግዚአብሔር እንዲህ አለው፡ — አዳም ሆይ፥ ሰይጣን እንዴት እንዳከበረህ ተመልከት፤ አምላክነትንና እንደ እኔ ያለ ከፍ ከፍ አድርጎሃል፥ ለአንተም ቃሉን አልጠበቀም፤ ነገር ግን ከሁሉም በኋላ። አንቺንና ሔዋንን ያቃጧት ዘንድ ይህችን እሳት የሠራ እርሱ ጠላትህ ሆነ።
6 አዳም ሆይ፥ ለምንድነው ከአንተ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን አንድም ቀን እንኳ አልጠበቀም፥ ነገር ግን በአንተ ላይ ያለውን ክብር ነፍጎ ለትእዛዙ በተገዛህ ጊዜ?
7 "አዳም ሆይ፥ ይህን ቃል ኪዳን ከአንተ ጋር ባደረገ ጊዜ የወደደህ ይመስልሃልን? ወይስ የወደደህ ወደ ላይም ሊያስነሣህ የወደደ ይመስልሃልን?
8 "ነገር ግን አዳምያን ሁሉ ያደረገው ለአንተ ካለው ፍቅር የተነሣ አይደለም፤ ነገር ግን ከብርሃን ወደ ጨለማ፣ ከፍ ካለም ሁኔታ ወደ ውርደት፥ ከክብር ወደ ውርደት፥ ከደስታ ወደ ሐዘን ሊያወጣህ ወደደ። ከዕረፍትም እስከ ጾምና ራስን መሳት ድረስ።
9 እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ አለው፡ — በዋሻህ ዙሪያ ይህን በሰይጣን የተነደደውን እሳት ተመልከት፤ በዙሪያህ ያለውን ድንቅ ነገር ተመልከት፤ እናም ትእዛዙን በሰማህ ጊዜ በአንተና በዘርህ እንደሚከብብ እወቅ፤ እርሱም ይመታሃል። በእሳትም ከሞትክም በኋላ ወደ ገሃነም ትወርዳለህ።
10 የዚያን ጊዜ በእናንተና በዘርህ ዙሪያ የሚነድ የእሳቱን ቃጠሎ ታያላችሁ፤ በመምጣቴ እንጂ ከእርስዋ መዳን

አይኖርባችሁም፤ እንዲሁም አሁን ወደ ዋሻህ ግባ የማትችልበትን መንገድ። በዙሪያዋ ካለው ታላቅ እሳት የተነሳ ቃል ኪዳኔ በተፈጸመ ቀን ለአንተ መንገድን የምታደርግ ቃሌ እስኪመጣ ድረስ።
11 ቃሌ እስኪመጣ ድረስ ከዚህ ወደ ዕረፍት ልትመጣበት ምንም መንገድ የለህም። የዚያን ጊዜም መንገድ ያደርግልሃል አንተም ዕረፍት ታገኛለህ። ያን ጊዜ እግዚአብሔር አዳም እስኪያልፍ ድረስ በዋሻው ዙሪያ የምትነድድ፥ እርስዋም እንድትገነጠል ያቺን እሳት በቃሉ ጠራት። ከዚያም እሳቱ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተከፈለ ለአዳምም መንገድ ተፈጠረለት።
12 እግዚአብሔር ምቃሉን ከአዳም ወሰደው።

ምዕራፍ 46

1 አዳምና ሔዋንም እንደገና ወደ ዋሻው መግባት ጀመሩ። በእሳቱም መካከል ወዳለው መንገድ በደረሱ ጊዜ ሰይጣን እንደ ዐውሎ ነፋስ ወደ እሳቱ ነፈሰ በአዳምና በሔዋንም ላይ የከሰል እሳትን አደረገ። ስለዚህም ሰውነታቸው ተዘፈነ; የከሰል እሳቱም አቃጠላቸው።
2 አዳምና ሔዋንም ከእሳቱ ቃጠሎ ጮኹ፥ እንዲህምአሉ።
3 እግዚአብሔርም ሰይጣን እሳት ያቃጠለበትን ሥጋቸውን አየ፤ እግዚአብሔርም የሚንበለበለውን እሳቱን የከለከለውን መልአኩን ላከ። ነገር ግን ቁስሎቹ በሰውነታቸውላይ ቀርተዋል።
4 አምላክም አዳምን እንዲህ አለው፡ — አምላክነትንና ታላቅነትን የሰጠህ ሰይጣን ለአንተ ያለውን ፍቅር ተመልከት፤ እነሆም፥ በእሳት ያቃጥልሃል ከምድርም ሊያጠፋህ ይፈልጋል።
5 "አዳም ሆይ፥ ወደ እኔ ተመልከት፤ እኔ ፈጠርሁህ፥ ስንት ጊዜም ከእጁ አዳንሁህ? ባይሆንስ አያጠፋህምን?"
6 እግዚአብሔርም ሔዋንን ዳግመኛ እንዲህ አላት፣ በአትክልቱ ስፍራ። ነገር ግን እነሆ ሰውነቶቻችሁን በእሳት አቃጠለ። ከገነትም ጣእምአድርጓችኋል .
7 "ዓይኖቻችሁ የወሰዳችሁን መልካም ነገር አይተዋል፥ በእውነትምዓይኖቻችሁን ከፈተ፥ ከእኔም ጋር የነበራችሁትን ገነት አይታችኋል፥ ከሰይጣንም ያመጣባችሁን ክፉ ነገር አይታችኋል። ነገር ግን ለአምላክነቱ ሊሰጣችሁ አይችልም፥ ንግግሩንም ሊፈጽምላችሁ አይችልም፤ አይደለም፤ በእናንተና ከአንተ በኋላ በሚመጣው ዘርህ ላይ መረረ።
8 እግዚአብሔርምቃሉን ከእነርሱ ወሰደ።

ምዕራፍ 47

1 አዳምና ሔዋንም ሰውነታቸውን በላ እሳት እየተንቀጠቀጡ ወደ ዋሻው ገቡ። አዳምም ሄዋንን እንዲህ አላት።
2 "እነሆ እሳቱ ሥጋችንን በዚህ ዓለም አቃጥሎታል፤ እኛ ከሞትን በኋላ ግን ሰይጣን ነፍሳችንን ሲቀጣ እንዴት ይሆናል? እግዚአብሔር ካልመጣና ምሕረት ካላደረግን መዳናችን ሩቅና ሩቅ አይደለምን? የገባው ቃል?"
3 ከዚያም አዳምና ሔዋን ወደ ዋሻው ተሻገሩ፣ እንደገናም ወደ ዋሻው ገቡ። በዙሪያው ያለውን እሳቱን ባዩ ጊዜ ፈጽሞ እንዳይገቡባት በሐሳባቸውነ ውና።
4 ነገር ግን ፀሐይ በምትጠልቅበት ጊዜ እሳቱ ገና እየነደደ ነበር፤ አዳምና ሔዋንም በዋሻው ውስጥ እንቅልፍ እስኪያጡ ድረስ ቀረቡ። ፀሐይ ከጠለቀች በኋላ ከውስጡ ወጡ. ከአትክልቱ ስፍራ ከወጡ በኋላ ይህ በአርባ ሰባተኛው ቀን ነበር።
5 አዳምና ሔዋንም እንደ ልማዳቸው ለመተኛት በገነት ከኮረብታውራስ በታች መጡ።
6 እነርሱም ቆመው ኃጢአታቸውን ይቅር እንዲላቸው እግዚአብሔርን ለመኑ፥ ከዚያም ከተራራው ጫፍ በታች አንቀላፉ።
7 ነገር ግን መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ሰይጣን በልቡ አሰበ፡ — እግዚአብሔር ግን አዳምን በቃል ኪዳን ለማዳን ከደረሰበትም መከራ ሁሉ ያድነ ውዘንድ ተስፋ ሰጠው፤ ነገር ግን በቃል ኪዳን ቃል አልገባልኝም እና ከመከራዬ አታድነኝ; አይደለም እኔ በነበርኩባት መንግሥት እርሱንና ዘሩን ያኖር ዘንድ ተስፋ ስለ ሰጠውአዳምን እገድለዋለሁ።
8 ምድር ከእርሱ ታጠፋለች; ለእኔ ብቻ ይተወኛል; ስለዚህም እርሱ በሞተ ጊዜ የራሴ መንግሥት የሚሆነውን መንግሥት የሚወርስ ዘር እንዳይቀርለት። ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይሻለኛል፣ ከሠራዊቶቼም ጋር ወደ እርስዋ ይመልሰኛል።

ምዕራፍ 48

፩ ከዚህ በኋላ ሰይጣን ጭፍሮቹን ጠርቶ ሁሉም ወደ እርሱ መጥተውእንዲህ አላቸው።
2 ጌታ ሆይ፥ ምን ታደርጋለህ?
3፤ ርሱም፡ እንዲህ፡ አላቸው፡- ይህ፡ እግዚአብ ሔር፡ ከዐፈር፡ የፈጠረው፡ አዳም፡ እርሱ፡ መ ንግሥታችንን፡ የያዘ፡ እንደ፡ ኾነ፡ ታውቃላችኹ፤ ኑ፥ እንሰብስበው፡ እንግደለው ፡ ወይም፡ ዐለት፡ በእርሱና፡ በሔዋን፡ ላይ፡ እንውገር። ከሥሩምጨፍጭፉቸው።
4 የሰይጣን ጭፍራዎች ይህን ቃል ሲሰሙ አዳምና ሔዋን ተኝተው ወደ ነበሩበት ተራራ ክፍል ደረሱ።
5 ሰይጣንና ሠራዊቱ ደግሞ ሰፊና እድፍ የሌለበትን ትልቅ ዓለት ወሰዱ፤ በራሱም ውስጥ፡ — በዓለት ውስጥ ጉድጓድ ቢኖርባቸው፥ በላያቸውም በወደቀ ጊዜ የዓለቱ ጉድጓድ ሊወርድባቸው ይችላል፤ እንዲያመልጡምእንዳይሞቱም"
6 ሰራዊቱንም። ይህን ድንጋይ አንሡ ወደ ሌላ ስፍራ እንዳይገለባበጥም ጣሉባቸው፤ በወረወራችሁትም ጊዜ ሽሹ አትቆዩም አላቸው።
7 እንዳዘዛቸውም አደረጉ። ነገር ግን ቋጥኙ ከተራራው ላይ በአዳምና በሔዋን ላይ በወደቀ ጊዜ፣ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ የመፍሰሻ ዓይነት እንዲሆንላቸው አዘዘ፣ ምንም

አልጎዳቸውም። በእግዚአብሔር ትእዛዝም
እንዲሁ ሆነ ።
8 ድንጋዩም በወደቀ ጊዜ ምድር ሁሉ ከእርሱ
ጋር ተናወጠችና። ከዓለቱ መጠን የተነሳ
ተናወጠ።
፱ እናም ሲንቀጠቀጥና ሲናወጥ አዳምና ሔዋን
ከእንቅልፍ ነቅተው እንደ ቋጥኝ ከዓለት
በታች አገኙ። ነገር ግን እንዴት እንደሆነ
አላወቁም; እንቀላፍተው ሳሉ ከሰማይ በታች
ነበሩ እንጂ ከጋጣ በታች አልነበሩም።
በዩትምጊዜ ፈሩ።
10 አዳምም ሔዋንን፦ ተራራው ስለ ምን
ተንቀጠቀጠ በእኛም ምክንያት ምድር
ተናወጠች? ይህችምዓለት እንደ ድንኳን በእኛ
ላይ ለምን ዘረጋ?
11 እግዚአብሔር እኛን መቅሠፍትና በዚህ
እስር ቤት ሊዘጋን ነውን? ወይስ ምድርን
በላያችን ይዘጋልን?
12"ያለ ትእዛዝ ከዋሻውስለ ወጣን፥ ከዋሻውም
ወጥተን ወደዚህ ስፍራ በመጣን ጊዜ
ሳንማከረን በራሳችን ፈቃድ ስላደረግን
ተቈጥቶናል። "
13 ሔዋንም እንዲህ አለች፡ — በእውነት ምድር
በእኛ የተናወጠች ከሆነ ይህችም ዓለት ስለ
በደላችን በላያችን ድንኳን ከሠራን፥
ወዮልናል፥ አዳም ሆይ፥ ቅጣታችን ረጅም
ነውና።
14፤ ነገር፡ ግን፡ ተነሥተኸ፡ ስለ፡ ድንኳን፡
በላያችን፡ የተዘረጋ፡ ዐለት፡ ምን
እንደሆነ፡ እንዲያውቅልን፡ ወደ፡ እግዚአብ
ሔር፡ ጸልይ።
15 አዳምም ተነሥቶ ስለዚህ ችግር ያውቅ ዘንድ
በእግዚአብሔር ፊት ጸለየ። አዳምም
እስኪነጋ ድረስ ሲጸልይ ቆመ።

ምዕራፍ 49

1 የእግዚአብሔርምቃል መጣእንዲህምአለ።
2 "አዳም ሆይ ከዋሻው በወጣህ ጊዜ ወደዚህ
ስፍራ እንድትመጣ የመከረህ ማን ነው?"
3 አዳምም እግዚአብሔርን፦ አቤቱ፥ ወደዚህ
ስፍራ የመጣነው በዋሻው ውስጥ ስለ ደረሰብን
የእሳት ሙቀት ነው።
4 እግዚአብሔር አምላክም አዳምን እንዲህ
አለው፡ — አዳም ሆይ በአንድ ሌሊት የእሳትን
ትኩሳት ትፈራለህ፣ ነገር ግን በሲኦል
ስትኖር እንዴት ይሆናል?
5፤ ነገር ግን፥ አዳም ሆይ፥ አትፍራ፥
በልብህም ይህን ዓለት እንደ መጋረጃ
ዘረጋሁህ በልብህም አትናገር።
6 አምላክነትና ግርማ ለአንተ ተስፋ ከሰጠህ
ከሰይጣን መጣ፤ እርሱ ከበታችህ አንተን
ሊገድልህ ሔዋንንም ሊገድልህ በምድርም ላይ
እንዳትኖር እርሱን የጣለ ነው።
7 ነገር ግን በአንተ ምሕረት፣ ያ ዓለት
በአንተ ላይ እንደ ወደቀ፣ በአንተም ላይ
መሸፈኛ እንዲሠራልህ፣ ከአንተ በታች
ያለውምዓለት እንዲወርድ አዝዣለሁ።
8 አዳም ሆይ፤ በምድር ስመጣ ይህ ምልክት
ያጋጥመኛል፤ ሰይጣን የአይሁድን ሕዝብ
ያስነሣል፤ ኢዮስያስም ያስገድለኛል፤
በዓለት ላይም ይጥሉኛል፥ ትልቅም ድንጋይ
ያተሙብኛል። በዚያም ዓለት ውስጥ ሦስት
ቀንና ሦስት ሌሊት እቆያለሁ።
9 "ነገር ግን በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ
አዳምም ሆይ፥ በእኔ ታምኑ ዘንድ ለአንተና
ለዘርህ መዳን ይሆንልሃል። አዳም ሆይ፥
ከዚህ አለት በታች እስከ ሦስት ቀን ድረስ
አላመጣህም። ሦስት ሌሊትምአለፉ።
10 እግዚአብሔርምቃሉን ከአዳምወሰደው።
11 አዳምና ሔዋን ግን እግዚአብሔር እንደ
ተናገራቸው ከዓለት በታች ሦስት ቀንና ሦስት
ሌሊት ተቀመጡ።
12 ከዋሻቸው ወጥተው ያለ እግዚአብሔር
ትእዛዝ ወደዚህ ስፍራ ስለ መጡ እግዚአብሔር
እንዲሁ አደረገባቸው።
13 ነገር ግን ከሦስት ቀንና ከሦስት ሌሊት
በኋላ እግዚአብሔር ዓለቱን ከፍቶ ከሥሩ
አወጣቸው። ሥጋቸው ደረቀ፣ አይናቸውና
ልባቸውም ከልቅሶና ከኀዘን የተነሣ ታወከ።

ምዕራፍ 50

1 አዳምና ሔዋንም ወጥተው ወደ መዝገብ ቤት
ገቡ፥ በዚያም ቀን ሙሉ እስከ ማታ ድረስ
ሲጸልዩበት ቆሙ።
2 እናም ይህ የሆነው ከገነት ከወጡ በሃምሳ
ቀን በኋላ ነው።
3 አዳምና ሔዋን ግን ተነሥተው ሌሊቱን ሙሉ
በዋሻው ውስጥ ሆነው ወደ እግዚአብሔር
ጸለዩ፥ ምሕረትንምለመኑት።
4 በነጋም ጊዜ አዳም ሄዋንን። ነይ፥
እንሂድና ለሥጋችን ሥራ እንሥራ አላት።
5 ከዋሻውም ወጥተው ወደ ገነት ሰሜናዊ ዳርቻ
መጡ ሥጋቸውንም የሚሸፍን ነገር ፈለጉ።
ነገር ግን ምንም አላገኙም, እና ስራውን
እንዴት እንደሚሠሩ አያውቁም. ነገር ግን
ሰውነታቸው ቆሸሸዋል፣ እናም በብርድና
በሙቀት የተነጠቁ ነበሩ።
6 አዳምም ቆሞ ሰውነታቸውን የሚሸፍንበት
ነገር እንዲያሳየው እግዚአብሔርን ለመነ።
7 የእግዚአብሔርም ቃል መጥቶ እንዲህ
አለው፡ — አዳም ሆይ ሔዋንን ይዘህ ወደ
ጸመህበት ወደ ባሕር ዳርና በዚያም ሥጋቸውን
አንበሶች የበሉትን ቆዳቸውንም የተረፈ
የበግ ቆዳ ታገኛላችሁ። ውሰዱና ለራሳችሁ
ልብስ አድርጉና አልበሱም።

ምዕራፍ 51

1 አዳምም ይህን ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ
በሰማጊዜ ሔዋንን ወስዶ ከአትክልቱ ሰሜናዊ
ጫፍ ወደ ደቡብዋ በውኃ ወንዝ አጠገብ ሄደ።
2 ነገር ግን በመንገድ ሲሄዱ ወደዚያም
ሳይደርሱ ክፉው ሰይጣን የእግዚአብሔርን
ቃል ከአዳምጋር ስለ መሸፈኛው ሲናገር ሰምቶ
ነበር።
3 አሳዘነውም፥ አዳምና ሔዋንም
እንዳያገኟቸው ወስዶ ወደ ባሕር ሊጥላቸው
ወይም በእሳት ሊያቃጥላቸው በማሰብ የበግ
ቆዳ ወዳለበት ስፍራ ሄደ።
4 ሊወስዳቸውም ባቀረበ ጊዜ፥ የእግዚአብሔር
ቃል ከሰማይ መጣ፥ አዳምና ሔዋንም ወደ እርሱ
እስኪቀርቡ ድረስ በዚያ ቁርበቶች ጎን

አሰረው። ወደ እርሱ በቀረቡ ጊዜ ግን ፈሩት፤ መልከ መልካሙ ምፈሩት።
5 በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አዳምና ሔዋን መጣ እንዲህም አላቸው፡ — በእባቡ ውስጥ ተሰውሮ ያሳታችሁ የብርሃንንና የክብርን ልብስ የገፈፈ ይህ ነው።
6 ግርማና አምላክነትህን ተስፋ የሰጠህ ይህ ነው፤ በእርሱ ላይ የነበረው ውበት ወዴት ነው? አምላክነቱ ወዴት ነው? ብርሃኑም ወዴት ነው? በእርሱ ላይ ያደረው ክብር ወዴት ነው?
7 መልኩም ሸረፈ በመላእክትም ዘንድ አስጸያፊ ሆነ፥ ሰይጣንም ተባለ።
8 ቀዳማዊ አዳም ሆይ ይህን የበግ ቆዳ ልብስ ከአንተ ወስዶ ታጠፋው ዘንድ ወደደ።
9 እንኪያስ ትከተለው ዘንድ ውበቱ ምንድር ነው? እርሱን ሰምተህስ ምን አተረፍህ? ክፉ ሥራውን ተመልከትና ወደ እኔ ተመልከት፤ ወደ እኔ ፈጣሪህ ወደ እኔ የማደርገውን በጎ ሥራህን ተመልከት። .
10 እነሆ፥ መጥተህ እስክታየው ድረስ ድካሙም እስክታይ ድረስ፥ ኃይል ከእርሱ ጋር እንዳይቀር፥ እኔ አስረውዋለሁ።
11 እግዚአብሔርም ከእስራቱ ፈታው።

ምዕራፍ 52

1 ከዚህ በኋላ አዳምና ሔዋን አልተናገሩም፤ ነገር ግን ስለ ፍጥረታቸውና ስለ ሥጋቸው ምድራዊ መኈናጸፊያን ስለ ፈለገ በእግዚአብሔር ፊት አለቀሱ።
2 አዳምም ሔዋንን እንዲህ አለው፡ — ሔዋን ሆይ፥ የምንለብስበት የእንስሳት ቁርበት ይህ ነው፤ በለበስነው ጊዜ ግን፥ እነሆ፥ የእነዚህ ሰዎች ባለቤቶች እንደ ሆኑ የሞት ምልክት ደርሶብናልና። ቆዳዎች ሞተው አልፈዋል፤ እኛም ሞተን እናልፋለን።
3 አዳምና ሔዋንም አቁማዳውን አንሥተው ወደ ሀብት ዋሻ ተመለሱ። በውስጧም እንደ ልማዳቸው ቆመው ጸለዩ።
4 ከቁርበቶቹም ልብስ እንዴት እንደሚሠሩ አሰቡ። ብልህነት አልነበራቸውምና።
5 እግዚአብሔርም መልአኩን እንዴት እንዲሠሩት እንዲያሳያቸው ወደ እነርሱ ላከ። መልአኩም አዳምን፡ - ውጣና የዘንባባ እሾህ አምጣ አለው። አዳምም ወጥቶ መልአኩ እንዳዘዘው አቀረበ።
6 መልአኩም በፊታቸው ቁርበቶቹን እንደ ቀሚስ ያዘጋጃል ጀመር። እሾቹንም ወስዶ ዓይኖቻቸው እያዩ ወደ ቁርበታቸው ጣለ።
7 መልአኩም ዳግመኛ ተነሥቶ በቁርበቱ ላይ ያለው እሾህ በአንድ ፈትል እንዲሰወር ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።
8 በእግዚአብሔርም ትእዛዝ እንዲሁ ሆነ። ለአዳምና ለሔዋን ልብስ ሆኑ አለበሳቸውም።
9፤ ከዚያም፡ ዝምሮ፡ የሥጋቸው፡ ዕራቁትነት፡ በዐይን፡ ዐይን፡ ተከደነ።
10 ይህም በአምሳ አንደኛው ቀን መጨረሻ ሆነ።
11 ያን ጊዜ የአዳምና የሔዋን ሥጋ በተሸፈነ ጊዜ ቆመው ጸለዩ፥ እግዚአብሔርንም ምሕረትንና ይቅርታን ጠየቁ፥ ስለራራላቸውም አመስግነው ኃፍረተ ሥጋቸውን ስለ ሸፈነላቸው። ሌሊቱንም ሁሉ ከጸሎት አላቋረጡም።
12 ከዚያም እናቲቱ በፀሐይ መውጫ ላይ ጎህ ሲቀድ, እንደ ልማዳቸው ጸሎታቸውን አደረጉ; ከዚያም ከዋሻው ወጣ።
13 አዳምም ሄዋንን "ከዚህ ዋሻ በስተ ምዕራብ ያለውን ስለማናውቅ ዛሬ እንውጣና እናየው" አላት። ከዚያም ወጥተው ወደ ምዕራባዊው ድንበር ሄዱ።

ምዕራፍ 53

1 ከዋሻውም ብዙም አልራቁም፤ ሰይጣንም ወደ እነርሱ መጥቶ በእነርሱና በዋሻው መካከል ተሸሸገ፤ ሦስት ቀንም ሳይበላ አዳምንና ሔዋንን ሊሰብራቸው በመጡ ነጣቂ አንበሶች አምሳል ተደበቀ። ቆርጠህ በላህ።
2 ከዚያም አዳምና ሔዋን አለቀሱ፣ ከመዳፋቸውም እንዲያድናቸው ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ።
3 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እነርሱ መጣ፥ አንበሶችንም ከእነርሱ አስወጣ።
4፤ እግዚአብሔር ም፡ አዳምን፡ አለው፡- አዳም፡ ሆይ፥ በምዕራቡ፡ ዳር፡ ድንበር፡ ምንን፡ ትሻለኽ፧ ማደሪያኽም፡ የነበረበትን፡ የምሥራቁን፡ ዳር፡ ድንበር፡ ለምን፡ ተወው፧ አለው።
5፤ አሁንም፥ ሰይጣን እንዳያታልልህ አሳቡንም በአንተ ላይ እንዳያደርግ ወደ ዋሻህ ተመለስ በውስጧም ተቀመጥ።
፯ በዚህ በምዕራባዊ ድንበር፣ አዳም ሆይ፣ ከአንተ ዘንድ የሚሞላ ዘር ይሄዳል፣ እናም በኃጢአታቸው፣ እና ለሰይጣን ትእዛዝ በመገዛታቸው እና ስራውን በመከተል ራሳቸውን የሚያረክሱናቸው።
7 "ስለዚህ የጥፋት ውኃን አመጣባቸዋለሁ ሁሉንም አከብዳቸዋለሁ፤ ነገር ግን ከጻድቃን የተረፈውን በመካከላቸው አድናለሁ፤ አንተም አሁን የምትቀመጥባትን ምድር ሩቅ ምድር አመጣቸዋለሁ። ባድማና አንድም ሰው የሌለባት ትሆናለች።
8 እግዚአብሔር እንዲህ ካላቸው በኋላ ወደ ውድ ሀብት ዋሻ ተመለሱ። ነገር ግን ሥጋቸው ደረቀ፣ ኃይላቸውም ከጾምና ከጸሎት፣ እግዚአብሔርንም በመበደል ከኀዘን የተነሣ ደረቀ።

ምዕራፍ 54

1 አዳምና ሔዋንም በዋሻው ውስጥ ቆመው ሌሊቱን ሙሉ እስኪነጋ ድረስ ጸለዩ። ፀሐይም በወጣች ጊዜ ሁለቱም ከዋሻው ወጡ። ራሶቻቸው ከኀዘን የተነሣ ይርቃሉ ወዴትም እንደሚሄዱ አያውቁም።
፪ እናም በአትክልቱ ደቡባዊ ድንበር ድረስ እንዲሁ ተመላለሱ። ወደ ምሥራቃዊው ድንበር እስኪደርሱም ድረስ ከዚያ በላይ ቦታ ወደሌለው ድንበር መውጣት ጀመሩ።
3 ገነትንም የሚጠብቀው ኪሩብ በምዕራብ በር ቆሞ አዳምና ሔዋንን በድንገት ወደ ገነት እንዳይገቡ ይጠብቃት ነበር። ኪሩቤልም ይገድላቸው ዘንድ ዞረ። እግዚአብሔር በሰጠውትእዛዝ መሠረት።

4 አዳምና ሔዋን ወደ ገነት ምሥራቃዊ ዳርቻ በመጡ ጊዜ ኪሩብ እንደማይመለከት በልባቸው አስበው በበሩ አጠገብ ቆመው ለመግባት እንደሚፈልጉ ሳሉ ኪሩብ የሚያብለጨልጭ ሰይፍ ይዞ በድንገት መጣ። በእጁ ውስጥ እሳትን; ባያቸውም ጊዜ ሊገድላቸው ወጣ። ያለ ትእዛዝ ወደ ገነት ቢገቡ እግዚአብሔር እንዳያጠፋው ፈርቶ ነበርና።

5 የኪሩቤልም ሰይፍ ከሩቅ ነበልባል ይመስላል። ነገር ግን በአዳምና በሔዋን ላይ ባነሳው ጊዜ፣ የእሳቱ ነበልባል አልበራም።

6 ኪሩቤልም እግዚአብሔር እንደ ፈቀደላቸው አስቦ ወደ ገነት መለሳቸው። ኪሩቤልም ተደነቀ።

7 ወደ ገነትም መግባታቸው የእግዚአብሔርን ሥርዓት ያረጋግጥ ዘንድ ወደ ሰማይ መውጣት አልቻለም። ከእነርሱም ሊለይ ተስኖት በአጠገባቸው ቆሞ ተቀመጠ። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሳይወጡ ወደ ገነት እንዳይገቡ ፈርቶ ነበርና ያጠፋውም ነበር።

8 አዳምና ሔዋንም ኪሩብ የሚንበለበልን የእሳት ሰይፍ በእጁ ይዞ ወደ እነርሱ ሲመጣ ባዩ ጊዜ ከፍርሃት በግምባራቸው ተደፉ እንደ ሞቱም ሆኑ።

9 በዚያን ጊዜ ሰማያትና ምድር ተናወጡ; ሌሎች ኪሩቤልም ከሰማይ ወርደው የአትክልት ስፍራውን ወደሚጠብቀው ኪሩብ ወርደው ተደንቀው ዝም አዩት።

፲ ከዚያም፣ እንደገና፣ ሌሎች መላእክት አዳምና ሔዋን ወደ ነበሩበት ስፍራ ወረዱ። በደስታና በሀዘን ተከፋፈሉ።

11፤ እግዚአብሔር፡ በአዳም፡ ሞገስ እንዳለው፡
ስላሰቡ፡ ወደ፡ ገነት፡ ይመለስ፡ ስለ፡ ወደዱ ት፡ ደስ አላቸው። እና በአንድ ወቅት ወደነበረው ደስታ ሊመልሰው ፈለገ.

12 ነገር ግን አዳም እንደ ሞተ ሰው ስለ ወደቀ እርሱና ሔዋን አዘኑ። አዳም በዚህ ስፍራ አልሞተም፥ ነገር ግን ወደዚህ ስፍራ መጥቶ ያለ ፈቃድ ወደ ገነት ሊገባ ስለ ወዶ እግዚአብሔር ገደለው አሉ።

ምዕራፍ 55

1 በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አዳምና ሔዋን መጣ፥ ከሞቱበትም ሁኔታቸው አስነስቷቸው፡ — ስለ ምን ወደዚህ መጣችሁ? ከአንተ ጋር የገባሁት ቃል ኪዳን ሲፈጸም ብቻ እንጂ ዛሬ አይሁን።

2 አዳምም የእግዚአብሔርን ቃል በሰማ ጊዜ ያላያቸውም የመላእክትን ድምፅ በጆሮው ብቻ በሰማ ጊዜ እርሱና ሔዋን አለቀሱ መላእክትንም እንዲህ አላቸው።

3 "እግዚአብሔርን የምትጠባበቁ መናፍስት፥ ወደ እኔ ተመልከቱ፥ እናንተንም ማየት ባለመቻሌ፥ በቀድሞ ብሩህ ተፈጥሮዬ ሳለሁ ያን ጊዜ አያችኋለሁና። እናንተም እያመሰገናችሁ ዘምሬአለሁ፥ ልቤም አደረ። ከአንተ በላይ።

4 አሁን ግን በደልኩ ያ ብሩህ ተፈጥሮ ከእኔ ዘንድ ሄዳለች፣ እናም ወደዚህ አስከፊ ሁኔታ መጥቻለሁ፤ አሁንም ወደዚህ መጣሁ፣ አንተን እንዳላይ አንተም እንዳታገለግለኝ የእንስሳ ሥጋ ሆኛለሁና።

5 አሁንም የእግዚአብሔር መላእክት ሆይ፤ ወደ ቀድሞው የነበርኩበት እንዲመልስልኝ፥ ከዚህም መከራ እንዲያድነኝ፥ በእርሱም ላይ በደል የተላለፈበትን የሞት ፍርድ ከእኔ እንዲያርቅልኝ እግዚአብሔርን ከእኔ ጋር ለምኑት። ."

6 መላእክቱም ይህን ቃል በሰሙ ጊዜ ሁሉም ስለ እርሱ አዘኑ። ከገነት ወደ መከራ እስኪመጣ ድረስ አዳምን ያሳተውን ሰይጣንን ረገሙ። ከሕይወት ወደ ሞት; ከሰላም ወደ ችግር; ከደስታም ወደ ሌላ አገር።

7 ከዚያም መላእክቱ አዳምን እንዲህ አሉት፡ — ሰይጣንን ሰምተህ የፈጠረህን የእግዚአብሔርን ቃል ተውህ፥ ሰይጣንም የገባልህን ሁሉ እንደሚፈጽም አመንህ።

8 አሁን ግን አዳም ሆይ ከሰማይ ከመውደቁ በፊት በእኛ የደረሰብንን እናስታውቅሃለን።

9 ሠራዊቱንም ሰብስቦ አታለላቸው፥ ታላቅ መንግሥትና መለኮታዊ ባሕርይ እንደሚሰጣቸው ተስፋ ሰጣቸው፥ ሌላም ተስፋ ሰጣቸው።

10 ሠራዊቱም እንደ ተናገረ አመኑ ቃሉም እውነት ነበረ፥ ስለዚህም ለእርሱ ተገዙ የእግዚአብሔርን ምክብር ናቁ።

11 ከንቱ ቃሉንም እንድንሰማ ወደ እርሱ ትእዛዝ እንሄድ ዘንድ እንደ ያዘን ትእዛዝ ሰደደን፤ እኛ ግን አልወደድንም፥ ምክሩንም አልተቀበልንም።

12 ከእግዚአብሔርም ጋር ከተዋጋ በኋላ፥ ሠራዊቱን ሰበሰበ፥ ከእኛም ጋር ተዋጋ፤ የእግዚአብሔርም ኃይል ከእኛ ጋር ባይሆን፥ በእርሱ ላይ አንችልም ነበር። እርሱን ከሰማይ ለመጣል.

13 ከመካከላችን በወደቀ ጊዜ ግን ከእኛ ስለ ወረደ ታላቅ ደስታ በሰማይ ሆነ።

14 እግዚአብሔር ግን በምሕረቱ ከመካከላችን ወደዚች ጨለማ ምድር አሳደደው፤ እርሱ ራሱ ጨለማ የዓመፅ ምሠራተኛ ሆኗልና።

15 አዳም ሆይ፥ እስኪያስታችሁና ከገነት እስኪያወጣችሁ ድረስ፥ ይህ ሁሉ ፈተና ወደ አንተ ወደ ደረሰባት ወደዚች እንግዳ አገር፥ ይዋጋህ ዘንድ ቀጠለ። እግዚአብሔርም ያመጣውን ሞት እርሱን ደግሞ ወደ አንተ አምጥቶአልና፥ አዳም ሆይ፥ ታዝዘሃልና በእግዚአብሔርም ላይ ስለ ተላለፍክ።

16 መላእክትም ደስ አላቸው እግዚአብሔርንም አመሰገኑ፥ አዳምንም በዚህ ጊዜ እንዳያጠፋው አልለመኑትም፤ ነገር ግን የተስፋው ቃል እስኪፈጸም ድረስ ከእርሱ ጋር መታገስ; ከሰይጣንም እጅ ነፃ እስኪወጣ ድረስ በዚህ ዓለም እርዳው።

ምዕራፍ 56

1 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ እንዲህምአለው፡ -

2 አዳም ሆይ ያን የደስታ ገነት ወደዚህችም በድካም ምድር ተመልከት፤ በገነት ውስጥ ያሉትን መላእክቶች ተመልከት፤ ከእነርሱም የተሞላው፤ አንተም ከተታዘዝከው ሰይጣን ጋር በዚህ ምድር ላይ ብቻህን ተመልከት።

3 "ነገር ግን ብትገዛኝ፥ ለእኔም ብትታዘዝ፥ ቃሌንም ብትጠብቅ፥ በአትክልቴ ውስጥ ከመላእክቴ ጋር በሆንህ ነበር።

4 "ነገር ግን በደልህ ሰይጣንንም በሰማህ ጊዜ በመላእክቱ መካከል በክፋት የተሞሉት እንግዳ ሆንህለት፤ ወደዚችም ምድር መጣህ እሾህና አሜከላን ወደ ሚያወጣልህ ምድር።

፭ አዳም ሆይ፣ የገባልህን መለኮታዊ ባሕርይ እንዲሰጥህ ወይም እንደ ሠራሁልህ ገነት ያደርግልህ ዘንድ፣ ወይም ያን የሞላሁህ ብሩህ ተፈጥሮን እንዲሞላህ ያታለልህን ለምነው።

6 እኔ እንደ ፈጠርኩህ አካል እንዲያደርግህ ወይም እንደ ሰጠሁህ የዕረፍት ቀን እንዲሰጥህ ወይም ለአንተ እንደ ፈጠርኩህ አስተዋይ ነፍስን በአንተ ውስጥ እንዲፈጥርልህ ወይም ከዚህ እንዲያስወግድህ ለምነው። እኔ ከሰጠሁህ ምድር ሌላ ለሆነች ምድር ግን አዳም ሆይ የነገርህን አንዲት ነገር እንኳ አይፈጽምም።

7 "እንግዲህ ፍጡሬ ሆይ፣ ለአንተ ያለኝን ጸጋዬን እወቅ፣ በእኔ ላይ ስለ መተላለፍህ እንዳልመልስልህ፣ ነገር ግን በታላቁ አምስቱ መጨረሻ መጨረሻ ላይ ቃል ገብቼልሃለሁ። ቀን ተኩል መጥቼ አድንሃለሁ አለው።

8፤ እግዚአብሔርም፡ አዳምንና፡ ሔዋንን፡ ዳግመኛ፡ አላቸው፡- ተነሡ፥ ከዚህ፡ ውረዱ፥ በእጁም፡ የእሳት፡ ሰይፍ፡ የያዘ፡ እንዳያጠፋችኗችኋል።

9 አዳምም በተናገረለት ቃል ልቡ ተጽናና በፊቱም ሰገደ።

10 እግዚአብሔርም አዳምና ሔዋንን ከደረሰባቸው ፍርሃት ይልቅ በደስታ ወደ ዋሻው እንዲያጅቧቸው መላእክቱን አዘዛቸው።

11 መላእክቱም አዳምና ሔዋንን አንሥተው ከተራራው ወደ ገነት አወረዷቸው በዝማሬና በዝማሬ ወደ ዋሻው እስኪደርሱ ድረስ አወረዷቸው። በዚያም መላእክቱ ያፅናኗቸውና ያበረታቷቸው ጀመር ከዚያም ከእነርሱ ወደ ሰማይ ወደ ላካቸው ፈጣሪያቸው ሄዱ።

፲፪ ነገር ግን፣ መላእክቱ ከአዳምና ከሔዋን ከወጡበኋላ፣ ሰይጣን አፍሮ ሆኖ መጣ፣ እናም አዳምና ሔዋን ባሉበት ዋሻ ደጃፍ ቆመ። ከዚያም አዳምን ጠርቶ፡ - ‹‹አደም ሆይ ና፣ ላናግርህ›› አለው።

13 አዳምም መልካም ምክር ሊሰጡት ከመጡ የእግዚአብሔር መላእክት አንዱ መስሎት ከዋሻው ወጣ።

ምዕራፍ 57

1 አዳምም ወጥቶ ምስሉን ባየ ጊዜ ፈራው፥ "አንተ ማን ነህ?" አለው።

2 ሰይጣንም መለሰ እንዲህም አለው፡ —በእባቡ ውስጥ የደበቅሁ ሔዋንንም ያነጋገርኳት ትእዛዜንም እስክትሰማ ድረስ ያሳታትኋት እኔ ነኝ፤ በቃሌ ሽንገላ የላክኋት እኔ ነኝ። አንተና እርስዋ ከዛፉ ፍሬ እስክትበላ ድረስ አንተን ለማታለል በእግዚአብሔር ትእዛዝ እስክትወጣ ድረስ።

3 አዳም ግን ይህን ቃል ከእርሱ በሰማ ጊዜ እንዲህ አለው፡ —እግዚአብሔር ለእኔ እንደ ሠራኝ ገነት ልትሠራልኝ ትችላለህን?

4 ልትሰጠኝ የሰጠኸኝ መለኮታዊ ባሕርይ ወዴት ነው? በገነት ሳለን በመጀመሪያ ከእኛ ጋር የያዝህ ያያማረ ንግግርህ ወዴት አለ?

5 ሰይጣንም አዳምን እንዲህ አለው፡ —ለአንድ ሰው ስለ ማንኛውም ነገር በተናገርኩ ጊዜ ወደ እርሱ አመጣው ወይም ቃሌን እፈጽም ዘንድ ታስባለህን? እንደዚያ አይደለም፤ እኔ ራሴ የጠየቅሁትን ለማግኘት እንኳ አስቤ አላውቅም።

6 "ስለዚህ ወደቅሁህ፥ እኔም ራሴ በወደቅሁበት ወድቄሃለሁ፤ እና ደግሞ ከእናንተ ጋር ምክሬን የሚቀበል ሁሉ በእርሱ ይወድቃል።

7፤ አሁን ግን፥ አዳም ሆይ፥ በውድቀትህ በእኔ አገዛዝ ሥር ነህ፥ እኔም በአንተ ላይ ንጉሥ ነኝ፤ ሰምተሃልና አምላክህንም በድለሃልና፤ ከእጄም መዳን እስከዚያ ድረስ አያድንም። በአምላክህ ቃል የገባህ ቀን።

8 ዳግመኛም እንዲህ አለ፡ —ከአምላክህ ጋር የተስማማበትን ቀንና የምትድንበትን ሰዓት እስካላወቅን ድረስ፥ ስለዚህም በአንተና ከአንተ በኋላ በዘርህ ላይ ጦርነትን እናበዛለን እንገድላለን።

9 ከሰዎች ልጆች አንዱን ትተን በሰማያት ያለውን ሥርዓታችንን እንዳንወርስ ፈቃዳችንና በጎ ፈቃዳችን ይህ ነው።

10 አዳም ሆይ ማደሪያችንን በሚነድ እሳት ውስጥ ነውና አንድ ቀንም ሆነ አንድ ሰዓት እንኳ ቢሆን ክፋታችንን አናቋርጥም፤ እኔም አዳም ሆይ ወደ ምድር በገባህ ጊዜ እሳትን እዘራሃለሁ። እዚያ ለመኖር ዋሻ"

11 አዳምም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ አለቀሰና አዝኖ ሄዋንን፡ — በአትክልቱ ስፍራ የነገርሽውን ምንም አይፈጽምም የሚለውን ስማ፡ እርሱ በእኛ ላይ ነገሠን?

12 ነገር ግን የፈጠረን እግዚአብሔርን ከእጁ ያድነን ዘንድ እንለምነዋለን።

ምዕራፍ 58

1 አዳምና ሔዋንም ሰይጣንን ከእነርሱ እንዲያባርርላቸው እየለመኑ እጃቸውን ወደ እግዚአብሔር ዘርግተው ነበር። ግፍ እንዳይሠራባቸው እግዚአብሔርንም እንዲክዱ አያስገድዳቸውም።

2 እግዚአብሔርም መልአኩን ያን ጊዜ ወደ እነርሱ ላከ ሰይጣንንም ከእነርሱ አስወጣ። ይህ የሆነው ፀሐይ ስትጠልቅ, ከአትክልቱ ውስጥ ከወጡበኋላ በሃምሳ ሦስተኛው ቀን ነው.

3 አዳምና ሔዋንም ወደ ዋሻው ገቡ፥ ተነሥተውም ወደ እግዚአብሔር ለመጸለይ ፊታቸውን ወደ ምድር አዙረው።

4 ነገር ግን አዳም ሳይጸልዩ ሔዋንን እንዲህ አላት፡ — እነሆ፥ በዚህች ምድር የደረሰብንን ፈተና አይተሃል፤ ና፥ እንነሣ፥ የሠራነውንም ኃጢአት ይቅር እንዲለን እግዚአብሔርን ለምነው፥ እስከዚያም አንወጣምና። ከአርባኛው ቀጥሎ

ያለው ቀን ፍጻሜ በዚህ ውስጥ ብንሞት ያድነናል።
5 አዳምና ሔዋንም ተነሥተው አንድ ላይ ሆነው እግዚአብሔርን ለመኑ።
6 በዋሻው ውስጥም ሲጸልዩ ቆዩ። ጸሎታቸውም እንደ እሳት ነበልባል ከአንደበታቸው እስኪወጣ ድረስ በሌሊት ወይም በቀን ከእርሷ አልወጡም።

ምዕራፍ 59

1 ነገር ግን መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ሰይጣን ጸሎታቸውን እንዲያቋርጡ አልፈቀደላቸውም። ሰራዊቶቹን ጠርቶ ሁሉም መጡ። ከዚያም እንዲህ አላቸው፡- ‹‹ያታለልናቸው አዳምና ሔዋን ተስማምተው ተስማምተው ነበርና ሌሊትና ቀን ወደ እግዚአብሔር እየጸለዩ ያድናቸው ዘንድም ይለምኑት ከዋሻውም እስከ ፍጻሜድረስ አይወጡምና። አርባኛውቀን.
2 "እናም ሁለቱም ለማድረግ እንደተስማሙት ጸሎታቸውን ስለሚቀጥሉ፣ ከእጃችን እንዲያድናቸው እና ወደ ቀድሞ ሁኔታቸው እንዲመልሳቸው፣ ምን እንደምናደርግላቸው ይመልከቱ።" ሠራዊቱም፡- ጌታችን ሆይ የምትወደውን ታደርግ ዘንድ ኃይል ያንተ ነው አሉት።
3 ሰይጣንም በክፋት የበዛበት ሠራዊቱን ይዞ በሠላሳኛው ሌሊት በአርባ አንድ ቀን ሠራዊቱን ይዞ ወደ ዋሻው ገባ። አዳምና ሔዋንንም ሞቶ እስኪተውድረስ መታ።
4 ያን ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አዳምና ሔዋን መጣ፥ ከመከራቸውም አስነስቷቸው ነበር፤ እግዚአብሔርም አዳምን፦ በርታ አሁን ወደ አንተ የመጣውን አትፍራ አለው።
5 አዳም ግን አለቀሰ እንዲህም አለ፡ — አምላኬ ሆይ፥ በዚህ ዓይነት ግርፋት ይመቱኝ ዘንድ ይህ መከራ በእኛ ላይ ይደርስ ዘንድ፥ በእኔና በሔዋን ባሪያህ ላይ ወዴት ነበርህ?
6 እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፡ — አዳም ሆይ፥ እነሆ፥ እርሱ ያለህ ሁሉ ጌታና ጌታ ነው፡ እርሱ፡ — አምላክነትን እሰጥሃለሁ፡ ያለው። ይህ ፍቅር ለአንተ የት አለ? የተስፋውምስጦታ የት አለ?
7 አዳም ሆይ፥ ወደ አንተ ይመጣ ዘንድ፥ ያጽናናህ ዘንድ፥ ያበረታህም ዘንድ፥ ከአንተም ጋር ደስ ይለው ዘንድ፥ ይጠብቁህ ዘንድ ሠራዊቱን ይልክ ዘንድ ወድዶታልና፤ ሰምተሃልና ለምክሩ ተገዛ፤ ትእዛዜንም ተላልፈሃል?
8 አዳምም በእግዚአብሔር ፊት አለቀሰ እንዲህም አለ፡ — አቤቱ፥ ጥቂት ስለ ተበልኩ፥ በእርሱም ምክንያት እጅግ ቀሥፈኸኝ፥ ከእጁ ታድነኝ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ አለዚያ ማረኝ፥ ውሰደኝም። አሁን በዚህች እንግዳ ምድር ነፍሴ ከሰውነቴ ወጣች።
9 እግዚአብሔርም አዳምን፦ ምነው ይህ ልቅሶና ጸሎት አስቀድሞ ቢሆን ኖሮ፥ አንተ ሳትተላለፍ፥ ያን ጊዜ አንተ አሁን ካለህበት ችግር ታርፈህ ነበር አለው።
10 እግዚአብሔር ግን አዳምን ታግሦ አርባ ቀን እስኪፈጸም ድረስ እርሱና ሔዋን በዋሻው ውስጥ ቆዩ።
11 ነገር ግን አዳምና ሔዋን ኃይላቸውና ሥጋቸው ከጾምና ከጸሎት፣ ከረሃብና ከጥም የተነሣ ደረቀ። ከአትክልቱ ስፍራ ከወጡ በኋላ መብልና መጠጥ አልቀመሱም ነበርና። የአካሎቻቸውም ተግባራት ገና አልተቀመጡም; ከረሃብም የተነሣ በጸሎት ለመቀጠል ምንም ኃይል አልነበራቸውም፥ እስከሚቀጥለውቀንም መጨረሻ እስከ አርባኛው ድረስ። በዋሻው ውስጥ ወደቁ; ከአንደበታቸው ያመለጠው ግን የምስጋና ብቻ ነበር።

ምዕራፍ 60

1 በሰማንያዘጠነኛውምቀን ሰይጣን የብርሃን ልብስ ለብሶ ብሩህ መታጠቂያም ታጥቆ ወደ ዋሻውመጣ።
2 በእጆቹ የብርሃን በትር ነበረ፥ እጅግም የሚያስፈራ መስሎ ነበር፤ ፊቱ ግን ያማረ፥ ንግግሩምጣፋጭነበረ።
3 አዳምና ሔዋንን እንዲያሳታቸውና ከዋሻውም እንዲያወጡአቸው አርባ ቀን ሳይሞላቸው ራሱን ለወጠ።
4 በልቡም እንዲህ አለና፡ — የአርባ ቀን ጾምና ጸሎትን በፈጸሙጊዜ እግዚአብሔር ወደ ቀድሞ ቦታቸው ይመልስላቸው ነበር፤ ይህን ባያደርግ ግን በእነርሱ ዘንድ ሞገስን አግኝቶ ነበር፤ ደግሞም እንኳ አልማረላቸውም ከገነት የሚያጽናናቸው ነገርን በሰጣቸውነበርን?
5 ሰይጣንም በዚህ ውብ መልክ ወደ ዋሻው ቀረበና፡ -
6 "አዳም ሆይ፥ ተነሥተህ አንተና ሔዋን ተነሡ፥ ከእኔም ጋር ወደ መልካምምድር ኑ፥ አትፍሩምእኔ እንዳንተ ሥጋና አጥንት ነኝ፤ በመጀመሪያም እግዚአብሔር የፈጠረኝ ፍጡር ነኝ።
7 "እንዲሁምሆኖ በፈጠረኝ ጊዜ በሰሜን በኩል በዓለምዳርቻ በአትክልትስፍራ አኖረኝ።
8 እርሱም። በዚህ ቆይ አለኝ። እንደ ቃሉም በዚያ ተቀመጥሁ፥ ትእዛዙንም አልተላለፍሁም።
9 እንቅልፉን በላዬ ላይ ጣለብኝ፤ አዳም ሆይ፣ ከጎኔ አወጣህ፣ ነገር ግን በእኔ እንድታድር አላደረገም።
10 እግዚአብሔር ግን በመለኮታዊ እጁ ወሰደህ፥ በምሥራቅም በኩል በገነት አኖረህ።
11 "እግዚአብሔር ከአጠገቤ ሲያወጣህ ከእኔ ጋር እንድትኖር ስላልፈቀደልህ ስለ አንተ አዘንሁ።
12 ነገር ግን እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፡ - ከጎንህ ስላወጣሁት በአዳም አትዘን ክፉም አይደርስበትም።
13 አሁንም ከጎኑ የሚሰበሰበውን አዘጋጀሁለት፤ ይህን በማድረግም ደስታን ሰጠሁት።
14 ሰይጣንምዳግመኛ አለ፡ — በዚህ ዋሻ ውስጥ እንዴት እንደሆናችሁ ወይም ስለ ደረሰባችሁ ፈተና ምንም አላውቅም፡ — እግዚአብሔር፡ —

እነሆ፥ አዳም እኔ ያወጣሁት በድሏል፡
እስኪለኝ ድረስ። ከጎንህ ያነሣኋት
ሔዋንንም ከገነት አሳድዳቸዋለሁ፤ በእኔ
ላይ ኃጢአት ሠርተዋልና ሰይጣንንም
ሰምተዋልና። .እነሆም እስከ ዛሬ ድረስ
ሰማንያ በመከራ ውስጥ ናቸው።
15 እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፡ —
ተነሥተህ ወደ እነርሱ ሂድ ወደ ስፍራህም
እንዲመጡ አድርጋቸው ሰይጣንም ወደ እነርሱ
እንዲቀርብና እንዲያስቸግራቸው
አትፍቀድላቸው፤ አሁን በታላቅ መከራ ውስጥ
ናቸውና ከረሃብ የተነሣ ተኝተዋል። '
16 ደግሞም እንዲህ አለኝ፡ — ለራስህ
በወሰድሃቸው ጊዜ ከሕይወት ዛፍ ፍሬ
እንዲበሉ ስጣቸው፥ የሰላምንም ውኃ
አጠጣቸው፥ የብርሃንንም ልብስ አልብሳቸው።
ወደ ቀደመ ችሮታቸውም መልስላቸው። ከአንተ
ዘንድ መጥተዋልና በመከራ ውስጥ
አትተዋቸው። ግን በእነርሱ ላይ አትዘን።
17 ነገር ግን ይህን በሰማሁ ጊዜ አዝኛለሁ፥
ልጄምስለ አንተ ይታገሥ ዘንድ አልቻለም።
18 ነገር ግን አዳም ሆይ የሰይጣንን ስም
በሰማሁ ጊዜ ፈራሁ በውስጤም፦ ልጆቼን
አዳምና ሔዋንን እንዳደረገውእንዳያጠምደኝ
አልወጣምአልሁ።
19 እኔም፡ — አቤቱ፥ ወደ ልጆቼ በሄድሁ ጊዜ
ሰይጣን በመንገድ ያገኛኛል፥ በእነርሱም
ላይእንዳደረገውይዋጋል፡ አልሁ።
20 "እግዚአብሔርም፦ አትፍራ፥ ባገኘኸውጊዜ
በእጅህ ባለው በትር ምታው፥ አንተም ጥንት
ነህና አትፍራው፥ አያሸንፍህምም።
21 እኔም። ጌታዬ ሆይ፥ አርጅቻለሁ መሄድም
አልችልም፤ ያመጡአቸው ዘንድ መላእክትህን
ላክ አልሁ።
22 እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለኝ፡ —
መላእክት ሆይ፥ በእውነት እነርሱ እንደ
እነርሱ አይደሉም፥ ከእነርሱም ጋር ሊመጡ
አይወዱም፤ እኔ ግን መረጥሁህ፥ ዘርህም
እንደ አንተም ስለሆኑ መረጥሁህ፥
የምታደርገውንምይሰማሉ። ይላሉ። '
23 እግዚአብሔር ደግሞ እንዲህ አለኝ፡ —
ለመሔድ ኃይል ከሌለህ፥ ይሸከምህ ዘንድ
ደመናን እሰድድሃለሁ፥ በዋሻቸውም ደጃፍ
ላይ ያወርድህ ነበር፤ ደመናውም ተመልሶ
በዚያ ይተውሃል።
24 ከአንተም ጋር ቢመጡ አንተንና እነርሱን
እንዲሸከምደመና እሰድዳለሁ።
25፤ ደመናንም አዘዘ፥ አንሥቶ ወደ አንተ
አመጣኝ፥ ከዚያምተመለሰ።
26 አሁንምልጆቼ፣ አዳምና ሔዋን ሆይ፣ ወደ
ሽበቴና ወደ ደካማው ቦታዬ፣ ከዚያም ከሩቅ
ስፍራ እንደመጣሁ ተመልከቱ። ወደ ማረፊያ
ስፍራኑና ከእኔ ጋርኑ።
27 ከዚያም በአዳምና በሔዋን ፊት ማልቀስና
ማልቀስ ጀመረ፤ እንባውም በምድር ላይ እንደ
ውኃ ፈሰሰ።
፳፰ እናም አዳምና ሔዋን ዓይናቸውን
አንሥተው ጢሙን ባዩ ጊዜ፣ ጣፋጩንግግሩንም
በሰሙጊዜ፣ ልባቸውወደ እርሱ አዘነ። እርሱ
እውነትነውብለውያምኑ ነበርና ሰሙት።
29 ፊቱም እንደ እነርሱ እንደ ሆነ ባዩ ጊዜ
እነርሱ የእርሱ ልጆች የሆኑ መሰላቸው።
አሙኑበትም።

ምዕራፍ 61

1 አዳምና ሔዋንንም እጃቸውን ይዞ ከዋሻው
ያወጣቸውጀመር።
2 ነገር ግን ከእርስዋ ጥቂት መንገድ ሲወጡ
እግዚአብሔር ሰይጣን እንዳሸነፈባቸው
አወቀና አርባ ቀንም ሳያልቁ ወደ ሩቅ ስፍራ
ሊወስዳቸውና ሊያጠፋቸው እንዳወጣቸው
አወቀ።
3 የጌታ የእግዚአብሔርም ቃል እንደ ገና መጣ
ሰይጣንንምሰደበውከእነርሱምአሳደደው።
4 እግዚአብሔርም አዳምና ሔዋንን እንዲህ
ይላቸውጀመር፡ — ከዋሻውወደዚህ ስፍራ ምን
አመጣችሁ?
5 አዳምም እግዚአብሔርን አለው፡ — ሰውን
ከፊታችን ፈጠርክን?ወደ አንድ የእረፍት ቦታ
ተመለስ። '
6 "አቤቱ ከአንተ የተላከ መልክተኛ መሆኑን
አመንን ከእርሱም ጋር ወጣን ከእርሱም ጋር
ወዴት እንደምንሄድ አናውቅም።
7 እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ አለው፡ —
አንተንና ሔዋንን ከደስታ ገነት ያወጣህ
የክፉ አባት ነው፤ አሁንም አንተና ሔዋን
በጾምና በጸሎት አንድ ላይ እንደተዋሃዱ ባየ
ጊዜ። አርባ ቀንም ሳይፈጸም ከዋሻው
እንዳልወጣችሁ፣ የእርስ በርስ ትስስራችሁን
ሊያፈርስባችሁ፣ ሊያጠፋችሁምወደሚችል ቦታ
ሊወስዳችሁወደደ አንተ።
8 በእናንተ ምሳሌ ራሱን ካልገለጠ በቀር
ምንምሊያደርግላችሁ አልቻለምና።
9 "ስለዚህ እንደ ራስህ ያለ ፊት ይዞ ወደ
አንተ መጣ፥ ሁሉምም እውነት እንደ ሆኑ
ምልክቶችን ይሰጣችሁ ጀመር።
10 እኔ ግን በምሕረትና በእናንተ ላይ
ባገኘሁት ሞገስ እንዲያጠፋችሁ አልፈቅድም፥
ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ አሳደድሁት።
11 አሁንምአዳምሆይ ሔዋንን ይዘህ ወደ ዋሻህ
ተመለስ እስከ አርባኛው ቀንም ነገ ድረስ
ተቀመጥበት።
12 ከዚያም አዳምና ሔዋን እግዚአብሔርን
አመለኩ ከእርሱም ስለ መዳናቸው አመስግነው
ባረኩት። ወደ ዋሻውም ተመለሱ። ይህ የሆነው
በሠላሳ ዘጠነኛውቀን ምሽት ላይ ነው።
13 አዳምና ሔዋንም ተነሥተው በታላቅ ቅንዓት
ተነሥተው ከኃይል እንዲያወጣቸው ወደ
እግዚአብሔር ጸለዩ። በረሃብና በጥም
በጸሎትም ኃይላቸው ከእነርሱ አልፎ
ነበርና። ነገር ግን ሌሊቱን ሙሉ ሲጸልዩ
ተመለከቱ፤ እስከ ማለዳ።
14 አዳምም ሔዋንን፦ ተነሺ፥ እግዚአብሔር
እንደ ነገረን ወደ ምሥራቅ ወደ ገነት ደጅ
እንሂድ አላት።
፲፭ እናም በየቀኑ እንደሚያደርጉት
ጸሎታቸውን አደረጉ። ወደ ገነት ወደ ምሥራቁ
ደጃፍ ሊጠጉ ከዋሻውወጡ።
16 አዳምና ሔዋንም ተነሥተው ጸለዩ፥
ያበረታአቸውም ዘንድ፥ ረሃባቸውንም

የሚያረካ ነገር እንዲልክላቸው እግዚአብሔርን ለመኑ።
17 ነገር ግን ጸሎታቸውን ከፈጸሙ በኋላ፣ ከድካማቸው የተነሣ በነበሩበት ቆዩ።
18. የእግዚአብሔርም ቃል እንደ ገና መጣና፡ — አዳም ሆይ፥ ተነሥተህ ሂድ፥ ሁለት በለስም አምጣ፡ አላቸው።
19 አዳምና ሔዋንም ተነሥተው ወደ ዋሻው እስኪቀርቡ ድረስ ሄዱ።

ምዕራፍ 62

1 ክፉው ሰይጣን ግን እግዚአብሔር ስለሰጣቸው መጽናናት ቀናው።
2 አዳምና ሔዋንም እንዳያገኟቸው ከዋሻው ውስጥ ገባ ሁለቱን በለስም ወስዶ ከዋሻው ውጭ ቀበራቸው። እነሱን ለማጥፋትም በሃሳቡ ውስጥ ነበረው.
3 ነገር ግን ሁለቱ በለስ በምድር ላይ እንዳሉ በእግዚአብሔር ምሕረት የሰይጣንን ምክር ድል አደረገ። ዋሻውንም የሚጋርዱ ሁለት የፍራፍሬ ዛፎች አደረጋቸው። ሰይጣን በምስራቅ በኩል ቀብሮአቸዋልና።
4 ሁለቱ ዛፎች ባደጉና በፍሬ በተሸፈኑ ጊዜ ሰይጣን አዝኖ አዝኖ እንዲህ አለ፡ — እነዚያን በለስ እንደ ነበሩ ቢተዉ ይሻል ነበር፤ አሁንም እነሆ፥ ሁለት የፍራፍሬ ዛፎች ሆነዋል። አዳም በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ይበላል።
5 ነገር ግን እግዚአብሔር ምክሬን ገለብጦ ይህ የተቀደሰ ፍሬ ይጠፋ ዘንድ አልወደደም፥ አሳቤንም ገልጦ በባሪያዎቹ ላይ ያደረግሁትን ምክር ሸቶአል።
6 ሰይጣንም አሳብውን ስላላደረገ እያፍር ሄደ።

ምዕራፍ 63

1 አዳምና ሔዋን ግን ወደ ዋሻው ሲቃረቡ በፍሬ ተሸፍነው በዋሻውም ላይ ጥላ የሆኑ ሁለት በለስ ዛፎች አዩ።
2 አዳምም ሔዋንን እንዲህ አለው፡ — እኔ የጠፋን መስሎኝ ነው፡ እነዚህ ሁለት ዛፎች መቼ ወደዚህ ያደጉት? ጠላት ሊያሳስተን የሚፈልግ መስሎኛል፡ በምድር ላይ ከዚህ ሌላ ዋሻ አለ ትላለህ። ?
3 "ነገር ግን ሔዋን ሆይ፥ ወደ ዋሻው እንግባ፥ በእርስዋም ሁለቱን በለስ እንፈልግ፤ በእርሱ የነበረንበት ዋሻችን ይህ ነውና፤ በውስጡም ሁለቱን በለስ ባናገኝ የኛ ሊሆን አይችልም። ዋሻ"
4 ወደ ዋሻውም ገብተው በአራቱ ማዕዘን አዩ፥ ሁለቱንም በለስ አላገኙም።
5 አዳምም አለቀሰ ሔዋንንም። እንኪያስ ሔዋን ሆይ፥ ወደ ተሳሳተ ዋሻ ደርሰናልን? በዋሻው ውስጥ የነበሩት ሁለቱ በለስ ዛፎች ይመስሉኛል አላቸው። ሔዋንም “እኔ በበኩሌ አላውቅም” አለች።
6 አዳምም ተነሥቶ ጸለየ፥ እንዲህም አለ፡ — አቤቱ፥ ወደ ዋሻው እንድንመለስ ሁለቱን በለስም እንወስድ ዘንድ ከዚያም ወደ አንተ እንመለስ ዘንድ አዘዝኸን።
7፤ አሁን ግን አላገኘናቸውም፤ አቤቱ፥ ወስደህ እነዚህን ሁለቱን ዛፎች ዘርተሃቸዋልን፥ ወይስ በምድር ላይ ተቅበዝብዘናልን ወይስ ጠላት አታለልን? እውነት ከሆነ፥ አቤቱ፥ የእነዚህን ሁለት ዛፎችና የሁለቱን በለስ ምሥጢር ግለጽልን።
8 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ እንዲህም አለው፡ — አዳም ሆይ፥ በለስን ትወስድ ዘንድ በላክሁህ ጊዜ ሰይጣን በፊትህ ሄዶ ወደ ዋሻው ሄደ፥ በለስንም ወስዶ ከዋሻው በስተ ምሥራቅ በኩል ቀበረው። እነሱን ለማጥፋት በማሰብ እና በመልካም ዓላማ አለመዝራት.
9፤ እንግዲህ፡ እነዚህ፡ ዛፎች፡ በአንድ፡ ጊዜ፡ ያደጉ፡ ስለ፡ ርሱ፡ አይደለም፥ ነገር፡ ግን፡ ዘንድኹ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ አዝዣችኋለኹ። በቅርንጫፎቻቸው፡ ጋርደኽ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ዘንድ፡ ኹለት፡ ዘንድ፡ ኸኑ።
ኃይሌንና ተአምራቶቼን እንዳሳይህ ዕረፍ።
10፤ ደግሞም የሰይጣንን ክፋትና ክፉ ሥራውን ላሳያችሁ፥ ከገነት ከወጣችሁበት ጊዜ ጀምሮ አንዳች እንኳ ከመጉዳት አንድ ቀን እንኳ አላቆመም፤ እኔ ግን አልሰጠሁትም። በአንተ ላይ ስልጣን"
11 እግዚአብሔርም አለ፡ — አዳም ሆይ፥ ከእንግዲህ ወዲህ፥ አንተና ሔዋን በዛፎች ደስ ይበላችሁ፥ ስትደክሙም በበታቻቸው እረፉ። ነገር ግን ከፍሬያቸው አትብሉ ወደ እነርሱም አትቅረቡ።
12 አዳምም አለቀሰ እንዲህም አለ፡ — አምላኬ ሆይ፥ እንደ ገና ትገድለናለህን ወይስ ከፊትህ ታባርረናለህ፥ ሕይወታችንንም ከምድር ፊት ታጠፋለህን?
13 አቤቱ፥ እባክህ፥ በእነዚህ ዛፎች ላይ ሞት ወይም ሌላ ክፉ ነገር እንዳለ ካወቅህ ከዋሻችን አጠገብ ነቅለህ አጥልቀው። መቀት, ረሃብ እና ጥማት.
14 "አቤቱ፥ ድንቅ ሥራህን ታላቅ እንደ ሆኑ እናውቃለንና፥ ያለ ፈቃድህም በኃይልህ አንዱን ነገር ከሌላው ታወጣ ዘንድ፥ ኃይልህ ድንጋዮችን ዛፍ፥ ዛፎችንም ዓለቶች እንዲሆኑ ያደርጋልና። ."

ምዕራፍ 64

1 እግዚአብሔርም ወደ አዳምና ወደ አእምሮው ኃይሉ በራብና በጥማት በሙቀትም መታገስን ተመለከተ። ሁለቱን በለስም እንደ መጀመሪያው በሁለት በለስ ለውጦ አዳምንና ሔዋንን እያንዳንዳችሁ አንድ በለስ ውሰድ አላቸው። እግዚአብሔርም እንዳዘዛቸው ወሰዷቸው።
2 እርሱም።
3 እግዚአብሔርም እንዳዘዛቸው ፀሐይ በምትጠልቅበት ጊዜ ወደ ዋሻው ገቡ። አዳምና ሔዋንም ተነሥተው ፀሐይ ስትጠልቅ ጸለዩ።
4 በለስንም ሊበሉ ተቀመጡ። እነርሱ ግን እንዴት እንደሚበሉ አያውቁም ነበር; ምድራዊ ምግብ መብላትን አልለመዱም ነበርና። ደግሞም ከበሉ ሆዳቸው እንዳይሸከም

ሥጋቸውም እንዳይወፈር ልባቸውም ምድራዊ መብል እንዳይወድ ፈሩ።
5 ነገር ግን በዚህ ተቀምጠው ሳሉ፥ እግዚአብሔር በራብና በጥማት እንዳይጠፉ ስለ እነርሱ ማዘኑን መልአኩን ሰደደላቸው።
6 መልአኩም አዳምንና ሔዋንን እንዲህ አላቸው፡ — እግዚአብሔር ይላችኋል እስከ ሞት ድረስ ለመጾም ኃይል የላችሁም፤ እንግዲህ ብሉ፥ ሰውነታችሁንም አጽኑ፤ እናንተ አሁን ያለ መብልና መጠጥ መኖራችሁ የማትችሉ ሥጋ ናችሁና።
7 አዳምና ሔዋንም በለስን ወስደው ይበሉ ጀመር። እግዚአብሔር ግን የጣፈጠ እንጀራና ደም ድብልቅልቅ አድርጎ በውስጣቸው አኖረ።
8 መልአኩም ከአዳምና ከሔዋን ዘንድ ሄደ፤ ረሃባቸውንም እስኪጠግቡ ድረስ በለሱን በሉ። ከዚያም የተረፈውን አደረጉ; ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል እግዚአብሔር ስለባረካቸው በለስ በለስ እንደ ቀድሞው ሞላ።
9 ከዚህ በኋላ አዳምና ሔዋን ተነሡ፥ በደስታም ልብ ጸለዩ፥ በአዲስ ኃይልም ጸለዩ፥ ሌሊቱንም ሁሉ አመሰገኑ፥ እጅግም ደስ አላቸው። ይህም የሰማንያ ሦስተኛው ቀን መጨረሻ ሆነ።

ምዕራፍ 65

1 በነጋም ጊዜ ተነሥተው እንደ ልማዳቸው ጸለዩ ከዋሻውም ወጡ።
2 ነገር ግን ከበሉትና ከማይጠቀሙበት መብል የተነሣ እጅግ ተጨነቁ፥ በዋሻውም ውስጥ ዞሩ፥ እርስ በርሳቸው።
3 ይህ ሥቃይ በእኛ ላይ ደርሶ ሳለ በመብላታችን ምን ሆነን? በመብል አረከሳቸው።
4 አዳምም ሔዋንን አለው፡ — ይህ ሥቃይ በአትክልቱ ስፍራ አልደረሰብንም፥ በዚያም ክፉ መብል አልበላንም፤ ሔዋን ሆይ፥ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ባለው መብል ወይም በእኛ ውስጥ ባለው መብል እንዲቀጣን ይመስላችኋልን? ወደ ውስጥ ይወጣል፤ ወይስ እግዚአብሔር የገባውን ቃል ሳይፈጽም በዚህ ሥቃይ ሊገድለን ነው?
5 አዳምም እግዚአብሔርን ለመነ እንዲህም አለ፡ — አቤቱ፥ በበላነው መብል አንጠፋ፤ አቤቱ፥ አትምታን፤ ነገር ግን እንደ ምሕረትህ ብዛት አድርግልን፥ እስከ ምድርም ቀን ድረስ አትተወን። ቃል የገባህልን"
6 እግዚአብሔርም ተመለከታቸው፥ ወዲያውም የሚበሉትን አዘጋጀ። እስከ ዛሬ ድረስ; እንዳይጠፉ።
7 አዳምና ሔዋንም በተፈጥሯቸው በመለወጥ እያዘኑ እያለቀሱ ወደ ዋሻው ተመለሱ። እናም ሁለቱም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ የተለወጡ ፍጡራን እንደሆኑ፣ ወደ ገነት የመመለስ ተስፋቸው አሁን እንደተቋረጠ አወቁ። እና ሊገቡበት እንዳልቻሉ።
8 ስለዚህ ሥጋቸው እንግዳ ሥራ ነበረውና። ለሕልውናውም ምግብና መጠጥ የሚያስፈልገው ሥጋ ሁሉ በአትክልቱ ውስጥ ሊሆን አይችልም።
9 አዳምም ሔዋንን እንዲህ አላት፡ — እነሆ ተስፋችን አሁን ተቆርጧል ወደ ገነትም ለመግባት ያለን እምነት እንዲሁ ነው፤ እኛ በገነት የሚኖሩ አይደለንም፤ ነገር ግን ከአሁን በኋላ መሬታዊና አፈር ነን። በምድርም ውስጥ ነዋሪዎቹ፡ -አላህ ሊያድነን ወደ ገነትም ሊመልሰን እንደ ገባን ቀን ድረስ ወደ ገነት አንመለስም።
10 ይምርምላቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ። ከዚያ በኋላ አእምሮአቸው ጸጥ አለ፣ ልባቸው ተሰበረ፣ ናፍቆታቸውም ቀዘቀዘ፤ በምድርም ላይ እንደ እንግዶች ነበሩ። በዚያች ሌሊት አዳምና ሔዋን በዋሻው ውስጥ አደሩ፤ በዚያም ከበሉት መብል የተነሳ ተኝተውተኙ።

ምዕራፍ 66

1 በነጋውም ምግብ በበሉ ማግስት አዳምና ሔዋን በዋሻው ውስጥ ጸለዩ አዳምም ሔዋንን፦ እነሆ፥ የእግዚአብሔርን ምግብ ለምነን ሰጠን፤ አሁን ግን እሱን ደግሞ እንጠይቀው አላት። ውሃ ሊሰጠን ነው።
2 ተነሥተውም በአትክልቱ ስፍራ ደቡብ ወዳለው ወደ ወንዙ ዳር ሄዱ፤ ቀድሞም ወደ ነበሩበት። ከውኃውም እንዲጠጡ ያዘዛቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ።
3 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ አዳም መጣ እንዲህም አለው፡ — አዳም ሆይ፥ ሰውነትህ ደንቆሮአልና፥ ውኃም አጠጣው፤ አንተና ሔዋንን ውሰድና ጠጣ፥ አመስግኑም፤ አመስግኑም።
4 አዳምና ሔዋንም ቀርበው ሰውነታቸው እስኪታደስ ድረስ ከእርሱ ጠጡ። ከሰከሩ በኋላ እግዚአብሔርን አመሰገኑ ከዚያም ወደ ዋሻቸው እንደ ቀድሞ ልማዳቸው ተመለሱ። ይህ የሆነው በሰማኒያ ሶስት ቀን መጨረሻ ላይ ነው።
5 በሰማንያ አራተኛውም ቀን ሁለት በለስ ወስደው በዋሻው ውስጥ ሰቀሉአቸው ከቅጠላቸውም ጋር የእግዚአብሔር ምልክትና በረከት ይሆኑላቸው ነበር። እግዚአብሔርም ያደረገውን ድንቅ ነገር የሚያይ ትውልድ እስኪነሣላቸው ድረስ በዚያ አኖሩአቸው።
6 አዳምና ሔዋንም ከዋሻው ውጭ ዳግመኛ ቆመው ሰውነታቸውን የሚመግቡበትን ምግብ እንዲያሳያቸው እግዚአብሔርን ለመኑ።
7 የእግዚአብሔርም ቃል መጣና፡ — አዳም ሆይ፥ ከዋሻው ምዕራብ ወደ ጨለማ ምድር ውረድ፥ በዚያም መብል ታገኛለህ፡ አለው።
8 አዳምም የእግዚአብሔርን ቃል ሰማ ሔዋንንም ወስዶ በጨለማ አፈር ወደ ሞላበት ምድር ወረደ፤ በዚያም ጆሮው ላይ የሚበቅል ስንዴና የበቀለ በለስም የሚበላውን በለስ አገኘ። አዳምም በእርሱ ደስ አለው።
9 የእግዚአብሔርም ቃል ዳግመኛ ወደ አዳም መጣ እንዲህም አለው፡ — ከዚህ ስንዴ ወስደህ ከእርሱ እንጀራ አድርግለት፥ ሥጋህንም ትመግበው ዘንድ። እግዚአብሔርም የአዳምን ልብ እህሉን እንጀራ እስኪሆን ድረስ ያሠራው ዘንድ ጥበብን ሰጠው።

10 አዳም ደክሞ እስኪደክም ድረስ ያን ሁሉ አደረገ። ከዚያም ወደ ዋሻው ተመለሰ; በስንዴ ስለሚደረገው ነገር በተማረው ደስ ይለዋል፤ ለጥቅምየሚሆን እንጀራ እስኪሆን ድረስ።

ምዕራፍ 67

1 አዳምና ሔዋን ግን ወደ ጥቁር ጭቃ ምድር ወረዱ፥ እግዚአብሔርም ያሳያቸው ወደ ስንዴው በቀረቡ ጊዜ፥ የሚታጨዱበት ማጭድ ስለሌላቸው እንደ ደረሰና ሲዘጋጅ አዩ፥ ታጠቁም። ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ስንዴውን መንቀል ጀመረ።
2 ከዚያም ክምር አደረጉት; ከሙቀትና ከጥም የተነሣ ደክመውወደ ጥላ ዛፍ ሥር ሄዱ ነፋሱም እንዲተኛ አደረጋቸው።
3 ሰይጣን ግን አዳምና ሔዋን ያደረጉትን አየ። ሠራዊቱንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ - እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን ሰውነታቸውን ያጾኑበት ዘንድ ስለ ስንዴው ሁሉ ስላሳያቸው፥ እነሆም፥ መጥተው ከእርሱ የተነሣ ደከሙ፥ ደከሙም። ድካሙ አሁን ተኝቷል፤ ኑ፥ ይህን የእህል ክምር በእሳት እናቃጥለው፤ በአጠገባቸው ያለውን የውሃ አቁማዳ ወስደን ባዶውን እናውጣው፤ የሚጠጡት ነገር አያገኙም። በረሃብና በጥም እንገድላቸዋለን።
4 "ከዚያም ከእንቅልፋቸው ሲነቁና ወደ ዋሻው ለመመለስ ሲፈልጉ፣ እኛ በመንገድ ላይ ወደ እነርሱ እንመጣለን፣ እናም እናስታቸውታቸዋለን፣ ስለዚህም በረሃብና በጥማት ይሞታሉ፣ ምናልባት በቻሉ ጊዜ። አላህንም ካዱ፤ ያጠፋቸዋልም፤ ስለዚህ እኛ እናስወግዳቸዋለን።
5 ከዚያም ሰይጣንና ሠራዊቱ እሳትን በስንዴው ላይ ጥለውበላው።
6 ነገር ግን አዳምና ሔዋን ከእንቅልፋቸው ነቅተው ከእሳቱ ነበልባል ተነሡ፥ ስንዴውም ሲቃጠል በአጠገባቸውም የውኃው ባልዲ ሲፈስ አዩ።
7 አለቀሱም ወደ ዋሻውም ተመለሱ።
8 እነሱም ካሉበት ተራራ በታች ሲወጡ ሰይጣንና ሰራዊቱ በመላእክት አምሳል እግዚአብሔርን እያመሰገኑ አገኟቸው።
9 ሰይጣንም አዳምን፡- “አዳም ሆይ፣ በራብና በጥማት ለምን ታምመሃል? ሰይጣን ስንዴውን ያቃጠለው ይመስለኛል” አለው። አዳምም “አይ” አለው።
10፤ ደግሞ፡ ሰይጣን፡ አዳምን፡ ከእኛ፡ ጋራ፡ ተመለስ፡ እኛ፡ የእግዚአብሔር፡ መላእክት፡ ነን፤ እግዚአብሔር፡ ወደ፡ አንተ፡ ላከን፡ ዘንድ፡ ከዚያ፡ የሚበልጥ፡ የእህል፡ ዕርሻ፡ እንዳሳይኽ፡ ወደ፡ አንተ፡ ላከናል፤ ከዚያም፡ ወዲያ፡ የመልካም፡ ውሃ፡ ምንጭና፡ ብዙ፡ ዛፎች፡ አለው። በአጠገቧ ትቀመጣለህ፤ ሰይጣንም ከበላውነገር የተሻለ ዓላማን ትሠራለህ።
11 አዳም እውነተኛ እንደ ሆነ ከእርሱም ጋር የተነጋገሩ መላእክት እንደ ሆኑ አሰበ። ከእነርሱምጋር ተመለሰ።
12. ያን ጊዜ ሰይጣን አዳምና ሔዋንን ስምንት ቀን ያሳት ጀመር፣ ሁለቱም እንደሞቱት፣ በራብ፣ በጥም እና በድካም ወደቁ። ከዚያም ከሠራዊቱ ጋር ሸሽቶ ተዋቸው።
13.

ምዕራፍ 68

1 እግዚአብሔርም አዳምና ሔዋንን፥ ከሰይጣንም ወደ እነርሱ ምን እንደ መጣ፥ እንዴትምእንዳጠፋቸውተመለከተ።
2 እግዚአብሔር ቃሉን ልኮ አዳምና ሔዋንን ከሞት አስነሣቸው።
3 አዳምም በተነሣ ጊዜ እንዲህ አለ፡ — አቤቱ፥ አቃጥለህ የሰጠንን እህል ወሰድክ፥ የውኃውንም ባልዲ ባዶ አደረግህ። አንተ ከአንተ ዘንድ ከሆነ ነፍሳችንን ውሰድ፤ ነገር ግን አትቅጣን?
4 እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ አለው፡ — ስንዴውን አላቃጥለውም፥ ውኃውንም ከባልዲው ውስጥ አላፈሰስሁም፥ እንዲያሳስቱህም መላእክቴን አልላክሁም።
5 ነገር ግን ይህን ያደረገው ጌታህ ሰይጣን ነው፤ አንተም የተገዛህለት እርሱ ነው፤ ትእዛዜም ፈርሳለች፤ እህሉን ያቃጠለ ውኃውን ያፈሰሰህ ያሳትህም እርሱ ነው። የገባላችሁምተስፋ ሁሉ ሽንገላና ውሸት ብቻ ነው።
6፤ አሁን ግን፥ አዳም ሆይ፥ ያደረግሁልህን መልካምሥራዬን ታውቃለህ።
7 እግዚአብሔርም መላእክቱን አዳምና ሔዋንን ወስደው እንደ ቀድሞው ያገኙትን የስንዴ እርሻ በባልዲ በውኃ የተሞላ እንዲሸከሙአቸውአዘዛቸው።
8 በዚያም ዛፍ አዩ፤ በላዩም ጠንካራ መና አገኙ። በእግዚአብሔርም ኃይል ተደነቁ። መላእክቱም መራባቸው መና እንዲበሉ አዘዙአቸው።
9፤ እግዚአብሔርም፡ ደግሞ፡ አይመጣም፥ እኽሉንም፡ እንዳያጠፋ፡ ሰይጣንን፡ እርግማን፡ ማለው።
10 አዳምና ሔዋንም ከእህሉ ወሰዱ፥ ከእርሱም መሥዋዕት አቀረቡ፥ ወስደውምየመጀመሪያውን ደምባቀረቡበት ተራራ ላይ አቀረቡ።
11 ይህንም መባ ቀድሞ በሠሩት መሠዊያ ላይ እንደ ገና አቀረቡ። ተነሥተውም ጸለዩ፥ እግዚአብሔርንም እንዲህ ብለው ለመኑት፡ - “እግዚአብሔር ሆይ፤ በአትክልቱ ስፍራ ሳለን እንደዚሁ ቍርባን ምስጋናችን ወደ አንተ ወጣ፤ ንጽህናችንም እንደ ዕጣን ወደ አንተ ወጣ። አሁን ግን አምላኬ ሆይ ይህን መባ ከእኛ ተቀበል ምህረትህንምአትመልስልን።
12 እግዚአብሔርም አዳምና ሔዋንን እንዲህ አላቸው፡ — ይህን መባ አድርጋችሁ ለእኔም ካቀረባችሁት በኋላ፥ እናንተን ለማዳን ወደ ምድር በወረደሁ ጊዜ ሥጋዬ አደርገዋለሁ፥ ሁልጊዜም በላዩ እንዲሠዋ አደርገዋለሁ። ለይቅርታና ለምህረት መሠዊያ በትክክል ለሚካፈሉት።
13፤ እግዚአብሔርም፡ በአዳምና፡ ሔዋን፡ መሥዋዕት፡ ላይ፡ ብሩህ፡ እሳት፡ ሰደደ፥ በብርሃን፡ ጸጋ፡ እና፡ ብርሃን፡ ሞላላት። በዚያም መባ ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ።
14፤ እግዚአብሔርም፡ መልአኩን፡ የእሳት፡ ምድጃ፡ እንደ

ማንኪያ፡ ወስዶ፡ መሥዋዕቱን፡ ወስዶ፡ ለአዳምና፡ ሔዋን፡ ያመጣላቸው፡ ዘንድ፡ አዘዘ። መልአኩም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ አቀረበላቸውም።

15 ኣዳምን ሄዋንን ድማነፍሰምብሩኽ ነበሩ፣ ልባቸውም በደስታና በደስታ እንዲሁም በእግዚአብሔር ውዳሴ ተሞላ።

16 እግዚአብሔርም አዳምን አለው፡ — መከራና ኀዘን በደረሰብህ ጊዜ ይህን ታደርግ ዘንድ ልማድ ይሆንልሃል፤ ነገር ግን መዳንህና ወደ ገነት መግባትህ በመካከላቸው ስምምነት እንደ ደረሰው ቀኖቹ እስኪፈጸሙ ድረስ አይሆንም። አንተና እኔስ እንዲህ ባይሆን ኖሮ ለአንተ ካለኝ ምሕረትና ርኅራኄ ወደ አትክልቴና ወደ ሞገሴ በመልስህ ነበር፤ አሁን ለስሜስላደረግኸው መባ።

17 አዳምም ከእግዚአብሔር በሰማው ቃል ደስ አለው። እርሱም እና ሄዋን በመሠዊያው ፊት ሰገዱለት እርሱም ሰገዱለት ከዚያም ወደ ውድ ሀብት ዋሻ ተመለሱ።

18 ይህም የሆነው አዳምና ሔዋን ከገነት ከወጡበት ጊዜ ጀምሮ በአሥራ ሁለተኛው ቀን ከሰማኒያኛው ቀን በኋላ በአሥራ ሁለተኛው ቀን መጨረሻ ላይ ሆነ።

19 ሌሊቱንም ሁሉ እስከ ጥዋት ሲጸልዩ ቆሙ። ከዚያም ከዋሻው ወጣ።

20 አዳምም ሔዋንን በልቡ ደስ ብሎት ለእግዚአብሔር ስላቀረቡለትና በእርሱም ዘንድ ተቀባይነትን አግኝተው እንዲህ አላቸው፡ — ይህን በየሳምንቱ ሦስት ጊዜ በአራተኛው ቀን ረቡዕ በዝግጅት ቀን እናድርግ። ዓርብ፣ እና በሰንበት እሁድ፣ በሁሉም የሕይወታችን ቀናት።

፳፩ እናም በእነዚህ ቃላት እርስ በርሳቸው በተስማሙ ጊዜ፣ እግዚአብሔር በሃሳባቸው ተደሰተ፣ እናም እያንዳንዳቸው ከሌላው ጋር ባደረጉት ውሳኔ።

22 ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አዳም መጣ እንዲህም አለው፡ — አዳም ሆይ፡ ሥጋ በሆንሁበት ጊዜ በእኔ ላይ መከራ የሚመጣበትን ወራት አስቀድመህ ወስነሃል፤ እነርሱም አራተኛው ረቡዕ እና የዝግጅት ቀን ናቸውና። አርብ።

23 ነገር ግን እንደ ፊተኛው ቀን በእርሱ ውስጥ ሁሉን ፈጠርሁ ሰማያትንም አነሣሁ። ደግሞም በዚህ ቀን በመነሣቴ ደስታን እፈጥራለሁ፥ በእኔም የሚያምኑትን ወደ ላይ አስነሣለሁ። አዳም ሆይ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ይህን መባ አቅርባ።

24 እግዚአብሔርም ቃሉን ከአዳም ወሰደው።

25 አዳም ግን ይህን መባ በየሳምንቱ ሦስት ጊዜ እስከ ሰባት ሱባዔ ፍጻሜ ድረስ ያቀረበውን ቀጠለ። በመጀመሪያውም ቀን እርሱም በአምሰኛው ቀን አዳም እንደ ልማዱ መስዋዕትን አቀረበ፥ እርሱና ሔዋንም ወስደው እንዳስተማራቸው በእግዚአብሔር ፊት ወደ መሠዊያው መጡ።

ምዕራፍ 69

1 ሰይጣንም መልካሙን ሁሉ የሚጠላ በአዳምና በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ ባገኘበት መባ ቀናው፥ ፈጥኖም ስለታም ድንጋይ ከብረት ድንጋዮች ወሰደ። በሰው አምሳል ተገለጠ ሄዶም አዳምና ሔዋንን ከጎናቸው ቆሙ።

2 አዳምም በመሠዊያው ላይ ይሠዋ ነበር፥ እጆቹንም ወደ እግዚአብሔር ዘርግቶ መጸለይ ጀመረ።

3 ሰይጣንም ከእርሱ ጋር በነበረው ስለታም ድንጋይ ፈጥኖ አዳምን በቀኝ ጎኑ ወጋው፤ ደምና ውኃ ባፈሰሰ ጊዜ አዳም በድን መስሎ በመሠዊያው ላይ ወደቀ። ሰይጣንም ሸሸ።

4 ሔዋንም መጥታ አዳምን ወስዳ ከመሠዊያው በታች አኖረችው። በዚያም ስታለቅስበት ተቀመጠች። ከአዳም ጎን በመሥዋዕቱ ላይ የደም ጅረት ፈሰሰ።

5 እግዚአብሔር ግን የአዳምን ሞት ተመለከተ። ከዚያም ቃሉን ልኮ አስነሣው፡ - “መባህን ሙላ፤ አዳም ሆይ ብዙ ዋጋ አለውና በእርሱም ጉድለት የለበትም” አለው።

6፤ እግዚአብሔርም፡ ደግሞ፡ አዳምን፡ እንዲህ፡ ይኾናል፡ በምድር፡ ላይ፡ ይደርስብኛል፡ ደምም፡ ደምና፡ ውሃ፡ ከጎኔ፡ ይፈሳሉ፡ በሥጋዬም፡ ላይ፡ ያፈስሳል፥ ርሱም፡ እውነተኛ፡ መሥዋዕት፡ ነው። በመሠዊያው ላይ ፍጹም ቍርባን አቅርቡ።

7 እግዚአብሔርም አዳምን መስዋዕቱን እንዲፈጽም አዘዘው፥ በፈጸመውም ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ሰገደ፥ ስላሳየውም ምልክት አመሰገነው።

8 እግዚአብሔርም አዳምን በአንድ ቀን ፈወሰው እርሱም የሰባቱ ሱባዔ ፍጻሜ ነው። እርሱም ሃምሳኛው ቀን ነው።

9 አዳምና ሔዋንም ከተራራው ተመልሰው እንደ ልማዱ ወደ ሀብት ዋሻ ገቡ። ይህም አዳምና ሔዋን ከገነት ከወጡ በኋላ አንድ መቶ አርባ ቀን ተፈጸመ።

10 በዚያም ሌሊት ሁለቱም ተነሥተው ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ። በነጋም ጊዜ ወጥተው ከዋሻው ወደ ምዕራብ ወረዱ፥ እህላቸው ወዳለበት ስፍራም ወረዱ፥ እንደ ልማዳቸውም በዛፍ ጥላ ሥር አረፉ።

11 ነገር ግን ብዙ አራዊት ከበቡአቸው ጊዜ። የሰይጣን ሥራ ነበር, በክፋቱ; በጋብቻ ከአዳም ጋር ጦርነት ለመግጠም.

ምዕራፍ 70

1 ከዚህም በኋላ መልካሙን ሁሉ የሚጠላ ሰይጣን መልአክን ወሰደ ከእርሱም ጋር ሌሎች ሁለት መላእክት ለአዳም ወርቅና ዕጣን ከርቤ ያመጡለትን ሦስቱን መላእክት ይመስሉ ነበር።

2 አዳምና ሔዋን ከዛፉ ሥር ሳሉ አለፉ፤ አዳምና ሔዋንንም ተንኰል የሞላባቸውን በሚያምር ቃል ተሳለሙ።

3 ነገር ግን አዳምና ሔዋን የተዋበ ሚስቶቻቸውን አይተው ጣፋጭ ንግግራቸውን በሰሙ ጊዜ አዳም ተነሣና ተቀበላቸው ወደ ሔዋንም አመጣቸው፥ ሁሉንም በአንድነት ቀሩ። አዳምም ስለ እነርሱ ስላሰበ ደስ ብሎት ወርቅና እጣን ከርቤ ያመጡለት መላእክት እንደ ሆኑ አሰበ።

4 ወደ አዳምም ለመጀመሪያ ጊዜ በመጡ ጊዜ ከእነርሱ መልካም ምልክቶችን በማምጣት ሰላምና ደስታ ሆነላት። አዳምም ደስ ይለው ዘንድ ሌሎች ምልክቶችን ሊሰጡት ሁለተኛ ጊዜ እንደ መጡአሰበ። ሰይጣን መሆኑን አላወቀም ነበርና; ስለዚህ በደስታ ተቀብሏቸዋል ከእነርሱምጋር ተባበራቸው።

5 ከመካከላቸውም የሚበልጠው ሰይጣን፡ — አዳም ሆይ፥ ደስ ይበልህ ደስም ይበልህ፡ እነሆ፥ አንድ ነገር እንነግርህ ዘንድ እግዚአብሔር ወደ አንተ ልኮናል፡ አለ።

6 አዳምም። ይህ ምንድን ነው? አለ። ሰይጣንም መልሶ፡ - "ይህ ቀላል ነገር ነው የእግዚአብሔርም ቃል ነው ከእኛ ዘንድ ሰምተህ ታደርገዋለህን? ባትሰማ ግን ወደ እግዚአብሔር እንመለሳለን የሱንም እንደማትቀበል እንነግረዋለን። ቃል."

7 ሰይጣንም ደግሞ አዳምን አለው፡ — አትፍራ፥ መንቀጥቀጥም አይደርስብህም፤ አታውቀንምን?

8 አዳም ግን "አላውቅህም" አለ።

9 ሰይጣንም እንዲህ አለው፡ — ወርቅ ያመጣሁህ ወደ ዋሻውም ያመጣሁህ መልአክ ነኝ፤ ይህ ዕጣን ያመጣልህ እርሱ ነው፤ ሦስተኛው ደግሞ አንተ በምድሪቱ ላይ ሳለህ ከርቤ ያመጣልህ እርሱ ነው። የተራራው ጫፍ እና ወደ ዋሻው ማን ወሰደህ።

10 ወደ ዋሻውም የወሰዱህ ከኛ ባልንጀሮቻችን የሆኑ መላእክት ግን አሁን ከእኛ ጋር አልላካቸውም፤ ይበቃችኋል ብሎናልና።

11 አዳምም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ አመነባቸው፥ እነዚያንም መላእክት፡ — የእግዚአብሔርን ቃል እቀበል ዘንድ ተናገሩ፡ አላቸው።

12 ሰይጣንም፡- ማል፥ እንድትቀበለውም ቃል ግባልኝ፡ አለው።

13 አዳምም፣ "መማልና መማልን አላውቅም" አለ።

14 ሰይጣንም። እጅህን ዘርግተህ በእጄ ውስጥ አግባውአለው።

15 አዳምም እጁን ዘርግቶ በሰይጣን እጅ አኖረው። ሰይጣንም በተናገረ ጊዜ፡ - "አሁን ሕያው የሆነ፣ ምክንያታዊና የሚናገር እግዚአብሔር እውነተኛ ነው፣ ሰማያትን በሕዋ ላይ ያነሣ፣ ምድርንም በውኃ ላይ ያጸና፣ ከአራቱም ፍጥረት የፈጠረኝ፣ ከምድርም አፈር ቃሌን አላፈርስም ቃሌንም አልክድምአለ።

16 አዳምም እንዲህ ማለ።

17 ሰይጣንም አለው፡ — እነሆ፥ ከገነት ከወጣህ ጊዜ አልፎአል፥ ኃጢአትንና ክፉን አታውቅም፤ አሁን ግን እግዚአብሔር ይነግርሃል፥ ከአጠገብህ የወጣችውን ሔዋንን ውሰድና ትዳርህ ዘንድ ልጆች እንድትወልድህ ያጽናናህ ዘንድ ከአንተም መከራንና ኀዘንን ያባርርህ ዘንድ አሁን ይህ ነገር ከባድ አይደለም በአንተም ዘንድ ቅሌት የለም።

ምዕራፍ 71

1 አዳምም ይህን ቃል ከሰይጣን በሰማ ጊዜ ስለ መሐላውና ስለ ተስፋ ቃሉ እጅግ አዘነ፥ እንዲህም አለ፡ — እግዚአብሔር እንዲያጠፋኝ ከሥጋዬና ከአጥንቴ ጋር አመንዝራለሁን፥ በራሴም ላይ እበድላለሁ። ከምድርም ፊት ታጠፋኝ ዘንድ?

2 በመጀመሪያ ከዛፉ በበላሁ ጊዜ ከአትክልቱ ስፍራ ወደዚህች እንግዳ ምድር አሳደደኝ እና ብሩህ ተፈጥሮዬን አሳጣኝ እናም ሞትን በእኔ ላይ አመጣ። እንግዲህ ይህን ባደርግ እርሱ ሕይወቴን ከምድር ላይ ያጠፋል, ወደ ገሃነምም ይጥለኛል, በዚያም ብዙ ጊዜ ያሰቃየኛል.

3 ነገር ግን የነገርከኝን ቃል ከቶ አልተናገረም፥ እናንተም የእግዚአብሔር መላእክት አይደላችሁም ከእርሱም አልተላኩም። "

4 እነዚያም አጋንንት ከአዳም ፊት ሸሹ። እርሱና ሔዋንም ተነሥተው ወደ ሀብት ዋሻ ተመልሰውገቡ።

5 አዳምም ሔዋንን፡- ያደረግሁትን አይተሽ እንደ ኾነ አትንገሪ፤ በታላቅ ስሙምያለሁና እግዚአብሔርን በድያለሁና፥ ሌላ ጊዜም በሰይጣን እጅ እጄን ጣልሁ። ሔዋንም አዳም እንደነገራት ዝምአለች።

6 አዳምም ተነሣ፥ ያደረገውንም ይቅር ይለው ዘንድ በእንባ እየለመነው እጁን ወደ እግዚአብሔር ዘረጋ። አዳምም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ቆሞ ሲጸልይ ቆየ። ከረሃብና ከጥም የተነሣ በምድር ላይ እስኪወድቅ ድረስ አልበላምአልጠጣምም።

7 እግዚአብሔርም ቃሉን ወደ አዳም ላከ፤ እርሱም ከተኛበት አስነሣው፥ እንዲህም አለው፡ — አዳም ሆይ፥ ለምን በስሜ ማልሃል?

8 አዳም ግን አለቀሰና፡ — አቤቱ፥ ይህን ሳላውቅ አድርጌአለሁና፥ የእግዚአብሔርም መላእክት ናቸው ብዬ በማመን ይቅር በለኝ፡ አለ።

9 እግዚአብሔርም አዳምን "ከሰይጣን ተጠንቀቅ" ብሎ ይቅር አለው።

10 ቃሉንም ከአዳም ወሰደው።

11 የአዳምም ልብ ተጽናና፤ ሔዋንንም ወስዶ ለሥጋቸው ምግብ ሊያደርጉ ከዋሻው ወጡ።

12 ነገር ግን ከዚያን ቀን ጀምሮ አዳም በልቡ ስለ ሔዋን ሰርጉ ታገለ። እግዚአብሔር እንዳይቈጣው ያደርገው ዘንድ ፈራ።

13 አዳምና ሔዋንም ወደ ውኃ ወንዝ ሄዱ፥ ሰዎችም ሲዝናኑ እንደሚያደርጉት ዳር ተቀመጡ።

14 ሰይጣን ግን ቀናባቸው። እና ያጠፋቸዋል.

ምዕራፍ 72

1 በዚያን ጊዜ ሰይጣንና አሥር ሠራዊቱ ለጸጋ በዓለም ሁሉ ካሉት ከማንኛቸውም በተለየ ቈነጃጅት ሆኑ።

2 በአዳምና በሔዋን ፊት ከወንዙ ወጡ፥ እርስ በርሳቸውም፡- ኑ፥ በምድር ላይ ካሉ ሰዎች የሆኑትን የአዳምንና የሔዋንን ፊት እናያለን ተባባሉ። መልካቸው ከኛ ፊታችን ምን ያህል የተለየ ነው? ከዚያም ወደ አዳምና ሔዋን መጥተው ሰላምታ አቀረቡላቸው; እያደነቃቸው ቆመ።

3 አዳምና ሔዋንም ተመለከቷቸው በውበታቸውም እየተደነቁ፡ — እንኪያስ በእኛ በታች እንደዚ ያሉ የሚያምሩ ፍጥረታት ያሉት ሌላ ዓለም አለ ወይ?» አሉ።

4 እነዚያም ቆነጃጅት አዳምና ሔዋንን።

5 አዳምም። እናንተ ግን እንዴት ታበዛላችሁ? አላቸው።

6 እነሱም መለሱለት፡ —ያገቡን ባሎች አሉን፥ ልጆችንም እንወልዳቸዋለን፥ አደጉም፥ በተራቸውም አግብተው ያገቡ፥ ደግሞም ይወልዳሉ፤ እና እንደዚህ እንበዛለን። አዳም ሆይ አታምነንም፤ ባሎቻችንን ልጆቻችንንም እናሳይሃለን።

7 ከወንዙም የወጡት ባሎቻቸውንና ልጆቻቸውን ወንዶችንና ልጆችን እንደሚጠሩ በወንዙ ላይ ጮኹ። ልጆቹም ከእርሱ ጋር ሆነው እያንዳንዱ ወደ ሚስቱ መጣ።

8 አዳምና ሔዋንም ባዩአቸው ጊዜ ዲዳ ቆመው አደነቁባቸው።

9 አዳምና ሔዋንንም። ባሎቻችንንና ልጆቻችንን ሔዋንን ሚስቶቻችንን እንዳገባን ታያላችሁ፥ እናንተም እንደ እኛ ልጆች ትወልዳላችሁ አሉት። ይህ አዳምን ለማሳሳት የሰይጣን ዘዴ ነበር።

10 ሰይጣንም በልቡ አሰበ፡ - "እግዚአብሔር በመጀመሪያ አዳምን ስለ ዘፍ ፍሬ፡ —ከእርሱ አትብላ፡ ያለዚያ ከሞት ትሞታለህ፡ ብሎ አዘዘው። አዳም ግን ከእርሱ በላ፣ ነገር ግን እግዚአብሔር አልገደለውም፤ ከሥጋው እስከ ሚወጣበት ቀን ድረስ ሞትን፣ መቅሠፍትንና መከራን ብቻ ወስኗል።

11 አሁንም ይህን ያደርግ ዘንድ ባታልለውና ያለ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሔዋንን ባገባት እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ ይገድለዋል።

12 ስለዚህ ሰይጣን ይህን መገለጥ በአዳምና በሔዋን ፊት ሠራ። ሊገድለው ከምድርም ሊያጠፋው ፈልጎ ነበርና።

13 በዚህ ጊዜ የኃጢአት እሳት በአዳም ላይ መጣ፥ ኃጢአትንም ሊሠራ አሰበ። ነገር ግን ይህን የሰይጣንን ምክር ቢከተል እግዚአብሔር እንዳይገድለው በመፍራት ራሱን ከለከለ።

14 ያን ጊዜ አዳምና ሔዋን ተነሥተው ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ ሰይጣንና ሠራዊቱ በአዳምና በሔዋን ፊት ወደ ወንዝ ሲወርዱ። ወደ ክልሎቻቸው እንደሚመለሱ ለማየት.

15 አዳምና ሔዋንም እንደ ልማዱ ወደ ሀብት ዋሻ ተመለሱ። ስለ ምሽት ሰዓት.

16 ሁለቱም ተነሥተው በዚያች ሌሊት ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ። አዳም ስለ ሰርጉ ሔዋንን በተመለከተ በልቡ አሳብ የተነሳ መጸለይ እንዳለበት ሳያውቅ በጸሎት ቆሞ ቀረ። እስከ ማለዳም ቀጠለ።

17 ብርሃንም በወጣ ጊዜ አዳም ሄዋንን፣ "ተነሺ፣ ወርቅ ያመጡልን ከተራራው በታች እንውረድ፣ ስለዚህ ነገር እግዚአብሔርን እንጠይቀው" አላት።

18 ሄዋንም።

19 እርሱም መልሶ፡ — ስለ ሰርግሽ እንዲነግረኝ እግዚአብሔርን እለምነዋለሁ፤ ያለ እርሱ ትእዛዝ አላደርገውም፥ አንቺና እኔን እንዳያጠፋን፤ እነዚያ አጋንንት ልቤን አቃጥለዋልና። በኃጢአተኛ መገለጥ ሳሉ ያሳዩን አስበው።

20 ሄዋንም አዳምን።

21 አዳምም በጸሎት ተነሣ፥ እንዲህም አለ፡ — አቤቱ፥ አንተን እንደ ተላለፍን ታውቃለህ፥ ከተተላለፍንበትም ጊዜ ጀምሮ ንጹሕ ሕይወታችንን አጥተናል፤ ሰውነታችንም መብልና መጠጥን እየፈለገ ደንቆሮ ሆነ። የእንስሳት ፍላጎቶች.

22 አቤቱ፥ ያለ ትእዛዝህ እንዳትሰናከልላቸው፥ ወደ ጥፋትም እንዳታመጣን እዘዘን፤ ካልሰጠኸን እንሸነፋለንና፥ የሰይጣንንም ምክር እንከተላለን፤ አንተም ደግሞ ትወዳለህ። እንድንጠፋ አድርገን።

23 ያለዚያ ነፍሳችንን ከእኛ ውሰድ፥ ከዚህ ከእንስሳም ምኞት እንራቅ፤ ስለዚህ ነገር ትእዛዝ ባትሰጠን፥ ከእኔ ሔዋንንም ከእኔም ከእርስዋ ለይ፥ እያንዳንዳችንንም አርቅን። ሌላው።

24 ዳግመኛም፥ አቤቱ፥ እርስ በርሳችን ከተለያየን በኋላ ሰይጣናት በመልክታቸው ያታልሉናል፥ ልባችንን ያጠፋሉ፥ እርስ በርሳችንም ያለንን አሳባችን ያረክሳሉ። ሌላ፣ በሁሉም ሁነቶች፣ ራሳቸውን ሲያሳዩን በመልካቸው ይሆናል። እዚህ አዳም ጸሎቱን ጨርሷል።

ምዕራፍ 73

1 እግዚአብሔርም የአዳምን ቃል እውነት እንደ ሆነ ተመለከተ፣ እናም የሰይጣንን ምክር በማክበር ትእዛዙን ለረጅም ጊዜ ይጠብቃል።

2 እግዚአብሔርም ስለዚህ ባሰበው አዳምን ፈቀደለት፥ በፊቱም ጸለየ። የአላህም ቃል ወደ አዳም መጣ።

3 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወርቅ ያመጣውን መልአኩን፥ ዕጣኑንም ያመጣውን መልአክ፥ ከርቤም ያመጣውን መልአክ ወደ አዳም የሰርግ ሔዋንን እንዲነግሩት ላከ።

4 እነዚያም መላእክት አዳምን "ወርቁን ወስደህ ለሔዋን ለሠርግ ስጦታ ስጣት፤ አጩአትም፤ ዕጣንና ከርቤንም በስጦታ ስጣት፤ አንተም እርስዋም አንድ ሥጋ ሁኑ" አሉት።

5 አዳምም መላእክቱን ሰማ ወርቁንም ወስዶ በልብስዋ በሔዋን እቅፍ ውስጥ አኖረው። በእጁም አገባት።

6 መላእክቱም አዳምንና ሔዋንን ተነሥተው አርባ ቀንና አርባ ሌሊት እንዲጸልዩ አዘዙአቸው። ከዚያም በኋላ አዳም ወደ ሚስቱ ይግባ; ያን ጊዜ ይህ ንጹሕና እድፍ የሌለበት ሥራ ይሆናልና። ተባዙ የምድርንም ፊት የሚሞሉ ልጆች ይኑሩት።

7 አዳምና ሔዋንም የመላእክትን ቃል ተቀበሉ። መላእክትም ከእነርሱ ተለዩ።

8 አዳምና ሔዋንም እስከ አርባ ቀን ፍጻሜ ድረስ መጾምና መጸለይ ጀመሩ። ከዚያም መላእክቱ እንደነገሩአቸው ተሰበሰቡ። አዳምም ከገነት ከወጣበት ጊዜ አንስቶ ሔዋንን እስካገባ ድረስ ሁለት መቶ ሀያ ሦስት ቀን ሆነ ይህም ሰባት ወር ከአሥራ ሦስት ቀን ነው።

9 በዚህ መንገድ ሰይጣን ከአዳም ጋር ያደረገው ጦርነት ተሸነፈ።

ምዕራፍ 74

1 በአካላቸውም ደኅንነት እንዲጸኑ እየሠሩ
በምድር ላይ ተቀመጡ። ሔዋንም የወለደችበት
ዘጠኙ ወር እስኪፈጸም ድረስ፥
የምትወልድበትምጊዜ ቀረበ።
2 አዳምን እንዲህ አለችው፡ — ይህ ዋሻ
ከገነት ከወጣን በኋላ በእርሱ ውስጥ
በተደረጉት ምልክቶች የተነሣ ንጹሕ ነው፥
በእርሱም ደግመን እንጸልያለን፤ ስለዚህም
በውስጡ ላወጣው አይገባኝም አለችው።
ይልቁንስ ሰይጣን ሊገድለን ሲል የጣለብንን
መሸሸጊያ ድንጋይ እንጠግነው፤ ነገር ግን
በእግዚአብሔር ትእዛዝ እንደ መጋረጃ
ተዘረጋ። "
3 አዳምም ሄዋንን ወደዚያ ዋሻ አፈለሳት፤
የምትወልድበትም ጊዜ በደረሰ ጊዜ ብዙ ምጥ
ያዛት። አዳምም አዘነ ልቡም ስለ እርስዋ
አዘነ። ለሞት ቅርብ ነበረችና; "በመከራ
ትወልጃለሽ በኀዘንም ልጅሽን ትወልጃለሽ"
የሚለው የእግዚአብሔር ቃል ለእሷ ይፈጸም
ዘንድ ነው።
4 አዳምም የሔዋንን ጭንቀት ባየ ጊዜ ተነሥቶ
ወደ እግዚአብሔር ጸለየና።
5፤ እግዚአብሔርም፡ ባሪያይቱን፡ ሔዋንን፡ አ
ይቶ፡ አዳናት፥ የበኵር፡ ወንድ፡ ልጇን፡ እና
፡ ሴት፡ ሴትን፡ ወለደችለት።
6 አዳምም በሔዋን መዳን ተደሰተ፤ እርስዋም
በወለደቻቸው ልጆች። አዳምም ስምንት ቀን
እስኪፈጸም ድረስ በዋሻ ውስጥ ሔዋንን
አገለገለ። ልጇን ቃየንን እና ሴት ልጇን
ሉሉዋ ብለው ሲጠሩት.
7 የቃየን ትርጉሙ "ጠላ" ማለት ነው,
ምክንያቱም በእናታቸው ማኅፀን ያለችውን
እህቱን ጠልቷል; ከመውጣታቸው በፊት.
ስለዚህም አዳም ስሙ ቃየን ብሎ ጠራው።
8 ሉሉዋ ግን ከእናቷ የበለጠ ቆንጆ
ስለነበረች "ቆንጆ" ማለት ነው።
9 አዳምና ሔዋን ቃየንና እኅቱ አርባ ቀን
እስኪሞላቸው ድረስ ቆዩ፤ አዳም ሔዋንን፣
"ስለ ሕጻናት መባን እናቀርባለን" ባለው
ጊዜ።
10 ሔዋንም፣ "ለበኵር ልጅ አንድ መባ
እናቀርባለን፤ በኋላም ለሴት ልጅ አንድ
እንሰጣለን" አለች።

ምዕራፍ 75

1 አዳምም መባ አዘጋጀ፥ እርሱና ሔዋንም
ለልጆቻቸው አቀረቡ፥ ቀድሞም ወደ ሠሩት
መሠዊያ አቀረቡ።
2 አዳምም መባውን አቀረበ፥ መሥዋዕቱንም
ይቀበል ዘንድ እግዚአብሔርን ለመነ።
3፤ እግዚአብሔርም፡ የአዳምን፡ መሥዋዕት፡ ተ
ቀበለ፥ በመሥዋዕቱም፡ ላይ፡ ብርሃንን፡ ከሰ
ማይ፡ ላከ። አዳምና ልጁም ወደ መባው ቀረቡ
ሔዋንና ሴት ልጅ ግን ወደ እርሱ አልቀረቡም።
4 አዳምም ከመሠዊያው ላይ ወረደ ደስም
አላቸው። አዳምና ሔዋንም ሴት ልጅ ሰማንያ
ቀን እስክትሆን ድረስ ቆዩ። አዳምም መባ
አዘጋጀና ለሔዋንና ወደ ሕፃናቱ ወሰደ። ወደ
መሠዊያውም ሄዱ አዳምም እንደ ልማዱ
መሥዋዕቱን አቀረበላት እግዚአብሔርንም
መሥዋዕቱን እንዲቀበል ጠየቀው።
5 እግዚአብሔርም የአዳምንና የሔዋንን መባ
ተቀበለ። ያን ጊዜ አዳምና ሔዋን ሕፃናቱም
አብረው ቀርበው ከተራራው ደስ እያላቸው
ወረደ።
6 ነገር ግን ወደ ተወለዱበት ዋሻ
አልተመለሱም፤ ነገር ግን ልጆቹ በዙሪያው
እንዲዞሩ እና ከአትክልቱ ስፍራ በመጡ
ምልክቶች እንዲባረኩ ወደ ውድ ሀብት ዋሻ
መጣ።
፯ ነገር ግን በእነዚህ ምልክቶች ከተባረኩ
በኋላ፣ ወደ ተወለዱበት ዋሻ ተመለሱ።
8 ነገር ግን ሔዋን መሥዋዕቱን ከማቅረቧ
በፊት አዳም ወስዶ ከእርስዋ ጋር ወደ ውኃ
ወንዝ ሄደ፤ በዚያም መጀመሪያ ተጣሉ፤
እዚያም ታጠቡ። አዳም በእነርሱ ላይ
ከደረሰው መከራና ጭንቀት በኋላ ገላውን እና
ሔዋንን ደግሞ ንጹሕ አጠበ።
9 አዳምና ሔዋን ግን በውኃው ወንዝ ከታጠቡ
በኋላ በየሌሊቱ ወደ ሀብት ዋሻ ይመለሱ
ነበር፤ በዚያም ይጸልዩና ይባረኩ ነበር።
ከዚያም ልጆቹ ወደተወለዱበት ዋሻቸው
ተመለሱ
10 አዳምና ሔዋን ልጆቹ እስኪጠባ ድረስ
እንዲሁ አደረጉ። ከዚያም ጡት ካጡ በኋላ
አዳም ስለ ልጆቹ ነፍስ መሥዋዕት አቀረበ;
በየሳምንቱ ካቀረበላቸው ሦስት ጊዜ በቀር።
11 ሕጻናት የመጠባበቂያው ወራት በተፈጸመ
ጊዜ ሔዋን እንደ ገና ፀነሰች፥ ዕድሜዋም
በተፈጸመ ጊዜ ሌላ ወንድና ሴት ልጅ ወለደች።
ልጁንም አቤልንና ሴት ልጁን አክሊያን ብለው
ሰየሙት።
12 ከአርባ ቀንም በኋላ አዳም ለልጁ ሠዋ፤
ከሰማንያም ቀን በኋላ ስለ ሴት ልጅ ሌላ
መሥዋዕት አቀረበ፥ አስቀድሞ በቃየንና
በእኅቱ ሉሉዋ እንዳደረገ በእነሱም
አደረገ።
13 ወደ ሀብት ዋሻ አመጣቸው፣ ከዚያም ቡራኬን
ተቀበሉ፣ ከዚያም ወደ ተወለዱበት ዋሻ
ተመለሱ። ከእነዚህም ከተወለደች በኋላ
ሔዋን ልጅ መውለድ አቆመች።

ምዕራፍ 76

1 ልጆቹም እየጠነከሩ በቁመታቸውም ማደግ
ጀመሩ። ቃየን ግን ልቡ ደንዳና ነበር፥
በታናሹም ወንድሙ ላይ ነገሠ።
2 ብዙ ጊዜም አባቱ መሥዋዕት ባቀረበ ጊዜ
ይቀር ነበር፥ ይሠዋም ዘንድ ከእነርሱ ጋር
አይሄድም።
3 ነገር ግን፣ ስለ አቤል፣ የዋህ ልብ
ነበረው፣ እናም ለአባቱ እና ለእናቱ ታዛዥ
ነበር፣ ብዙ ጊዜም ይወዳቸው ነበር፣
ስለወደደው መስዋዕት ያቀርብ ነበር።
ጸለየ ም ብዙ ም ጾመ።
4 ይህም ምልክት ወደ አቤል መጣ። ወደ ሀብት
ዋሻ ሲገባ የወርቅ ዘንጎችን፣ እጣኑንና
ከርቤን አይቶ ወላጆቹን አዳምና ሔዋንን ስለ
እነርሱ ጠየቃቸው እንዲህም አላቸው።

5 አዳምም የደረሰባቸውን ሁሉ ነገረው። አቤልም አባቱ በነገረው ነገር ከልቡ ተሰማው።

6 አባቱም አዳም ስለ እግዚአብሔር ሥራና ስለ ገነት ነገረው። ከዚያም በኋላ ሌሊቱን ሙሉ ከአባቱ በኋላ በዋሻ ውስጥ ተቀመጠ.

7 በዚያም ሌሊት እርሱ ሲጸልይ ሰይጣን በሰው አምሳል ተገለጠለትና፡ — አባትህን መባን እንዲጸምና እንዲጸልይም ብዙ ጊዜ አንቀሳቀስኸው ስለዚህ እኔ እገድልሃለሁ። ከዚቸምዓለምአጥፋህ።

8 አቤል ግን ወደ እግዚአብሔር ጸለየ ሰይጣንንምከእርሱ አስወጣው። የዲያብሎስን ቃል አላመኑም። በነጋም ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ ተገለጠለትና፡ - ጾምን፥ ጸሎትንም አታሳጥር፥ ለአምላክህም የቍርባን አታሳድር፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር ጸሎትህን ተቀብሎአልና አትፍራ አለው። በሌሊት የተገለጠልህን ለሞትም የረገምህ አምሳል። መልአኩምከእርሱ ተለየ።

9 በነጋም ጊዜ አቤል ወደ አዳምና ሔዋን መጣ፥ ያየውንም ራእይ ነገራቸው። እነርሱ ግን በሰሙ ጊዜ እጅግ አዘኑ፥ ነገር ግን ምንም አልተናገሩትም። አጽናኑት እንጂ።

10 ልበ ደንዳና ስለነበረው ቃየን ግን ሰይጣን በሌሊት ወደ እርሱ መጥቶ ራሱን አሳይቶ እንዲህ አለው፡ — አዳምና ሔዋን ወንድምህን አቤልን ከአንተ ይልቅ እጅግ ስለወደዱ ከቆንጆ እህትህ ጋር ሊገናኙት ስለሚፈልጉ። ስለወደዱት ነው፥ ነገር ግን ከክፉ እኅቱ ጋር ሊጋቡህ ይፈልጋሉ፤ ምክንያቱም አንቺን ይጠሉሻል።

11፤ አሁንም ይህን በሚያደርጉ ጊዜ ወንድምህን እንድትገድል እመክርሃለሁ፤ እህትህም ለአንተ ትቀራለች እኅቱም ትጣላለች።

12 ሰይጣንም ከእርሱ ተለየ። ክፉው ግን ወንድሙን ለመግደል ብዙ ጊዜ በፈለገ በቃየል ልብ ውስጥ ቀረ።

ምዕራፍ 77

፩ ነገር ግን አዳም ታላቁ ወንድም ታናሹን እንደጠላ ባየ ጊዜ፣ ልባቸውን ለማለዘብ ፈለገ፣ እና ቃየንን እንዲህ አለው፣ "ልጄ ሆይ፣ ከተዘራህ ፍሬ ውሰድ እና ይቅር እንዲለውለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርግ። አንተ ክፋትህና ኃጢአትህ።

2 ደግሞም አቤልን፡ — ክፋትህንና ኃጢአትህን ይቅር እንዲልህ፡ ከዘራህ ውሰድ፥ መሥዋዕትንምአቅርብለት፡ አለው።

3 አቤልም የአባቱን ቃል ሰማ፥ ከተዘራውም ወሰደ፥ መልካምንም መሥዋዕት አቀረበ፥ አባቱንም።

4 አዳምና ሔዋንም ከእርሱ ጋር ሄደው መባህን በመሠዊያው ላይ እንዴት እንደሚያቀርቡ አሳዩት። ከዚህም በኋላ ተነሥተው እግዚአብሔር የአቤልን መስዋዕት እንዲቀበል ጸለዩ።

5 እግዚአብሔርም አቤልን ተመለከተ፥ መሥዋዕቱንም ተቀበለ። እግዚአብሔርም ስለ መልካም ልቡና ስለ ንጹሕ ሥጋው ከመሥዋዕቱ ይልቅ በአቤል ደስ አለው። በእሱ ውስጥ ምንም ዓይነት የተንኮል ምልክት አልተገኘም.

6 ከመሠዊያውም ወርደው ወደ ተቀመጡበት ዋሻ ሄዱ። አቤል ግን መሥዋዕቱን በማቅረቡ ከመደሰት የተነሣ እንደ አባቱ አዳም ምሳሌ በሳምንት ሦስት ጊዜ ይደግመውነበር።

7 ቃየንን ግን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ ደስ አላለውም። በአባቱም በኩል ከብዙ ቍጣ በኋላ መባውን አንድ ጊዜ አቀረበ። ባቀረበም ጊዜ ዓይኑ ባቀረበው ቍርባን ላይ ነበረ፥ ከበጎቹም ታናሹን ለቍርባን ወሰደ፥ ዓይኑም በእርስዋ ላይ ነበረ። '

8 ስለዚህ እግዚአብሔር መሥዋዕቱን አልተቀበለም፥ ልቡም ነፍሰ ገዳይ አሳብ ሞልቶ ነበርና።

፱ እናም ሁሉም እንዲሁ ሔዋን በወለደችበት ዋሻ ቃየን የአሥራ አምስት ዓመት ልጅ፣ እና አቤል የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ እስኪሆን ድረስ አብረው ኖሩ።

ምዕራፍ 78

1 አዳምም ሄዋንን፣ "እነሆ፣ ልጆቹ አድገዋል፤ ለእነርሱ ሚስቶች ልናገኝላቸው ይገባል" አላት።

2 ሔዋንም፣ "እንዴት እናደርጋለን?" ብላ መለሰች።

3 አዳምም፣ "የአቤልን እህት ቃየንን፣ የቃየንንም እኅት ከአቤል ጋር እንገናኛለን" አላት።

4 ሔዋንም አዳምን፡ — ቃየን ልቡ የደነደነ ነውና አልወደውም፤ ነገር ግን ስለ እነርሱ ለእግዚአብሔር እስክንሠዋ ድረስ ይናገሩ፡ አለችው።

5 አዳምምዳግመኛ አልተናገረም።

6፤ በዚህ፡ ጊዜ፡ ሰይጣን፡ በሜዳ፡ ሰው፡ መስሎ ፡ ወደ፡ ቃየል፡ መጥቶ፡ እንዲህ፡ አለው፡- እን ሆ፡ አዳምና፡ ሔዋን፡ ስለ፡ አንተ፡ ኹለት፡ ት ዳር፡ ተማከሩ፥ የአቤልን፡ እኅት፡ ለአንተ፡ እና፡ አንተ፡ ያገቡ፡ ተስማሙ። ለእርሱእህት.

7 እኔስ እንደምወድሽስ ባልሆን ይህን ነገር ባልነገርሽም ነበር፤ ነገር ግን ምክሬን ተቀብለህ ብትሰማኝ፥ በሠርግሽ ቀን ያጌጠ ልብስና ወርቅና ብር አመጣልሃለሁ። አብዝቶ፣ ግንድኞቼ በአንተ ላይ ይሆናሉ።

8 ቃየንም በደስታ። ዝምድናህ ወዴት ነው? አለ።

9 ሰይጣንም መልሶ እንዲህ አለው፡ — ዘመዶቼ በሰሜን በኩል ባለው ገነት ናቸው፥ አባትህን አዳምን አመጣ ዘንድ ባሰብሁበት ጊዜ፥ እርሱ ግን አልተቀበለም።

10 አንተ ግን ቃሌን ብትቀበል ከሠርግህም በኋላ ወደ እኔ ብትመጣ፥ ካለህበት መከራ አርፈህ ታርፈህ ከአባትህ ከአዳም ትሻላለህ።

11 በዚህ የሰይጣን ቃል ቃየን ጆሮውን ከፈተ ወደ ቃሉምአዘነበለ።

12 በሜዳም አልቀረም፤ ነገር ግን ወደ እናቱ ሄዋን ዘንድ ሄዶ ደበደበትና ረገማት፤ እንዲህም አላት፣ "እኅቴን ለወንድሜ ልታገባት ለምን ትወስዳለህ? እኔ ሞቻለሁን? """

13 እናቱ ግን ጸጥ አሰኘችውና ወደ ነበረበት እርሻ ሰደደችው።
14 አዳምም በመጣ ጊዜ ቃየን ያደረገውን ነገረችው።
15 አዳም ግን አዘነ ዝምም አለ አንዳችም አልተናገረም።
16፤ በነገውም፡ አዳም፡ ልጁን፡ ቃየንን፡ አለው፦ ከበጎችኽ፡ ታናናሾችንና፡ ጥሩዎችን፡ ውሰድ፥ ለአምላክኽም፡ ስዋው፤ እኔም፡ ለአምላኩ፡ የእኽል፡ ቍርባን፡ ያቀርብለት፡ ዘንድ፡ ወንድምኽን፡ እናገረዋለሁ።
17 ሁለቱም አባታቸውን አዳምን ሰሙ፤ መባቸውንም ወስደው በተራራው ላይ በመሠዊያውአጠገብ አቀረቡ።
18 ቃየን ግን በወንድሙ ላይ ታበየ፥ ከመሠዊያውም ጣለው፥ መባህንም በመሠዊያው ላይ እንዲያቀርብ አልፈቀደም። ነገር ግን በትዕቢት ልብ፣ ተንኰል እና ማጭበርበር የሞላበት የራሱን አቀረበ።
19፤ አቤል ግን በቅርበት የነበሩትን ድንጋዮች አቆመ፥ በዚያም ላይ በትሑት ልብ ከተንከልምየጸዳ ስጦታውን አቀረበ።
20 ቃየንም መባህን ባቀረበበት መሠዊያ አጠገብ ቆሞ ነበር። ቍርባኑንም ይቀበል ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ። እግዚአብሔር ግን ከእርሱ አልተቀበለውም; ቍርባኑንም ሊበላ የአምላካዊ እሳት አልወረደም።
21፤ ርሱ፡ ግን፡ እግዚአብሔር፡ መሥዋዕቱን፡ ይቀበለው፡ አይቀበለው፡ እንደ፡ ኾነ፡ እንደ ፡ ኾነ፡ እንደ፡ ቀልድና፡ ቍጣ፡ ወደ፡ ወንድሙ ፡ ወደ፡ አቤልን፡ ይመለከት፡ ነበር።
22 አቤልም መሥዋዕቱን እንዲቀበል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ከዚያም መለኮታዊ እሳት ወርዳ መባውን በላች። እግዚአብሔርም የመሥዋዕቱን ጣፋጭ ሽታ አሸተተ; አቤል ወደደውና በእርሱ ደስ ይለውነበርና።
23፤ እግዚአብሔርም፡ ደስ፡ አለውና፡ የመሥዋዕቱን፡ የጣፈጠ፡ ሽታ፡ ስለተሸተው፡ በሰው፡ ምሳሌ፡ የብርሃን፡ መልአክ፡ ሰደደው፥ አቤልንምአጽናኑት ልቡንምአጸኑት።
24 ቃየን ግን በወንድሙመባ የተደረገውን ሁሉ አየ፥ ስለዚህምተቈጣ።
25 አፉን ከፍቶ እግዚአብሔርን ተሳደበ፥ መሥዋዕቱንምአልተቀበለምና።
26 እግዚአብሔር ግን ቃየንን አለው፡ — ፊትህ ስለ ምን አዝኗል?
እኔ በራስህ ላይ ነው እንጂ አንጐራጐረኸኝ አለው።
27 እግዚአብሔርም ቃየንን በተግሣጽ ተናግሮታል፥ እርሱንና መሥዋዕቱንም ስለ ተጸየፈ።
28 ቃየንም መልኩ ተለውጦ ቁልቁል ሸሽቶ ከመሠዊያው ወረደ፥ ወደ አባቱና እናቱም መጥቶ የደረሰበትን ሁሉ ነገራቸው። አዳምም የቃየንን መስዋዕት ስላልተቀበለው እጅግ አዘነ።
29 አቤል ግን ደስ ብሎት በደስታም ወረደ፥ እግዚአብሔርም መሥዋዕቱን እንደ ተቀበለ ለአባቱና ለእናቱ ተናገረ። እነርሱም ደስ አላቸውፊቱንምሳሙ።
30፤ አቤልም አባቱን፡ — ቃየን ከመሠዊያው ስለ ጣለኝ፥ መባህንም በእርሱ ላይ እንዳቀርብ ስላልፈቀደልኝ፥ ለራሴ መሠዊያ ሠራሁ መባዬንምበእርሱ ላይ አቀረብኩ።
31 አዳም ግን ይህን በሰማ ጊዜ እጅግ አዘነ፥ አስቀድሞ የሠራው መሠዊያው ነውና የራሱንም መባ ያቀረበበት መሠዊያ ነበረና።
32 ቃየንን በተመለከተ እጅግ ተቈጥቶ ወደ ሜዳ ገባ፤ ሰይጣንም ወደ እርሱ ቀርቦ እንዲህ አለው፡ — ወንድምህ አቤል ከአባትህ ከአዳም ጋር ስለተጠለለ ከመሠዊያው ስለ ጣልኸው ፊቱን ሳሙ ከአንተም ይልቅ በእርሱ ደስ ይላቸዋል።
33 ቃየንም ይህን የሰይጣንን ቃል በሰማ ጊዜ እጅግ ተቈጣ። ማንንም አላወቀም። ነገር ግን ወደ ዋሻው እስኪያስገባው ድረስ ወንድሙን ሊገድለው አድብቶ ነበር እና ከዚያም እንዲህ አለው፡ -
34 "ወንድሜ ሆይ፥ አገሩ እጅግ ውብ ናት፥ የሚያማምሩና የሚያማምሩ ዛፎችም አሉባት፤ ነገር ግን ወንድሜ ሆይ፥ በእርሱ ደስ ልትሰኝበት አንድ ቀን በሜዳ ላይ አልነበርክም።
35 “ዛሬ ወንድሜ ሆይ፣ አንተ ጻድቅ ነህና፣ እኔም በጣም እወድሃለሁ፣ ወንድሜ ሆይ፣ አንተ እንድትደሰት፣ እርሻችንንና መንጎቻችንን ትባርክ ዘንድ ከእኔ ጋር ወደ ሜዳ በመጣህ ደስ ይለኛል! አንተ ግን ከእኔ ተለይተሃል።
36 አቤልም ከወንድሙ ከቃየል ጋር ወደ ሜዳ ይሄድ ዘንድ ተስማማ።
37 ቃየን ግን ከመውጣቱ በፊት አቤልን፡ — ከአውሬ የተነሣ በትር እስክመጣ ድረስ ጠብቀኝ፡ አለው።
38 አቤልም ንጹሕ ሆኖ ሳለ ቆሞ ነበር። ፊት ለፊት ያለውቃየን ግን በትር አምጥቶ ወጣ።
39 ቃየንና ወንድሙአቤልም በመንገድ ይሄዱ ጀመር። ቃየን እያነጋገረው፣ እያጽናናው፣ ሁሉንምነገር እንዲረሳውአደረገው።

ምዕራፍ 79

1፤ እንዲሁም በግ ወደሌሉበት ብቸኛ ስፍራ እስኪደርሱ ድረስ ሄዱ። አቤልም ቃየንን አለው፡ — ወንድሜ ሆይ፥ በእግር መሄድ ሰልችቶናል፤ ምክንያቱም ከዛፎች ወይም ከፍሬዎች ወይም ከአረሜኔዎችም ከበጎችም ቢሆን ወይም ከአንተ ያለውን ማንኛውንም ነገር አናይምና። እንድባርክ የነገርከኝ እነዚያ በጎችህ ወዴት አሉ?
2 ቃየንም። ና፥ ብዙ የሚያምር ነገር ታያለህ፤ ነገር ግን ወደ አንተ እስክወጣ ድረስ ቀድመኝ አለው።
3 አቤልም ወደ ፊት ሄደ ቃየን ግን በኋላው ቀረ።
4 አቤልም ያለ ንጹሕ ሽንገላ ይሄድ ነበር፤ ወንድሙይገድለዋል ብሎስላላመነ።
5 ቃየንም ወደ እርሱ በቀረበ ጊዜ በንግግሩ አጽናናው፥ በኋላውም ጥቂት እየሄደ። ከዚያምቸኮለ በበትሩም መታው፤ እስኪገርም ድረስ ነፋ።
6 አቤልም በምድር ላይ ወድቆ ወንድሙ ሊገድለውእንዳሰበ ባየ ጊዜ ቃየንን እንዲህ አለው፡ — ወንድሜሆይ፥ ማረኝ፤ ጡት በጠባን

ጡቶች፥ አትምታኝ በማኅፀን ወደ ዓለም
ያመጣን፥ በበትርም አትግደለኝ፥ ከእነዚህ
ትላልቅ ድንጋዮች አንዱን ወስደህ ግደለኝ
አለው።
7 ከዚያም ልቡ የደነደነና ጨካኝ ነፍሰ ገዳይ
የሆነው ቃየን አንድ ትልቅ ድንጋይ ወስዶ
ወንድሙን በራሱ ላይ መታው፣ አእምሮው
እስኪወጣ ድረስ፣ በደሙም በፊቱ ፈሰሰ።
8 ቃየን ምስላደረገው ነገር ንስሐ አልገባም።
9 ምድር ግን የጻድቁ የአቤል ደም በላዩ
በወረደ ጊዜ ተናወጠች ደሙንም እንደጠጣች
ቃየንን ምስለ እርሱ ታጠፋው ነበር።
10 የአቤልም ደም ነፍሰ ገዳዩን ይበቀልለት
ዘንድ በምስጢር ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።
11 ቃየንም ወንድሙን የሚያኖርበትን ምድር
መቆፈር ጀመረ። ምድርም በእርሱ የተነሣች
ስትንቀጠቀጥ ባየ ጊዜ ከመጣው ፍርሃት
የተነሣ እየተንቀጠቀጠ ነበርና።
12 ወንድሙንም በሠራው ጉድጓድ ውስጥ ጣለው፥
በአፈርም ሸፈነው። ምድር ግን
አልተቀበለችውም; ግን በአንድ ጊዜ ጣለው።
13 ቃየን ደግሞ ምድርን ቈፈረ ወንድሙንም
በእርስዋ ሸሸገው፤ ነገር ግን እንደገና
ምድር በራሱ ላይ ጣለችው; ምድርም የአቤልን
ሥጋ እስከ ሦስት ጊዜ ድረስ በራሷ ላይ ጣለች።
14 እርሱ መጀመሪያ ፍጥረት ስላልሆነ የጭቃው
ምድር በመጀመሪያ ጊዜ ጣለው። ጻድቅና ቸር
ስለ ሆነ ያለ ምክንያትም ስለተገደለ
ሊቀበለው አልወደደም ሁለተኛም ጣለው።
ምድርም ሦስተኛ ጊዜ ጣለችው፥
አልተቀበለችውም፥ በወንድሙም ፊት ምስክር
በእርሱ ላይ እንዲኖር።
፲፭ እናም ምድርም በቃየን ላይ
ተሳለቀችበት፣ የእግዚአብሔር ቃል ስለ
ወንድሙ እስኪመጣለት ድረስ።
16 እግዚአብሔርም ተቈጣ፥ በአቤልም ሞት
ተቈጣ። ከሰማይም አንጐደጐደ፥ መብረቆችም
በፊቱ ሄዱ የእግዚአብሔር የእግዚአብሔርም
ቃል ከሰማይ ወደ ቃየን መጣና፡ - ወንድምህ
አቤል ወዴት ነው?
17 ቃየንም በትዕቢትና በታላቅ ድምፅ መልሰ።
አቤቱ፥ እንዴት የወንድሜ ጠባቂ ነኝ?
18 እግዚአብሔርም ቃየንን አለው፡ —
የወንድምህን የአቤልን ደም የጠጣች ምድር
የተረገመች ትሁን፥ አንተም ተንቀጠቀጥጥና
ተንቀጠቀጥም፤ የሚያገኝህም ሁሉ
እንዲገድልህ ምልክት ይሆንልሃል።
19 ቃየን ግን እግዚአብሔር ይህን ቃል
ተናግሮታልና አለቀሰ። ቃየንም "አቤቱ፥
የሚያገኘኝ ሁሉ ይገድለኛል፥ ከምድርም ፊት
እጠፋለሁ" አለው።
20 እግዚአብሔርም ቃየንን። የሚያገኝህ
አይገድልህም አለው። ምክንያቱም ከዚህ
በፊት እግዚአብሔር ቃየንን “ቃየንን
በሚገድለው ላይ ሰባት ቅጣቶችን እተወዋለሁ”
ብሎት ነበር። ለቃየን የእግዚአብሔር ቃል
ወንድምህ ወዴት ነው? እግዚአብሔር ንስሐ
እንዲገባ ሊሞክርና እንዲጸጸትለት በምሕረቱ
ተናገረ።
21 ቃየንም በዚያን ጊዜ ንስሐ ገባና፡ —
አቤቱ፥ ኃጢአቴንና የወንድሜን መገደል
ይቅር በለኝ፡ ብሎ ቢሆን እግዚአብሔር
ኃጢአቱን ይቅር ይለው ነበር።
22 እግዚአብሔርም ቃየንን፡ — የወንድምህን
ደም የጠጣች ምድር የተረገመች ትሁን፡
ያለው፡ ደግሞም የእግዚአብሔር ምሕረት
ለቃየን ነው። እግዚአብሔር አልረገመውም,
ነገር ግን ምድርን ረገመው; ምንም እንኳን
አቤልን የገደለው እና በደል የፈጸመው መሬት
ባይሆንም.
23 በነፍሰ ገዳዩ ላይ እርግማኑ ይወርድ ዘንድ
ይገባ ነበርና። እግዚአብሔር ግን ማንም
እንዳይያውቀው ምሕረትን አደረገው፥
ከቃየን ምራቅ።
24 እርሱም። ወንድምህ ወዴት ነው? አለው።
እርሱም መልሰ። አላውቅም አለ። ከዚያም
ፈጣሪ፡ -ተናወጠ፡ አለው።
25 ቃየንም ደነገጠ ደነገጠም፥ ደነገጠም።
እግዚአብሔርም ወንድሙን ነፍሰ ገዳይ
አድርጎ በፍጥረት ሁሉ ፊት ምሳሌ አደረገው።
ደግሞም እግዚአብሔር በመጀመሪያ የነበረውን
ሰላም ያይ ዘንድ፣ እና ደግሞ በመጨረሻ
የተቀበለውን ድንጋጤና ድንጋጤ ያይ ዘንድ
መንቀጥቀጥንና ድንጋጤን አመጣበት።
በእግዚአብሔር ፊት ራሱን እንዲያዋርድ እና
ከኃጢአቱ ንስሐ እንዲገባ እና በመጀመሪያ
የተቀበለውን ሰላም እንዲፈልግ።
26 ቃየንን በሚገድለው ሁሉ ላይ ሰባት ቅጣትን
እተወዋለሁ ባለው በእግዚአብሔር ቃል
እግዚአብሔር ቃየንን በሰይፍ ሊገድለው
አልፈለገም፥ ነገር ግን በጾምና በጸሎትና
በልቅሶ እንዲሞት በጽኑ ሥርዓት እንዲሞት
ፈለገ። ከኃጢአቱ ነጻ እስከወጣበት ጊዜ
ድረስ።
፳፯ እናም ሰባቱ ቅጣቶች እግዚአብሔር
ወንድሙን ለመግደል ቃየንን የጠበቀባቸው
ሰባት ትውልድ ናቸው።
28 ነገር ግን ቃየን ወንድሙን ከገደለበት ጊዜ
ጀምሮ በማናቸውም ስፍራ ዕረፍት አላገኘም።
ነገር ግን እየተንቀጠቀጡ፣ ደንግጠው፣
በደምም ረክሰው ወደ አዳምና ሔዋን
ተመለሱ። . . .